

UNLOCKING the TRUTH

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2019

ΤΕΥΧΟΣ 6

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ ΤΟ PEARL HARBOR

Η πραγματική σημασία
ενός αλλόκοτου μηνύματος

Η ΑΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ
Ένας ρομαντικός ταξιδευτής
του αγνώστου

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ποιοί τύποι προσωπικότητας
και ποιες καταστάσεις τις προσελκύουν

Έρευνα: ΓΡΑΜΜΕΝΕΣ ΠΕΤΡΕΣ

Ένας παγκόσμιος παλαιολιθικός κώδικας επικοινωνίας;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το «Unlocking the Truth» σας καλωσορίζει σε ένα νέο ταξίδι στην «άλλη πλευρά!»

19 Αντώνης Αντωνιάδης

Παράξενες ιστορίες από το παρελθόν

24 Σωκράτης Αικατερινίδης – Αφιέρωμα

Μια προσωπικότητα που στιγμάτισε τον χώρο της έρευνας των ΑΤΙΑ στην Ελλάδα

28 Έρικ Σμυρνάιος

Θυμηθείται το Περλ Χάρμπορ

Η πραγματική ιστορία ενός αλλόκοτου μηνύματος

32 Φοίβος Καλφόπουλος

Συγχρονικότητες: Ποιοι τύποι προσωπικότητας και ποιες καταστάσεις τις προσελκύουν

36 Νίκος Αποστολόπουλος

Γραμμένες πέτρες: Ένας παγκόσμιος παλαιολιθικός κώδικας επικοινωνίας;

42 Χαράλαμπος Κουτσιαούτης

Η αποθηκευμένη ιστορία του σύμπαντος

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

9 Cosmos News

13 Μυστήρια από την αρχαιότητα

Η μαγική σαρκοφάγος της ΑΡΛ-ΣΥΡ-ΤΕΣ

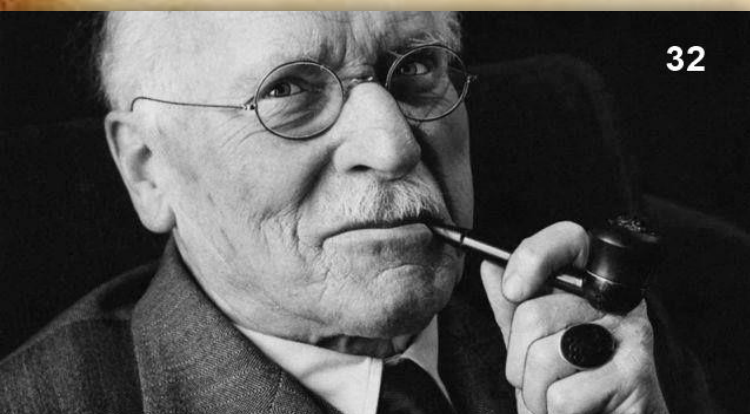
17 Ψυχικά Έρευναι

50 Ο ελληνικός τύπος στην υπηρεσία του παραφυσικού

52 Αποφθέγματα μεγάλων προσωπικοτήτων

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

32

"Synchronicity is an ever present reality for those who have eyes to see"
- Carl Jung (1875-1961)

36

42

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Νίκος Αποστολόπουλος

ΒΟΗΘΟΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ

Δήμητρα Καλλινίκου

Γιάννης Σφιγκάκης

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Rosmary Andonelos

Μαρία Καμπουρέλη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Νίκος Αποστολόπουλος

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ερ. Ε.Ν.Ζω

Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Αντώνης Αντωνιάδης

Έρικ Σμυρναίος

Φοίβος Καλφόπουλος

Δήμητρα Καλλινίκου

Νίκος Αποστολόπουλος

Χαράλαμπος Κουτσιαύτης

Αφιέρωμα: Σωκράτης Αικατερινίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Απόστολος Χειρδάρης

Γιώργος Λεκάκης

Δημήτρης Μακρινδόπουλος

Μηνάς Τοικριστής

Ματθαίος Αικατερινίδης

Χαρίτων Τομπουλίδης

Παναγιώτα Πρέκα - Παπαδήμα

Γιώργος Χαραλαμπίδης

Ειρήνη Σπανοπούλου

Στελίνα Μαργαριτίδου

Στάθης Γλιάτης

ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Email

Uttmagazine2017@gmail.com

Διαδικτυακός τόπος:

www.unlockingthetruthproject.blogspot.gr

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο μύθος των «δαιμόνιων» πλασμάτων που ζουν στα
έγκατα της γης

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΟΥΚΛΑΣ

Τον Ιούλιο του 1518 η Φράου Τοφέα, μια κάτοικος του Στρασβούργου (που αποτελούσε τότε μέρος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας), άρχισε να χορεύει στον δρόμο. Σύντομα την ακολούθησαν και άλλοι οι οποίοι κι εκείνοι χόρευαν ανεξέλεγκτα. Μέσα σε ένα μήνα 400 άτομα χόρευαν και πολλά από αυτά πέθαναν από εξάντληση και καρδιακή προσβολή. Ο χορός της πανούκλας του 1518, όπως έγινε γνωστός, δεν συνέβη ξανά από τα μέσα του 17ου αιώνα και μετά. Είναι άγνωστο εάν επρόκειτο για πραγματική ασθένεια ή για κοινωνικό φαινόμενο κάποιου είδους.

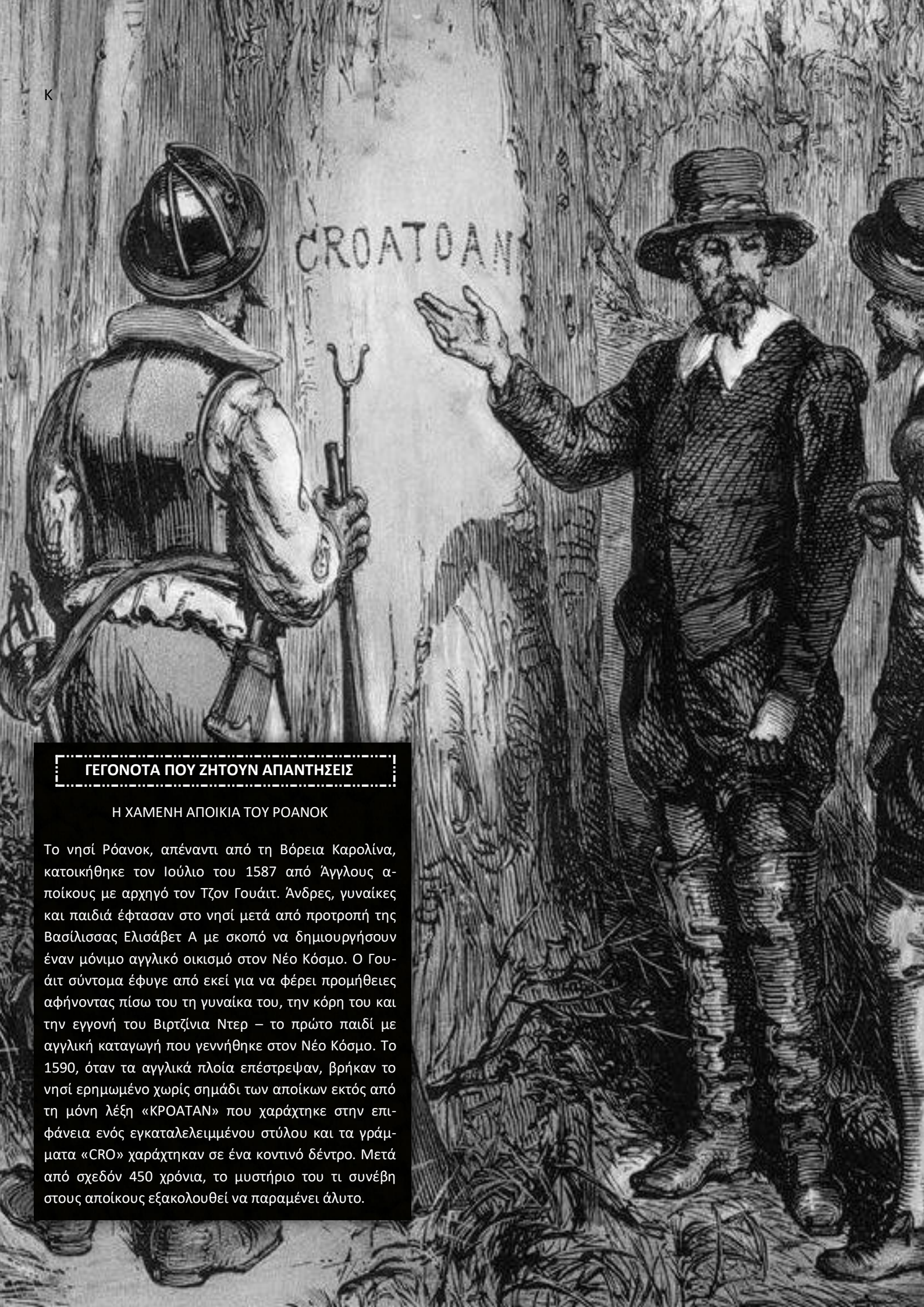
The text below the illustrations is written in a script, likely Latin or Greek, and appears to be a list of plant names or descriptions. The text is arranged in several lines, with some words written in a larger, bolder script than others. The text is somewhat faded and difficult to read, but it seems to correspond to the plants illustrated above.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΒΟΙΝΙΤΣ

Το χειρόγραφο του Βόινιτς, ένα από τα πιο μυστηριώδες βιβλία του κόσμου, είναι ένα κρυπτογραφημένο έργο του 15ου αιώνα το οποίο έχει γραφεί σε μια άγνωστη γλώσσα ή με κάποιο κώδικα. Το βιβλίο περιέχει καλλιγραφικά γράμματα και σκίτσα από περίεργα φυτά και γυμνά πορτρέτα, στοιχεία που έχουν προσελκύσει πολλούς ερευνητές. Κατά τη διάρκεια της ιστορίας του το χειρόγραφο αποτέλεσε αντικείμενο εντατικής μελέτης από πολλούς επαγγελματίες και ερασιτέχνες κρυπταναλυτές, μεταξύ των οποίων μερικοί από τους κορυφαίους Αμερικανούς και Βρετανούς αποκρυπτογράφους του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, κανείς τους όμως δεν κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει έστω και μια λέξη.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

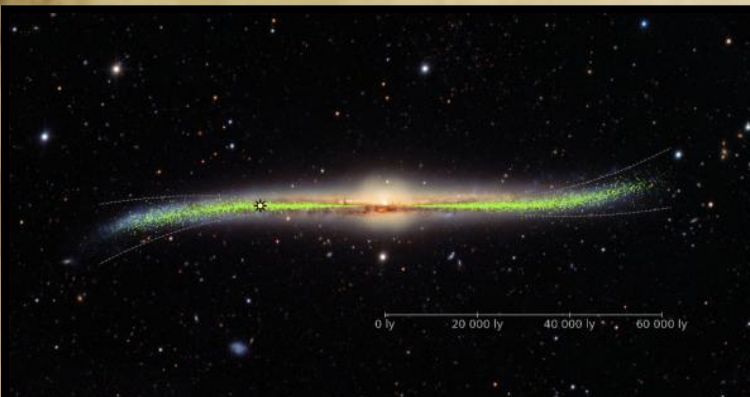
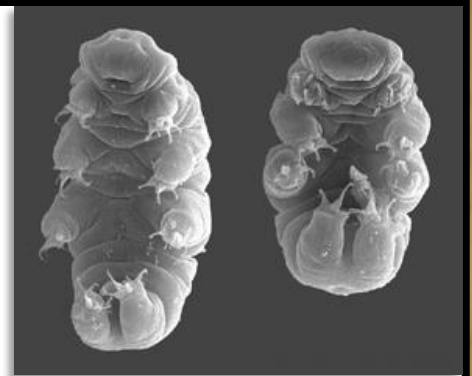
Η ΧΑΜΕΝΗ ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΟΑΝΟΚ

Το νησί Ρόανοκ, απέναντι από τη Βόρεια Καρολίνα, κατοικήθηκε τον Ιούλιο του 1587 από Άγγλους αποίκους με αρχηγό τον Τζον Γουάιτ. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά έφτασαν στο νησί μετά από προτροπή της Βασίλισσας Ελισάβετ Α με σκοπό να δημιουργήσουν έναν μόνιμο αγγλικό οικισμό στον Νέο Κόσμο. Ο Γουάιτ σύντομα έφυγε από εκεί για να φέρει προμήθειες αφήνοντας πίσω του τη γυναίκα του, την κόρη του και την εγγονή του Βιρτζίνια Ντερ – το πρώτο παιδί με αγγλική καταγωγή που γεννήθηκε στον Νέο Κόσμο. Το 1590, όταν τα αγγλικά πλοία επέστρεψαν, βρήκαν το νησί ερημωμένο χωρίς σημάδι των αποίκων εκτός από τη μόνη λέξη «ΚΡΟΑΤΑΝ» που χαράχτηκε στην επιφάνεια ενός εγκαταλελειμμένου στύλου και τα γράμματα «CRO» χαράχτηκαν σε ένα κοντινό δέντρο. Μετά από σχεδόν 450 χρόνια, το μυστήριο του τι συνέβη στους αποίκους εξακολουθεί να παραμένει άλυτο.

Επιβίωσαν τα μικροσκοπικά βραδύπορα στη Σελήνη;

Όταν οι αστροναύτες επιστρέψουν στη Σελήνη, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να βρουν ζωή εκεί. Μόνο που θα έχει μεταφερθεί από τη Γη, και ο «ένοχος» είναι το ιδιωτικό ρομποτικό ισραηλινό σκάφος Beresheet (Γένεση), που συνετρίβη στο φεγγάρι φέτος τον Απρίλιο, μεταφέροντας, μεταξύ άλλων, μια αποικία από τα πιο σκληροτράχηλα ζωάκια του πλανήτη μας, τα μικροσκοπικά βραδύπορα. Είναι πολύ πιθανό χιλιάδες τέτοιοι οργανισμοί να έχουν ήδη διασκορπιστεί στη Σελήνη. Το αμερικανικό Ίδρυμα Arch Mission, που έχει ως στόχο να δημιουργήσει «μπακ-απ» για την απειλούμενη στη Γη ζωή και το οποίο είχε φροντίσει τα βραδύπορα να συμπεριληφθούν στο Beresheet (μαζί με δείγματα ανθρώπινου DNA), ανακοίνωσε ότι είναι πιθανώς αυτά να είναι τα μόνα που έχουν επιβιώσει από την καταστροφική πρόσκρουση του σκάφους στη σεληνιακή επιφάνεια. «Το φορτίο μας πιθανώς είναι το μόνο πράγμα που επιβίωσε από εκείνη την αποστολή» δήλωσε ο ιδρυτής του Ιδρύματος, Νόβα Σπάιβακ, στο Wired. Τα οκτάποδα βραδύπορα (γνωστά και ως «αρκούδες του νερού»), που έχουν μήκος από 0,05 έως 1,2 χιλιοστά, ανακαλύφθηκαν το 18ο αιώνα και έκτοτε έχουν βρεθεί σχεδόν παντού στη Γη, από τις κορυφές των βουνών και τις ερήμους μέχρι μέσα σε λίμνες της Ανταρκτικής. Έχουν εντυπωσιάσει τους επιστήμονες με την αντοχή τους στις πιο ακραίες συνθήκες θερμοκρασίας (από μείον 200 έως 150 βαθμούς Κελσίου) και πίεσης, ακόμη και στο κενό και στην ακτινοβολία του διαστήματος, όπως έχουν δείξει πειράματα έξω από το Διεθνές Διαστημικό Σταθμό. Σε μεγάλο βαθμό η ανθεκτικότητά τους οφείλεται στην ικανότητά τους να συρρικνώνονται σαν μια μικρή αδρανής μπαλίτσα, μεταβάλλοντας το μεταβολισμό τους και αποβάλλοντας σχεδόν όλο το νερό τους. Όταν ενυδατωθούν ξανά, ακόμη και έπειτα από δέκα χρόνια ύπνωσης, «ανασταίνονται» και αναπαράγονται κανονικά. Αν όντως τα βραδύπορα άντεξαν την πρόσκρουση του Beresheet στη Σελήνη, μπορούν πιθανότατα να επιβιώσουν εκεί για πολλά χρόνια, αρκετά για να τα βρουν ίσως οι μελλοντικοί αστροναύτες.

Ο Γαλαξίας μας μοιάζει με καμπυλωμένο πατατάκι. Ένας νέος τρισδιάστατος χάρτης του Γαλαξία μας

Αστρονόμοι χρησιμοποιώντας τους μεταβλητούς αστέρες Κηφείδες σχεδίασαν μια ακριβέστερη τρισδιάστατη απεικόνιση του Γαλαξία μας. Η λαμπρότητα των Κηφείδων μεταβάλλεται περιοδικά και οι αστρονόμοι τους χρησιμοποιούν για να υπολογίσουν αποστάσεις στο Σύμπαν και στον Γαλαξία

μας. Ο νέος τρισδιάστατος χάρτης του Γαλαξία που κατασκευάστηκε χρησιμοποιώντας πάνω από 2.400 Κηφείδες, δείχνει ότι ο δίσκος του Γαλαξία δεν είναι επίπεδος, αλλά στρεβλώνεται σε αποστάσεις μεγαλύτερες από 25.000 έτη φωτός από το κέντρο του Γαλαξιακού κέντρου. Υπενθυμίζεται ότι η διάμετρος του Γαλαξία μας είναι 120.000 έτη φωτός και ότι το ηλιακό μας σύστημα βρίσκεται σε απόσταση 27.000 έτη φωτός από το κέντρο του. Παρότι ο δίσκος του Γαλαξία μας συνήθως απεικονίζεται επίπεδος, παλαιότερες έρευνες έδειξαν ότι καμπυλώνεται στα άκρα του. Η νέα μελέτη από αστρονόμους του Πανεπιστημίου της Βαρσοβίας δείχνει πως η καμπύλωση είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Τηλεπαθητικές ικανότητες χάρη στην τεχνολογία

Έτοιμη πρέπει να είναι η κοινωνία για την επερχόμενη τεχνολογική επανάσταση, σύμφωνα με την οποία εγκεφαλικά μοσχεύματα θα επιτρέπουν στους ανθρώπους να επικοινωνούν τηλεπαθητικά, να αποκτούν νέες δεξιότητες και να διηγούνται πώς πέρασαν στις διακοπές τους με τη βοήθεια «εγκεφαλικών καρτ ποστάλ», σύμφωνα με Βρετανούς επιστήμονες, οι οποίοι εκθέτουν το ελπιδοφόρο μέλλον σε άρθρο της εφημερίδας The Guardian.

Ερευνητές έμαθαν σε ποντίκια να παίζουν κρυφτό

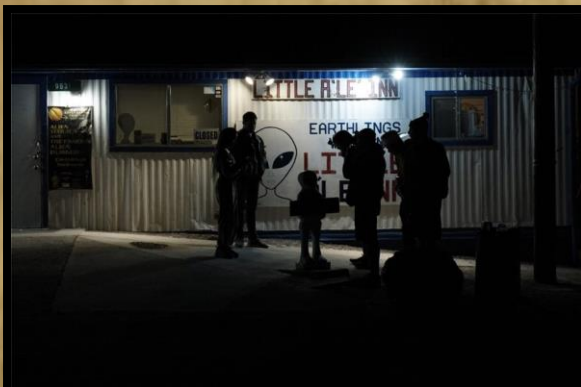
Την επόμενη φορά που θα δείτε ένα ποντίκι, σκεφτείτε ότι μπορεί απλώς να θέλει να παίξετε κρυφτό. Στο πλαίσιο πειράματος, γερμανοί νευροεπιστήμονες πέρασαν λίγες εβδομάδες με μερικά μικρά τρωκτικά μέσα σ' ένα μικρό διαμέρισμα, όπου είχαν προηγουμένως εγκαταστήσει διαφανή και αδιαφανή κουτιά. Διαπίστωσαν ότι τα νεαρά ποντίκια μετατράπηκαν πολύ γρήγορα σε μύστες του παιχνιδιού, παρότι δεν είχαν ανταμοιβή με λιχουδιές. Ωστόσο, τα ποντίκια έμοιαζαν αληθινά χαρούμενα όταν έβρισκαν τους ερευνητές που έπαιζαν μαζί τους ή όταν τα έβρισκαν εκείνοι, κάτι που πιστοποίησαν τα μικρά άλματα χαράς που έκαναν και οι υπερηχητικές κραυγές τους, τις οποίες βγάζουν σε εύρος κύματος που δεν μπορεί να συλλάβει το ανθρώπινο αυτί, αλλά προηγούμενες μελέτες έχουν δείξει πως συνδέονται με την ευχαρίστηση, πως είναι ουσιαστικά το γέλιο των τρωκτικών. Η μελέτη, που δημοσιεύθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου στην επιστημονική επιθεώρηση Science, σε κάποιους μπορεί να μοιάζει ανάξια λόγου, αλλά για άλλους είναι πολύ σημαντική, καθώς καταπιάστηκε με το παιχνίδι - σημαντικό εξελικτικό χαρακτηριστικό για τα θηλαστικά. «Όταν εργάζεσαι πολύ με ποντίκια για σειρά ετών, συνειδητοποιείς πόσο ευφυή και πόσο κοινωνικά είναι τα ζώα αυτά», σημείωσε ο Κονσταντίν Χάρτμαν του πανεπιστημίου Χούμπολτ (Βερολίνο), όπου δουλεύουν και τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας. Ο Χάρτμαν είναι ανάμεσα στους συγγραφείς της μελέτης.

Ο περίεργος λόγος που οι αρχαίοι Έλληνες έχτιζαν ναούς πάνω σε σεισμικά ρήγματα

Τον λόγο που οι αρχαίοι Έλληνες έχτιζαν ναούς πάνω σε σεισμικά ρήγματα προσπάθησε να εξηγήσει Βρετανός γεωεπιστήμονας. Ο λόγος για τον καθηγητή και γεωεπιστήμονα Ιαν Στιούαρτ, διευθυντή του Ινστιτούτου Βιώσιμης Γης του Πανεπιστημίου του Πλίμουθ, ο οποίος σε έρευνά του που ανέλυσε σε σχετικό ντοκιμαντέρ στο BBC εξηγεί γιατί οι πρόγονοί μας επέμεναν να χτίζουν ναούς και

άλλα αγάλματα ως ένδειξη λατρείας σε περιοχές που γνώριζαν ότι έχουν «χτυπηθεί» από σεισμούς. Στη μελέτη του ο Ιαν Στιούαρτ υποστήριξε πως ο σεισμός για τους αρχαίους είχε ιερή και θεϊκή προέλευση γι' αυτό και επέμεναν να χτίζουν ναούς σε σεισμογενείς περιοχές. Ο Στιούαρτ βασίστηκε στην θεωρία παλιών επιστημόνων οι οποίοι είχαν αναφέρει πως οι Δελφοί έγιναν ιερό μέρος για τους αρχαίους επειδή υπήρχε μια ιερή πηγή που εκλύονταν από ένα σεισμικό ρήγμα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το γεγονός ότι παρ' ότι ένας σεισμός κατέστρεψε το ιερό των Δελφών το 373 π.Χ., ο ναός κτίστηκε ξανά στο ίδιο σημείο. Ο Στιούαρτ θεωρεί όμως ότι οι Δελφοί δεν αποτελούσαν εξαίρεση και ότι άλλες τοποθεσίες όπως οι Μυκήνες, η Έφεσος, η Κνίδος και η Ιεράπολις είχαν επίσης αποκτήσει ξεχωριστό «στάτους» εξαιτίας της παρουσίας γειτονικών ρηγμάτων. Όπως είχε δηλώσει στο BBC «πάντα θεωρούσα ότι ήταν κάτι περισσότερο από σύμπτωση το γεγονός πως πολλές σημαντικές τοποθεσίες στον κόσμο του Αιγαίου βρίσκονται ακριβώς πάνω από ρήγματα που προκλήθηκαν λόγω σεισμικής δραστηριότητας. Οι αρχαίοι Έλληνες απέδιδαν μεγάλη αξία στις θερμοπηγές που δημιουργούνται από σεισμούς, ίσως, όμως η κατασκευή ναών και πόλεων κοντά σε αυτά τα μέρη να ήταν πιο συστηματική από ό,τι είχε προηγουμένως θεωρηθεί». «Οι αρχαίοι Έλληνες ήσαν απίστευτα έξυπνοι άνθρωποι και πιστεύω πως θα είχαν αναγνωρίσει αυτή τη σημασία των σεισμών και θα ήθελαν οι πολίτες τους να επωφεληθούν από αυτούς» κατέληξε ο Στιούαρτ.

Εισβολή στην «Περιοχή 51»: Υποτονική η συγκέντρωση - Μόνο 100 ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα

Η βασική ιδέα ήταν να γίνει μαζική εισβολή, στις 3 το πρωί της 20ής Σεπτεμβρίου, σε αυτήν την βάση της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας, η ύπαρξη της οποίας κρατήθηκε μυστική για χρόνια και επιβεβαιώθηκε μόλις το 2013 από τη CIA. Το «πάρτι» τελείωσε χωρίς την αναμενόμενη επιτυχία και ένταση. Δύο εκατομμύρια άνθρωποι προβλεπόταν ότι θα συνέρρεαν στην έρημο της Νεβάδας για να «εισβάλουν» στην Περιοχή 51, την απόρρητη στρατιωτική βάση όπου,

σύμφωνα με τους συνωμοσιολόγους, η κυβέρνηση των ΗΠΑ κρύβει τους εξωγήινους. Τελικά, μόλις 100 τόλμησαν να πατήσουν το πόδι του στο σημείο. Όλα ξεκίνησαν πριν από λίγους μήνες, με αφορμή ένα μήνυμα στο Facebook που ανακοίνωνε εκδήλωση: «As καταλάβουμε δια της εφόδου την Περιοχή 51, δεν μπορούν να μας σταματήσουν όλους». Η βασική ιδέα ήταν να γίνει μαζική εισβολή, στις 3 το πρωί της 20ής Σεπτεμβρίου, σε αυτήν την βάση της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας, η ύπαρξη της οποίας κρατήθηκε μυστική για χρόνια και επιβεβαιώθηκε μόλις το 2013 από τη CIA. Προκλήθηκε αρκετός θόρυβος για το «πάρτι» αυτό, αρκετός ώστε ακόμη και ο στρατός να εκδώσει αυστηρή προειδοποίηση προς όσους θα τολμούσαν να πλησιάσουν στη βάση. Συνολικά, δύο εκατομμύρια άνθρωποι είχαν δηλώσει συμμετοχή, όταν το Facebook διέγραψε, στις αρχές Αυγούστου, το μήνυμα γιατί δεν πληρούσε τα κριτήρια δημοσίευσης. Ο Μάθιου Ρόμπερτς, ο νεαρός που είχε την αρχική ιδέα, παραδέχτηκε στο μεταξύ ότι επρόκειτο για μια «πλάκα»: κάτι που σκέφθηκε στις 2 τα χαράματα επειδή «βαριόταν». Εμπνεύστηκε την εισβολή από μια άλλη χιουμοριστική πρόταση στο Facebook, που καλούσε τον κόσμο να κλέψει τις 10.000... λίμνες της Μινεσότα. Σύμφωνα με τοπικά μέσα ενημέρωσης, περίπου 100 άνθρωποι, μεταμφιεσμένοι ή φορώντας στο κεφάλι ένα κωνικό καπελάκι από αλουμινόχαρτο, ανταποκρίθηκαν τελικά στο κάλεσμα, τη νύχτα της Πέμπτης προς την Παρασκευή. Η συγκέντρωση ήταν περισσότερο εορταστική παρά επιθετική και κατέληξε μόνο σε μία σύλληψη, ενός άνδρα που ούρησε στην είσοδο της Περιοχής 51. Ο σερίφης της κομητείας ανέφερε ότι τα «φεστιβάλ» που οργανώθηκαν σε δυο μικρές κοινότητες, κοντά στη βάση, προσέλκυσαν περίπου 1.500 ανθρώπους, πολύ λιγότερους απ' όσους ανέμεναν οι διοργανωτές.

Τρία βίντεο που σοκάρουν: Διέρρευσαν «top secret» αερομαχίες αμερικανικών μαχητικών με ΑΤΙΑ

Ο εκπρόσωπος του αμερικανικού Ναυτικού επιβεβαίωσε τον Σεπτέμβριο την αυθεντικότητά τους, αλλά δεν διευκρίνισε αν πρόκειται για εξωγήινους ή κάτι άλλο - «Δεν είχε δοθεί άδεια να παρουσιαστούν στο κοινό», δήλωσε. Υπάρχουν εξωγήινοι; Και αν υπάρχουν, έχουν εμφανιστεί στη Γη; Και αν έχουν εμφανιστεί στη Γη, συνέβη επί των ημερών μας; Είναι δυνατόν να επιβεβαιωθεί η θεωρία του «ζουν ανάμεσά μας»; Η απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα δεν είναι απλή, ούτε και εύκολη. Θα ήταν τόσο μεγάλο το γεγονός της «στενής επαφής», που ακόμα και αν αντικρίζαμε οτιδήποτε με τα μάτια μας, θα δυσκολευόμασταν να το αποδεχθούμε. Ωστόσο, το τελευταίο διάστημα κυκλοφόρησαν τρία βίντεο, στα οποία αμερικανικά μαχητικά καταδιώκουν «αγνώστου ταυτότητας αντικείμενα», ή UFO όπως τα κατονόμασαν. Τα βίντεο κυκλοφορούσαν εδώ και μέρες, ωστόσο άπαντες τα θεωρούσαν fake. Η κατάσταση άλλαξε, καθώς ο εκπρόσωπος του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ επιβεβαίωσε την αυθεντικότητα των βίντεο και προχώρησε ένα βήμα παραπάνω, λέγοντας πως «δεν είχε δοθεί έγκριση να παρουσιαστούν στο κοινό». Με άλλα λόγια, τα βίντεο που κυκλοφόρησαν είναι πέρα για πέρα αληθινά και άγνωστο πώς, διέρρευσαν από το αρχηγείο του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού. Το Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ χαρακτηρίζει «άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα» τα αεροσκάφη που καταδιώκουν οι Αμερικανοί πιλότοι. Στα βίντεο φαίνεται καθαρά η αερομαχία που έχει καταγράψει η κάμερα. Το ένα βίντεο δείχνει ένα ιπτάμενο αντικείμενο στο σκοτάδι, δευτερόλεπτα πριν... εξαφανιστεί με ιλιγγιώδη ταχύτητα από το οπτικό πεδίο του Αμερικανού πιλότου και του ραντάρ. Το άλλο βίντεο δείχνει ένα ιπτάμενο αντικείμενο να κινείται με... εξωγήινη ταχύτητα απευθείας πάνω στο αμερικανικό αεροπλάνο, πριν κάνει την τελευταία στιγμή μανούβρα και εξαφανιστεί στο πίσω μέρος, με τον πιλότο να φωνάζει σε έξαλλη κατάσταση ότι δεν γνωρίζει τι ήταν αυτό που πέρασε. Το τρίτο βίντεο δείχνει ένα ιπτάμενο αντικείμενο να ελίσσεται μπροστά στο αμερικανικό μαχητικό, ενώ οι πιλότοι δεν μπορούσαν να κρύψουν την έκπληξή τους.

U.F.O.

Το περιεχόμενο αυτής της ιστοσελίδας δεν θα μπορέσει να σας αφήσει αδιάφορους. Ο βασικός σκοπός της Ερ.Ε.Ν.Ζω είναι να παρουσιαστούν έγκυρα στοιχεία και ντοκουμέντα για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ με στόχο την ενημέρωση του κόσμου και την εκμνησίση των αμφιβολιών στους δίσπιστους. Οι λάτρεις και φανατικοί του αντικειμένου θα βρουν αξιόλογα και συγκλονιστικά άρθρα, αλλά και πρόσθετες παραπομπές για να συνεχίσουν το ταξίδι της αναζήτησης τους. Εάν το ενδιαφέρον σας για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι έντονο και θέλετε να μοιραστείτε τις εμπειρίες και τις απόψεις σας, η ιστοσελίδα αυτή σας δίνει την δυνατότητα να έρθετε σε επαφή με ερευνητές αυτού του τομέα, οι οποίοι έχουν να σας πουν κάτι παραπάνω από αυτά που ήδη γνωρίζετε.

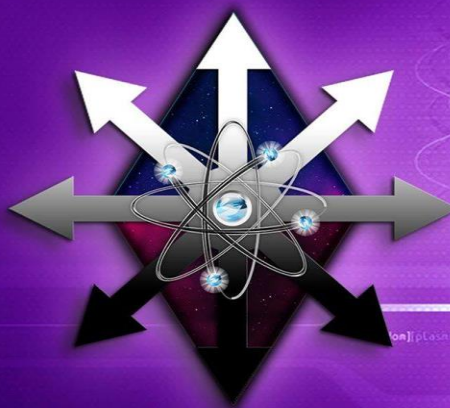
Ερ.Ε.Ν.Ζω

erenzw.blogspot.gr

Brain Change

Update your mind
with Brain-Change Software
www.brainchange.gr

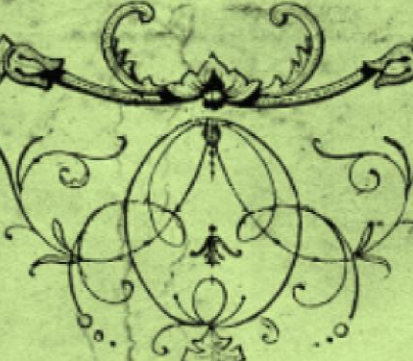

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Υπάρχουν μερικά ιστορικά μυστήρια που δεν μπορούν ποτέ να λυθούν. Μερικές φορές αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το σχετικό ανασκαφικό υλικό έχει χαθεί ή έχει καταστραφεί ένας αρχαιολογικός χώρος. Άλλες φορές, επειδή οι νέες αποδείξεις είναι απίθανο να παρουσιαστούν ή τα επιζώντα στοιχεία είναι πολύ ασαφή για να οδηγήσουν τους μελετητές σε μια συναίνεση. Η έλλειψη απαντήσεων όμως, κάνει αυτά τα αινίγματα πιο ενδιαφέροντα.

Η ΜΑΓΙΚΗ ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΣ ΤΗΣ ΑΡΛ-ΣΥΡ-ΤΕΣ

Στο προαύλιο του αββαείου της Άρλ-συρ-Τες, στα ανατολικά Πυρηναία, υπάρχει μια σαρκοφάγος που λέγεται «ιερός τάφος των Αγίων Σωμάτων». Η σαρκοφάγος έχει την εκπληκτική ιδιότητα να παράγει νερό σαν μια πηγή. Βρίσκεται σε μια σκοτεινή και υγρή γωνία, αλλά παρ' όλα αυτά, είναι χωρισμένη από το έδαφος χάρη σε δύο πέτρινα πόδια, που την υψώνουν κάπου 20 εκατοστά. Έχει διαστάσεις 1,88 μήκος, 0,50 πλάτος και 0,65 ύψος. Το πάχος των τοιχωμάτων της φτάνει στα 10 εκατοστά. Η χωρητικότητα της φτάνει στα 230 λίτρα. Από την σαρκοφάγο αντλούνται κάθε χρόνο 400 έως 600 λίτρα νερό. Το καπάκι της σαρκοφάγου είναι επίσης από πέτρα και κλείνει με σιδερένιες μπάρες. Η σαρκοφάγος έχει κατασκευαστεί από γριζο ακατέργαστο μάρμαρο. Χρονολογείται από τον 11ο αιώνα και ανακαλύφθηκε στα ερείπια του αββαείου του Καστελλάνου.

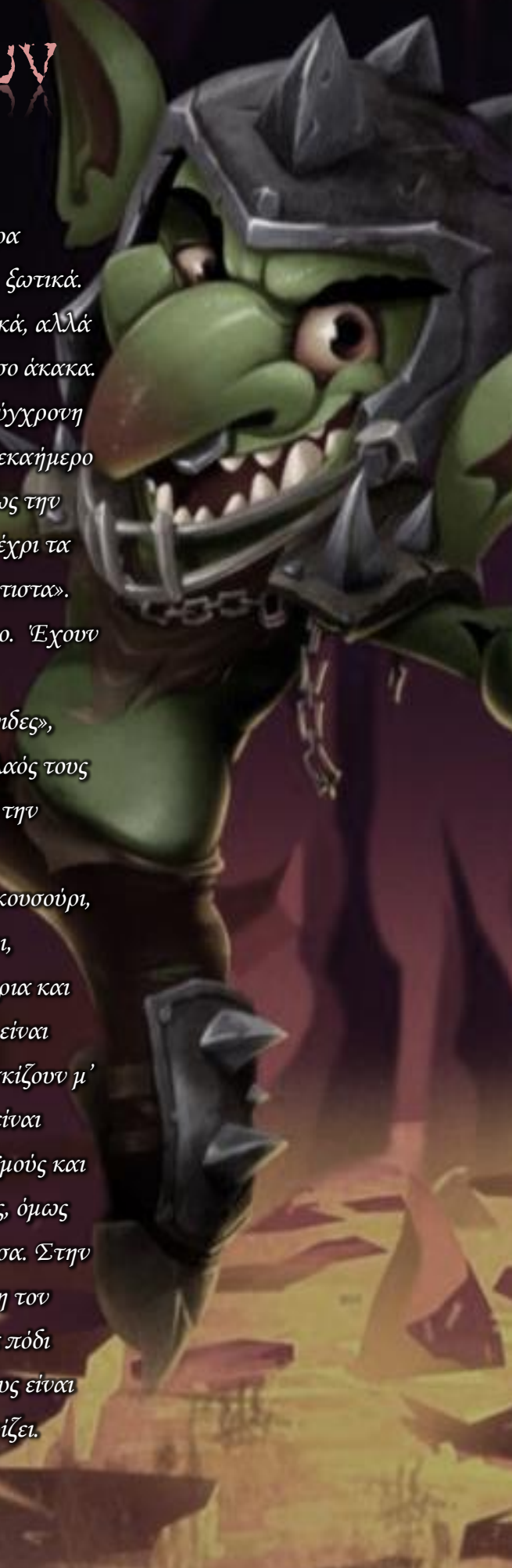
Η παράδοση λέει πως φιλοξένησε κάποτε τα σιηνώματα των τοπικών αγίων. Το νερό της σαρκοφάγου είναι πεντακάθαρο και έχει την ιδιότητα να ανανεώνεται από μόνο του, ακόμη και στις περιόδους μεγάλης ξηρασίας. Στη διάρκεια των μεγάλων θρησκευτικών εκδηλώσεων, ο ιερέας του αββαείου αντλεί το νερό με ένα σιφόνι, που το περνάει από μια τρύπα, στο καπάκι της σαρκοφάγου. Στα 1951, από τον Ιούνιο μέχρι τον Δεκέμβριο αντλήθηκαν από την σαρκοφάγο 600 λίτρα νερό! Σύμφωνα με την παράδοση, το πρώτο νερό τοποθετήθηκε μέσα στην σαρκοφάγο μαζί με τα σιηνώματα των αγίων. Το νερό αυτό δεν χαλάει ποτέ και ο πληθυσμός εξηγεί το γεγονός σαν ένα θαύμα που οφείλεται στην επίδραση των δυο αγίων. Στα 1794 οι στρατιώτες της επανάστασης άνοιξαν τη σαρκοφάγο και αφαίρεσαν από μέσα τα σιηνώματα. Τότε, το νερό σταμάτησε να παράγεται και επανεμφανίστηκε μόλις τα σιηνώματα ξαναμπήκαν στη θέση τους. Η σαρκοφάγος ξανάκλεισε στα 1795 και από τότε γεμίζει σταθερά με νερό. Σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες η σαρκοφάγος παράγει περισσότερο νερό σε εποχές ξηρασίας.

Το ίδιο φαινόμενο έχει παρατηρηθεί και στις κατακόμβες της Ρώμης και του Μπάρι στην Ιταλία. Στον Λιβάνο, ο τάφος των δύο αγίων (Αμπτόν και Σεννέν) βρίσκεται σε ένα παρεκκλήσι χτισμένο στο βράχο. Οι Μαρωνίτες του Λιβάνου τιμούν τους δύο αγίους την πρωτομαγιά. «Από την στιγμή της θείας μετάληψης, ένα ρυάκι με νερό ξεπηδά μέσα από το ιερό και παράγει τον φοβερό θόρυβο του κεραυνού», γράφει ο πρίγκιπας Ζοζέφ Καράν. Σε ότι αφορά τη σαρκοφάγο της Άρλ συρ Τες, οι επιστήμονες δεν μπόρεσαν να βρουν την εξήγηση του φαινομένου. Στα 1911, ο ιερέας του αββαείου κατέθεσε στο ταμείο παρακαταθηκών και δανείων του Περπινιάν χίλια χρυσά φράγκα για λογαριασμό του επιστήμονα που θα καταφέρει μια μέρα να λύσει το αίνιγμα. Μέχρι στιγμής κανείς δεν έχει εισπράξει το ποσό.

Οι Καλικάντζαροι των Χριστουγέννων

Σύμφωνα με τις λαϊκές παραδόσεις οι καλικάντζαροι είναι διάφορα δαιμονικά όντα. Οι γιαγιάδες μας παλιά έλεγαν πως είναι αερικά, ξωτικά. Εν μέρει είχαν δίκιο, αφού οι καλικάντζαροι είναι πράγματι ξωτικά, αλλά όχι αερικά! Ανήκουν στο στοιχείο της Γης και είναι από τα όχι τόσο άκακα. Γι' αυτό το λόγο τους αποκαλούσαν και δαιμόνια. Σύμφωνα με σύγχρονη δοξασία, πρόκειται για «δαιμόνια» που εμφανίζονται κατά το Δωδεκάημερο των Χριστουγέννων, από την ημέρα του χειμερινού ηλιοστασίου ως την ημέρα του αγιασμού των υδάτων. Επειδή από τα Χριστούγεννα μέχρι τα Φώτα ο Χριστός είναι ακόμη αβάρφτιστος, είναι και «τα νερά αβάρφτιστα». Έτσι βρίσκουν ευκαιρία οι καλικάντζαροι ν' αλωνίσουν τον κόσμο. Έχουν αποκτήσει πολλά ονόματα όπως: «Λυκοκάτζαροι», «Κάης», «Κακανθρωπίσματα», «Καρκάτζια», «Καλκατζόνια», «Κωλοβελόνιδες», «Παγανά», «Σκαλικαντζέρια», «Σκαντζάρια», «Τζόγιες», κ.α.. Ο λαός τους φαντάζεται με διάφορες μορφές κατά περιοχή με κοινό γνώρισμα την ασχήμια τους. Κατά Αραχωβίτικη περιγραφή αυτοί είναι «κακομούτσουνοι» και «σιχαμένοι», καθένας τους έχει κι από ένα κουσούρι, άλλοι στραβοί, άλλοι κουτσοί, άλλοι μονοπόδαροι, στραβοπόδαροι, στραβοπρόσωποι, στραβοχέρηδες, και κοντολογής όλα τα κουσούρια και τα σακατιλίκια του κόσμου τα βρίσκεις όλα πάνω τους. Στην Χίο είναι άγριοι και φοβεροί, με μακριά νύχια που δεν κόβουν ποτέ, και ξεσκίζουν μ' αυτά τα πρόσωπα των ανθρώπων. Στο Άργος οι καλικάντζαροι είναι μαυριδεροί, με κόκκινα μάτια, τραγοπόδαρα, με χέρια σαν της μαϊμούς και με τριχωτό όλο το σώμα. Στην Σάμο μοιάζουν με τους ανθρώπους, όμως είναι μαύροι, άσχημοι και πολύ ψηλοί, και φορούν σιδεροπάπουσα. Στην Ναύπακτο έρχονται την ημέρα των Χριστουγέννων με μπροστάρη τον κουτσο, κι από κοντά ακολουθούν οι υπόλοιποι, ενώ έχουν το ένα πόδι ανθρώπινο και το άλλο γαϊδουρινό. Καθ' όλη τη διάρκεια του έτους είναι κρυμμένοι κάτω από τη γη και πελεκούν το δέντρο που τους στηρίζει.

Όταν γτράσουν στο κρίσιμο σημείο για να μην πλακωθούν από τη γη βγαίνουν στην επιφάνεια και όταν νυχτώνει προσπαθούν να βλάψουν όσους αντικρίζουν. Όταν δε επιστρέφουν πίσω στη γη βρίσκουν το δέντρο ακέραιο και ξαναρχίζουν το πριόνισμα. Σύμφωνα με διάφορες ελληνικές δοξασίες οι καλικάντζαροι ήταν άνθρωποι με κακιιά μοίρα μεταβαλλόμενοι σε δαιμόνια. Συνήθη

μέρη που μένουν μετά τον ερχομό τους είναι οι μύλοι, τα γεφύρια, τα ποτάμια και τα τριόστρατα (μεγάλα μονοπάτια) όπου παραμονεύουν μόνο κατά τη νύκτα. Για να καταλάβουν πότε είναι ώρα να φύγουν, μιας και πρέπει να μην υπάρχει αρκετό φως ακόμα, υπάρχουν τρία λαλήματα πετεινών που προειδοποιούν. Κατά το πρώτο λάλημα του πετεινού, ο οποίος είναι μαύρος, γιατί είναι ακόμη μεσάνυκτα, δε φεύγουν, κατά το δεύτερο, το οποίο είναι από κόκκινο πετεινό, γιατί αρχίζει να γλυκοχαράζει, ετοιμάζονται και κατά το τρίτο που λαλεί άσπρος πετεινός, γιατί ξημερώνει, αποχωρούν. Όταν ανέβουν στην επιφάνεια το Δωδεκάμερο, κάνουν οτιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε! Όντας χιλιάδες, διασκορπίζονται παντού! Όταν νυχτώσει, αρχίζουν να τριγυρίζουν στην εξοχή και στους μύλους, κατεβαίνουν στις κατοικημένες περιοχές μήπως και μπουν στα σπίτια. Αλίμονο σ' όποιον συναντήσουν νυχτιάτικα! Δεν τον αφήνουν σε χλωρό κλαρί! Έμφανίζονται μπροστά του με διάφορες μορφές και προσπαθούν να τον τρομάξουν ή βλάψουν με όποιο τρόπο μπορούν. Κατεβαίνουν στα σπίτια των ανθρώπων από την καπνοδόχο, γι' αυτό και τα τζάκια είναι αναμμένα όλο το δωδεκάημερο και έχουν πολύ φωτιά, γιατί τη φοβούνται πολύ. Εκτός από την καπνοδόχο, όμως έχουν την ικανότητα να μπορούν να μπουν από τις κλειδαρότρυπες ή από κάτω από τις πόρτες. Αν καταφέρουν να μπουν, αρχίζουν ν' ανακατεύουν και να μπερδεύουν ό,τι βρουν μπροστά τους. Είναι πολύ ευκίνητοι, ανεβαίνουν στα δένδρα, πηδούν από στέγη σε στέγη σπάζοντας κεραμίδια, κάνοντας μεγάλη φασαρία. Οι παραδόσεις για τους Καλικάντζαρους αποτελούν ανάμνηση των εορτών του τέλους του έτους κατά την ρωμαϊκή εποχή. Χαρακτηριστικό των εορτών αυτών ήταν οι μεταμφιέσεις και ο διονυσιακός τους χαρακτήρας. Είναι πολύ πιθανό λοιπόν η λαϊκή φαντασία να έπλασε τους Καλικάντζαρους στηριζόμενη στην πραγματικότητα των δαιμονικών μεταμφιέσεων και στη διονυσιακή και άναρχη εικόνα που παρουσίαζε η καθημερινή ζωή κατά τις μέρες αυτές. Αργότερα, οι Βυζαντινοί γιόρταζαν το Δωδεκάημερο με μουσικές, τραγούδια και μασκαρέματα! Μια άλλη άποψη είναι ότι οι καλικάντζαροι δεν υπάρχουν και ότι απλά είναι επινόηση των πρώτων χριστιανών, που είχαν σκοπό, με αυτό τον τρόπο, να προκαλέσουν τη φρίκη και το δέος στους αβήφτιστους και στους αδιάλλακτους. Απόδειξη αυτού είναι ότι οι Καλικάντζαροι εγκαταλείπουν τις στέγες των σπιτιών την παραμονή των Φώτων, που γίνεται ο μικρός αγιασμός. Αυτά λένε για τους Καλικάντζαρους στη γη, και μιας και οι μέρες των Χριστουγέννων πλησιάζουν, καλό θα είναι κι εμείς να αρχίσουμε να παίρνουμε τα μέτρα μας για να μην πάθουμε κανένα κακό!

ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Η Ελληνική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών (ΕΕΨΕ), η πρώτη εταιρία που ασχολήθηκε επιστημονικά με τη μελέτη και τη καταγραφή παραψυχικών φαινομένων στην Ελλάδα, ιδρύθηκε επίσημα το Δεκέμβριο του 1924 από τον Άγγελο Τανάγρα, ψυχοφυσιολόγο και για πολλούς «πατέρα» της ελληνικής παραψυχολογίας. Η εταιρεία του αναγνωρίστηκε από την αντίστοιχη Βρετανική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών, και σύντομα πραγματοποιήθηκαν πολλά πειράματα, πάνω στην τηλεκίνηση και την ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου. Από το 1925 εξέδιδε το επιστημονικό περιοδικό «ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ», δημοσιεύοντας ψυχολογικά και παραψυχολογικά κείμενα. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα επιχειρήσουμε να παρουσιάσουμε σπάνια άρθρα από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο του περιοδικού που έχουν διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΨΥΧΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

(Εκ των αρχείων της Εταιρίας)

ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 1ον, Ιανουάριος 1925

Ο κ. Αθ. Βρυζάκης, είδεν εν Αθήναις κατ' όναρ, ότι ευρίσκετο εις μέρος άγνωστον, προ μεγάλης οικίας, εις την ανοικτήν θύραν της οποίας εισήλθε. Εκεί, συναντήσας καταπακτίν, κατήλθε την κλίμακα της και ευρέθη εις μακρόν διάδρομον εκατέρωθεν του οποίου ήσαν θύραι κλεισται. Επροχώρησε και ανοίξας την θύραν του βάθους επρόβαλε την κεφαλήν. Εκεί, είδε δεξιόθεν της εστίας κατακειμένην και ως κοιμωμένην, την θείαν του Άνναν Αραβαντινού, ην είχε την ιδίαν ημέραν επισκεφθή εκ κρυολογήματος. Αριστερά όμως διέκρινε και τον πατέρα του, την εποχήν εκείνην δικαστήν εν Αγρινίω, του οποίου η θέα τον επάγωσε. Διότι εφαινετο κατά το ήμισυ σκελετός και το έτερον ήμισυ μόνον φυσιολογικός άνθρωπος. Προς επίμετρον του τρόμου του, ο πατήρ του υψώσας την υγιά χείρα, του έκαμε έντονον απωθητικήν χειρονομίαν να φύγη. Όντως, έκλεισεν αποτόμως την θύραν και έφυγε πανικόβλητος προς την έξοδον, ότε και εξύπνησε περίτρομος. Αποκοιμηθείς μετά αύγνίαν ολίγων ωρών, είδε και πάλιν το ίδιον όνειρον απαράλλακτα όπως την πρώτην φοράν. Το όνειρον αυτό διηγήθη εις πολλούς, εν οίς εις μίαν άλλην θείαν του, την Καλλιόπην Λιδωρίκη ήδη αποθανούσαν καθώς και την αδελφήν του. Μετά 5 λοιπόν από του διηλού όνείρου ημέρας, απέθνησκε η θεία του. Την ιδίαν δε ημέραν προσεβλήθη και ο πατήρ του εν Αγρινίω εξ ημιπληγίας, ως του τηλεγραφήθη, και μετά δύο ημέρας επίσης απέθανε.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΣΚΕΨΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥ

(Πειράματα εκ του αρχείου)

ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 2ον, Φεβρουάριος 1925

Medium η δīs Ανδρονίκη Σαραντοπούλου. Μεταβίβασις σκέψεων εν εγρηγόρσει ουδεμία, εν υπνώσει νωθρά. Ύπνωσις βαθυτάτη μετά πλήρους αναισθησίας. Σφυγμός προϋπνωτικός 75, κατά την ύπνωσιν 90-95. Εντονωτάτη η υπνωτική και «μεθυπνωτική υποβολή».

Α' πείραμα. Η κ. Ζούζουλα, Βουλευτού, μου διηγήθη περί φωτογραφίας ευρισκομένης εν τη αιθούσῃ της με την υπογραφὴν Alexander der Moyssi, και επεχειρήθη να μεταβιβασθῇ δι' επαφῆς η σκέψις αὐτὴ εἰς τὸ medium.

Η οἰκία, ἐν οδῷ Καπλανῶν, περιγράφη κατὰ τὸ μάλλον και ἦτον επακριβῶς, η φωτογραφία ἀνευρέθη και περιγράφη ὡς εἶνε. Ἀνδρὸς νέου και ευσώμου. Επὶ τῇ ἐρωτῇ αν ὑπάρχη υπογραφὴ και αν δύναται να τὴν ἀναγνῶσθῃ, ἤρχισεν η προσπάθεια σαλλαβίσματος. Τὸ πρῶτο ὁμως γράμμα ἀναγνώσθη «Β» ἐνῶ ἐγὼ ἐνέτεινα τὴν σκέψιν μου εἰς τὸ γράμμα «Α» ὡς πρῶτον τῆς λέξεως Alexander... Τὸ medium ὁμως ἐπέμενε. Επέστησα τὴν προσοχή του μήπως ἦτο κακογραμμένον. Η ἐπιμονὴ ὁμως ἐγένειε μεγαλτέρα. ἤρχισε να ἐπαναλαμβάνῃ πεισμονῶς. Βήτα! Βήτα!... Κατόπιν τούτου τὸ πείραμα διεκόπη, υποτεθέντος ὅτι ἐνεκα τῆς δυσκολίας μεθ' ἧς τὸ medium ἐδέχετο τὴν μεταβίβασιν τῆς σκέψεως, δεν παρείχεν η συνέχεια του ενδιαφέρον. Τὴν ἐπομένην ὁμως η κ. Ζούζουλα, ἔφερεν η ἰδία συγκεκριμένη τὴν εἰκόνα, ὅπου προ του ονόματος Alexander, ὑπῆρχεν η λέξις Berlin ὅπερ η ἰδία εἶχε λησμονήσει ἐντελῶς. Ὡστε τὸ medium εἶχε ἀναγνώσθῃ ἀσφαλῶς.

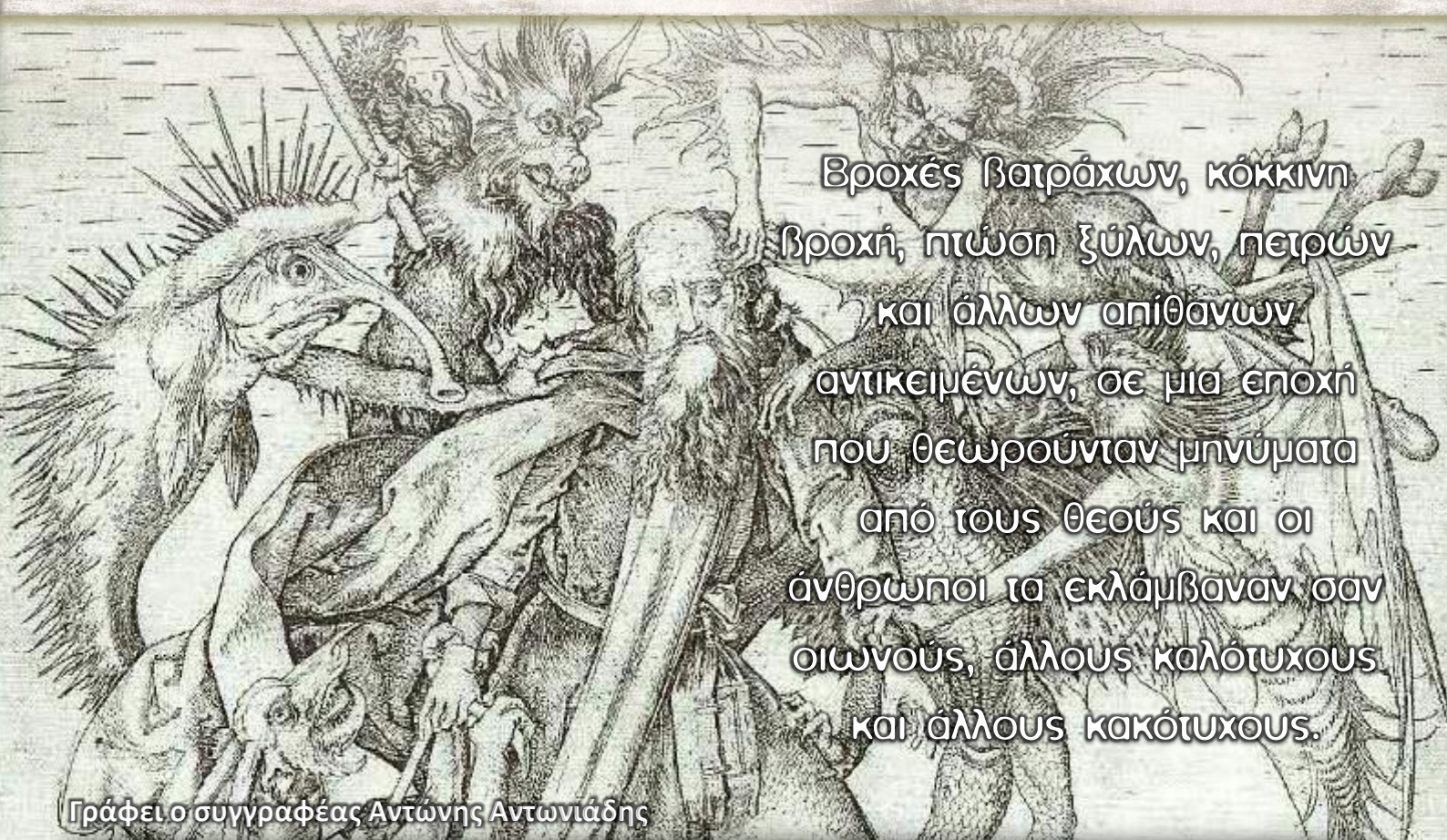
Β' πείραμα. Η κ. Σλήμαν, πολιτευτοῦ, μου περιέγραψε φωτογραφίαν γνωστῆς κυρίας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας (κ. Ἑλένας Μεταξά) και επεχειρήθη μεταβίβασις τῆς σκέψεως. Τὸ ἴδιον medium ἐσυλλάβισε τὸ γράμμα Ε. Ἀρνηοῖς τῆς κ. Σλήμαν, διότι τὸ ὄνομα (Ἑλενα) ἦτο γραμμένον Γαλλιστί και εἶχεν Η ἐμπρός. Τὸ medium ὁμως ἐπέμεινε εἰς τὸ Ε και ἐσυλλάβισε κατόπιν ολόκληρο τὸ ὄνομα κανονικῶς. Τὸ συμπέρασμα ἦτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὅτι ἐνεκα οἰουδήποτε λόγου, δεν ὑπῆρξε δυνατόν ν' ἀναγνώσθῃ τὸ γράμμα Η. Τὴν ἐπομένην ὁμως ο κ. Ἀγαμ. Σλήμαν, μου ἔφερε τὴν φωτογραφίαν, ὅπου ὄντως η υπογραφὴ Ἑλενα δεν εἶχε τὸ Η ἐμπρός τῆς.

Εξήγησις: Και εἰς τὰ δύο περιστάσεις αὐτάς, πρόκειται πιθανώτατα περί ἀναγνώσεως ἐκ του Ὑποσυνειδήτου τῆς κ. Ζούζουλα και τῆς κ. Σλήμαν. Ἀμφότεραι ἀσυναίσθητως, ἐκράτουν ἐν αὐταῖς τὴν ἀνάμνησιν τῆς λέξεως Berlin και του γράμματος Η, τὸ ὁποῖον εἶχε λησμονήσει τὸ Ἐνσυνειδήτον.

Η Δευτέρα ἐξήγησις, εἶνε ἐκπομπὴ του ἐνσυνειδήτου ψυχολογισμοῦ του μέντιουμ μέχρι τῆς οἰκίας τῆς κ. Ζούζουλα και τῆς κ. Σλήμαν (Διόρασις), πρὸς ἀντίληψιν του πράγματος.

Dr. R. Bichet

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Βροχές βατράχων, κόκκινη
βροχή, πτώση ξύλων, πετρών
και άλλων απίθανων
αντικειμένων, σε μια εποχή
που θεωρούνταν μηνύματα
από τους θεούς και οι
άνθρωποι τα εκλάμβαναν σαν
οιωνούς, άλλους καλότυχους
και άλλους κακότυχους.

Γράφει ο συγγραφέας Αντώνης Αντωνιάδης

Προσπαθήστε να σκεφτείτε έναν κόσμο χωρίς ίντερνετ, κινητά, ηλεκτρικό ρεύμα, δρόμους, αυτοκίνητα, εφημερίδες, περιοδικά κι οτιδήποτε άλλο θεωρείτε δεδομένο στο σήμερα και το οποίο βοηθάει να μοιάζει ο πλανήτης μας με γειτονιά. Φανταστείτε να ακούτε ότι υπάρχουν νησιά και χώρες μακρινές, αλλά δεν έχετε φωτογραφίες να δείτε αυτούς τους τόπους, ούτε τηλεόραση. Ακούτε για Πέρσες, Αιγύπτιους, Λίβυους, Κέλτες και Ινδούς, για παράξενες θεότητες και λατρείες, πανέμορφα κτίρια και τεράστιες πόλεις, θάλασσες και ωκεανούς, αλλά δεν υπάρχει Google, ούτε καν βιβλία στην ποσότητα που τα βρίσκουμε σήμερα. Είμαστε στην αρχαία Ελλάδα και η φαντασία σας οργιάζει κάθε φορά που κάποιοι αναφέρονται σ' αυτά. Είναι βέβαιο, γιατί έτσι λειτουργούν οι άνθρωποι, είναι περίεργοι και έχουν την τάση να μεγαλοποιούν οτιδήποτε τους προκαλεί το ενδιαφέρον, να το τελειοποιούν ή και το αντίθετο να το ευτελίζουν ή να το γελοιοποιούν. Η μοναδική πηγή πληροφοριών για τον άγνωστο κόσμο που μας περιβάλλει είναι τα βιβλία Ιστορίας, Γεωγραφίας και οι Βιογραφίες μεγάλων ξένων ανδρών, οπότε ας ρίξουμε μια ματιά να δούμε τι έγραφαν και να μάθουμε για τα παράξενα του κόσμου, αυτά που συνήθως πρώτα απ' όλα ερεθίζουν τη φαντασία μας

και μας οδηγούν στην αναζήτηση της γνώσης. Οι πτώσεις αντικειμένων από τον ουρανό δεν είναι κάτι άγνωστο στην εποχή μας. Βροχές βατράχων, κόκκινη βροχή, πτώση ξύλων, πετρών και άλλων απίθανων αντικειμένων αναφέρονται και σήμερα. Η μόνη διαφορά είναι ότι σήμερα οι περισσότερες πτώσεις έχουν εξηγηθεί με την λογική και έτσι το φαινόμενο δεν φαντάζει τόσο ανεξήγητο και παράξενο. Ωστόσο εκείνη την εποχή οι πτώσεις αντικειμένων θεωρούνταν μηνύματα από τους θεούς και οι άνθρωποι τα εκλάμβαναν σαν οιωνούς, άλλους καλότυχους και άλλους κακότυχους. Στον βίο του Ρωμύλου ο Πλούταρχος γράφει: «Μετά έπεσε λοιμός στην Ρώμη, οι άνθρωποι πέθαιναν αιφνιδίως χωρίς καν να νοσούν, ενώ ταυτόχρονα υπήρχε αφορία καρπών και τα ζώα έπαψαν να γεννούν. Έβρεξε και σταγόνες αίματος στην πόλη, με αποτέλεσμα να προστεθεί μεγάλη δεισιδαιμονία. Τα ίδια έγιναν και στο Λαύρεντο και όλοι νόμιζαν ότι οι δυο πόλεις δοκίμαζαν την οργή του δαίμονα, επειδή ξέχασαν το δίκαιο». Η πιο παράξενη όμως πτώση αντικειμένων από τον ουρανό αναφέρεται από τον Διονύσιο Αλικαρνασσέα στο δέκατο βιβλίο της Ρωμαϊκής Αρχαιολογίας του. Ο Διονύσιος εξιστορεί τα γεγονότα της πολιτικής αναταραχής στην Ρώμη μεταξύ των πατρικίων και των

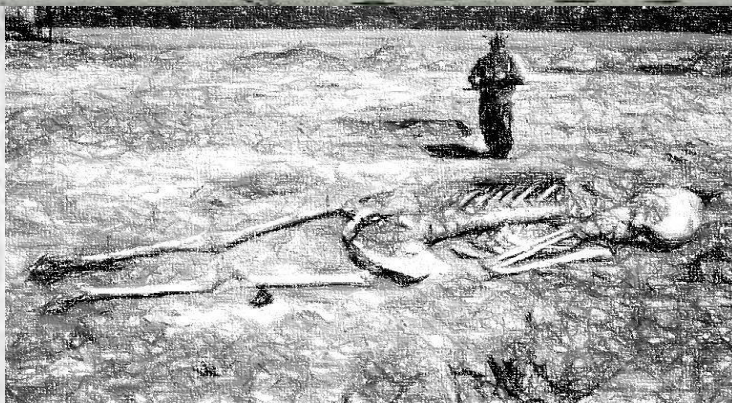
πληθείων, όταν γράφει τα εξής: «Στα ανθρώπινα σχέδια συνέπεσαν και θεία φαινόμενα, τέτοια που δεν βρέθηκαν γραμμένα στα δημόσια αρχεία, ούτε φυλαγμένα σε καμία από τις άλλες μνήμες. Όσα λοιπόν φώτα στον ουρανό έγιναν, και φωτιές που άναψαν κι έμειναν σ' έναν τόπο της γης ή τα βουητά κι οι δονήσεις που συνέχεια γίνονταν, αλλά και οι μορφές ειδώλων που άλλαζαν και εμφανίζονταν μέσα από τον αέρα, και οι φωνές που ταράζουν το μυαλό των ανθρώπων και όλα εκείνα τα όμοια προς αυτά που συνέβησαν, βρέθηκε ότι λίγο ως πολύ συνέβησαν και στο παρελθόν. Αυτό όμως που δεν είχαν μάθει και δεν είχαν ακούσει ποτέ και γι' αυτό προκάλεσε ταραχή, ήταν μια χιονοθύελλα που ξέσπασε στον ουρανό, η οποία όμως δεν έριχνε χιόνι στην γη, αλλά μικρά και μεγάλα κομμάτια σαρκών. Απ' αυτά τα περισσότερα κομμάτια τα άρπαζαν με τα στόματά τους πουλιά που πετούσαν σε σμήνη, όσα όμως έπεσαν στην γη, μέσα στην πόλη και στους αγρούς, για μεγάλο χρονικό διάστημα κείτονταν εκεί χωρίς να αλλάξει ούτε το χρώμα τους, όπως συμβαίνει με τις σάρκες που παλιώνουν, ούτε διαλύθηκαν από την αποσύνθεση, δεν έβγαλαν και καμία δυσωδία. Αυτό το θαύμα οι ντόπιοι μάντεις δεν μπορούσαν να το εξηγήσουν». Ο Διονύσιος σ' αυτό το απόσπασμα μας προσφέρει πολλές πληροφορίες. Πρώτον, για να αποδείξει στους αναγνώστες του ότι το φαινόμενο στο οποίο θα αναφερθεί είναι πρωτοφανές κάνει μια καταγραφή όλων των παράξενων φαινομένων που απασχολούσαν τους αρχαίους: φώτα στον ουρανό, φωτιές που έμεναν σ' ένα σημείο, αέρινες μορφές που μεταβάλλονταν, ήχοι από το πουθενά οι οποίοι τρόμαζαν τους ανθρώπους, βουητά και δονήσεις της γης. Δεύτερον, μας γνωστοποιεί ότι όλα τα παραπάνω πράγματι είχαν συμβεί και ήταν παραδεκτά. Και τρίτον και σημαντικότερο ότι οι Ρωμαίοι κρατούσαν δημόσιο αρχείο στο οποίο κατέγραφαν περά από τα διάφορα ιστορικής σημασίας γεγονότα και όσα παράξενα και ανεξήγητα τους συνέβαιναν. Εν τούτοις πραγματικά, από τις πάμπολλες αναφορές για πτώσεις αντικειμένων από τον ουρανό που καταγράφουν οι αρχαίοι Έλληνες, η συγκεκριμένη είναι η πιο παράξενη και ταυτόχρονα η πιο μακάβρια. Ένα άλλο αγαπημένο θέμα των αρχαίων Ελλήνων ιστορικών και γεωγράφων είναι οι αναφορές σε γίγαντες. Όχι τόσο οι μυθολογικές ιστορίες, όσο εκείνες που φέρνουν αποδείξεις με πραγματικά τεράστιους σκελετούς που ανακάλυπταν κατά καιρούς οι άνθρωποι σε διάφορες περιοχές της τότε γνωστής οικουμένης. Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν στην ύπαρξη των γιγάντων, των παι-

διών του Ποσειδώνα, και οι μύθοι που αναφέρονται σ' αυτούς δεν είναι λίγοι, ούτε περιορίζονται σε μια μονάχα απώτερη εποχή, όπως κάποιοι πιστεύουν. Γίγαντες ή καλύτερα ειπωμένο, γιγάντιους θεωρούσαν όλους τους αρχαίους ήρωες τους οποίους αργότερα θεοποίησαν, όπως για παράδειγμα τον Ηρακλή, τον Θησέα, αλλά και όσους έζησαν την περίοδο πριν τα Τρωικά ή λίγο μετά απ' αυτά, δηλαδή κατά τον 13ο με 12ο αιώνα π.Χ. Οι σύγχρονοι ιστορικοί θέλοντας να εξηγήσουν το ζήτημα που προκύπτει απ' αυτές τις αναφορές για τα οστά των γιγάντων θεωρούν ότι αυτά τα κόκαλα ανήκαν σε δεινόσαυρους ή άλλα θηρία της Προϊστορικής Εποχής, τα οποία έβρισκαν οι Έλληνες και έκπληκτοι από το μέγεθός τους πίστευαν ότι ανήκαν σε γίγαντες ή τιτάνες. Ίσως. Ωστόσο όπως θα δείτε και μόνοι σας οι περισσότεροι συγγραφείς αναφέρουν ότι όλα εκείνα τα οστά ήταν ανθρώπινα κι όχι ζώων. Σίγουρα στην εποχή τους μπορούσαν να ξεχωρίσουν ένα κόκαλο ζώου από ανθρώπου. Ένα στοιχείο του ότι πράγματι έβρισκαν τέτοιους γιγάντιους σκελετούς είναι πως με την ανεύρεσή τους, αμέσως, ίδρυσαν και ανάλογο τέμενος που το αφιέρωναν σε συγκεκριμένο ήρωα ή θεό. Ο Ηρόδοτος στο πρώτο βιβλίο του, Κλειώ, περιγράφει την ανεύρεση ενός γιγάντιου σκελετού στην Αρκαδία. Τον σκελετό αυτό τον είχε ανακαλύψει ένας Τεγεάτης στο πηγάδι του και τον έδειξε σ' έναν Σπαρτιάτη, τον Λίχα. Εκείνη την εποχή οι Σπαρτιάτες είχαν λάβει έναν χρησμό που τους ωθούσε να βρουν τα οστά του Ορέστη του γιου του Αγαμέμνονα, ώστε να γίνουν αήττητοι και να καταλάβουν την Τεγέα. Ο χρησμός της πυθίας έλεγε ότι «στην Τεγέα σε επίπεδο χώρο, εκεί που φυσούν αναγκασμένοι δυο άνεμοι, χτύποι και αντιχτύπημα, κακό πάνω σε κακό τίθεται, εκεί τον Αγαμεμνονίδα κατέχει η μάνα γη». Ο Λίχας ερμήνευσε τον χρησμό από τον χώρο που βρέθηκε ο σκελετός και που ήταν ένα σιδηρουργείο. Τα δυο φουσερά ήταν οι δυο άνεμοι, οι ήχοι του επεξεργαζόμενου μετάλλου ήταν τα χτυπήματα, ενώ το κακό πάνω σε κακό ήταν η σιδερένια βέργα με την οποία ο σιδεράς έφτιαχνε ένα σπαθί χτυπώντας την πάνω στο αμόνι. Φυσικά στην περίπτωση αυτή δεν μας ενδιαφέρει το μεταφυσικό στοιχείο και η θρησκευολογική του προέκταση, δηλαδή η επαλήθευση του χρησμού, αλλά η

εύρεση του γιγάντιου σκελετού. Γράφει χαρακτηριστικά ο Ηρόδοτος αναφέροντας το μέγεθος του σκελετού: «Ήθελα να ανοίξω ένα φρεάτιο στην αυλή μου (είπε ο Τεγεάτης στον Λίχα) και σκάβοντας πέτυχα έναν τάφο επτά πήχεις (Πήχης = 0,462 εκατοστά) μακρύ και επειδή δεν πίστευα ότι

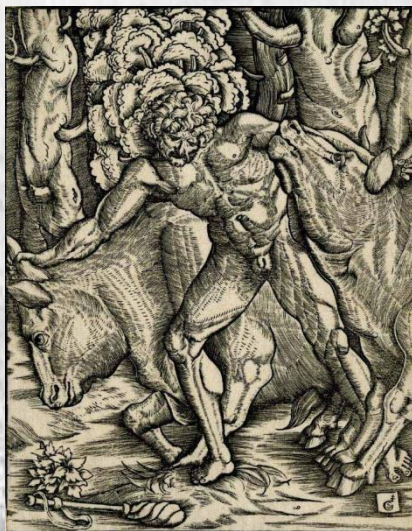
κάποτε οι άνθρωποι γεννιόνταν μεγαλύτεροι απ' ό,τι σήμερα, τον άνοιξα και είδα μέσα τον νεκρό ίσο με τον τάφο. Τον μετρησα και τον ξανάθαψα». Ο Λίχας τελικά μετέφερε τον νεκρό, που ήταν τρία μέτρα και εικοσιπέντε περίπου εκατοστά, στην Σπαρτή και από

και ότι εκεί οργώνοντας έβρισκαν κέρατα βοδιών, όπως στην ιστορία του Γηρυόνη που λέει ότι έθρεφε άριστα βόδια. Τους αντέταξα ότι ο Γηρυόνης έζησε στα Γάδειρα, όπου δεν υπάρχει μνήμα του, αλλά ένα δένδρο που αλλάζει μορφές. Πάνω σ' αυτά οι Λύδιοι εξηγητές

τότε οι Σπαρτιάτες έγιναν ανίκητοι. Ένα από τα πρώτα παράξενα που θα συναντήσει κάποιος στα βιβλία του Παισανία –και μάλιστα στα περισσότερα απ' αυτά– είναι τα στοιχεία που αναφέρονται στην ύπαρξη των γιγάντων. Κάποια από αυτά τα στοιχεία είναι διηγήσεις άλλων, ωστόσο φαίνεται ότι και ο ίδιος είδε με τα μάτια του εκείνα τα οστά που αποδίδονταν στους ήρωες και τα φύλαγαν στους ναούς. Πρώτη αναφορά συναντάμε στο Αττικά: «Για το μέγεθος του Αίαντα μου είπε κάποιος άνδρας από την Μυσία. Η πλευρά του τάφου προς την μεριά της ακτής έπεσε από την θάλασσα και η είσοδος στο μνήμα είναι εύκολη, και για το μέγεθος του νεκρού έλεγε ότι τα κόκαλα στα γόνατα που οι γιατροί τα ονομάζουν μύλες είναι ίσα με τον δίσκο που χρησιμοποιούν οι νέοι στο πένταθλο. Εγώ λοιπόν δεν θαυμάζω το ύψος των απομακρυσμένων Κελτών που ζουν στα όρια της παγωμένης ερήμου και τους ονομάζουν Κάβαρες. Αυτοί δεν έχουν καμία διαφορά από τους νεκρούς των Αιγυπτίων. Θα αναφέρω όμως όσα μου φάνηκαν αξιόλογα. »Ο Πρωτοφάνης από την Μαγνησία στον Ληθαίο ποταμό είχε νικήσει στην Ολυμπία σε μια μέρα στο παγκράτιο και στην πάλη. Στον τάφο του μπήκαν ληστές προσδοκώντας να βρουν κάτι. Μετά τους ληστές μπήκαν κι άλλοι και είδαν ότι τα πλευρά του νεκρού δεν ήταν χωρισμένα, αλλά συνενωμένα από τους ώμους μέχρι τις τελευταίες πλευρές, εκείνες που οι γιατροί ονομάζουν νόθες. »Υπάρχει μπροστά από την πόλη Μίλητο το νησί Λάδη, από το οποίο αποκόπηκαν νησάκια. Ένα απ' αυτά το ονομάζουν του Αστερίου, επειδή εκεί θάφτηκε ο Αστερίος του Άνακτα, ο Άνακτας ο γιος της Γης. Ο νεκρός λοιπόν δεν είναι μικρότερος από δέκα πήχεις. »Θαυμασμό μου προκάλεσε κάτι άλλο, στις Θύρες Τημένου, μια όχι μεγάλη πόλη της Άνω Λυδίας. Εδώ, κατά τον χειμώνα, ράγισε ένας λόφος και φάνηκαν οστά που το σχήμα τους σ' έκαναν να πιστεύεις ότι είναι ανθρώπινα, αλλά όχι και το μέγεθός τους. Πολλοί είπαν ότι ο νεκρός είναι ο Γηρυόνης του Χρυσάορα, όπως και ο θρόνος. Αυτός ο θρόνος είναι επεξεργασμένος στο βουνό σ' έναν βράχο που προεξέχει. Αλλά μου είπαν ότι ονομάζουν και έναν χείμαρρο ποταμό Ωκεανό

μου είπαν τα εξής: ο νεκρός είναι ο Ύλλος γιος της Γης και απ' αυτόν πήρε το όνομα ο ποταμός». Όπως διαπιστώνετε και εσείς ο Παισανίας δεν εκπλήσσεται από το ύψος των βόρειων Κελτών που σίγουρα ήταν ψηλότεροι από τους Έλληνες –τους συγκρίνει μάλιστα με τους νεκρούς Αιγυπτίους, δηλαδή τους αρχαιότερους της εποχής του, οι οποίοι ήταν και αυτοί ψηλοί. Αναφέρει επίσης έναν άνδρα με δυσπλασία στα κόκαλα για να δείξει ότι συμβαίνουν παράξενα στην Φύση, ενώ μετά γράφει για τον σκελετό του Αστερίου, τον οποίο φαίνεται ότι είδε με τα μάτια του και τον υπολόγισε πάνω από τεσσεράμισι μέτρα. Το ίδιο και με τον άλλο σκελετό που ο λαός τον απόδιδε στον Γηρυόνη, ενώ οι ιερείς στον Ύλλο. Φυσικά σ' αυτό το απόσπασμα υπάρχει και μια ακόμη παράξενη αναφορά για το δένδρο που άλλαζε μορφές στα Γάδειρα. Ας περάσουμε όμως σε άλλες παράξενες ιστορίες που κατέγραψαν οι αρχαίοι συγγραφείς. Στον βίο του Νουμά ο Πλούταρχος γράφει: «Και με τον φόβο τούς εξουσίαζε (ο Νουμάς), έλεγε ότι προερχόταν από τους θεούς και ότι έβλεπε φαντάσματα δαιμόνων, αλλόκοτα, και άκουγε φωνές που δεν ήταν ευμενείς, σκλαβώνοντας την σκέψη τους με την δεισιδαιμονία και κάνοντας το μυαλό τους ταπεινό». Παρ' όλο που ο Πλούταρχος κατά βάση είναι πραγματιστής και λογικός, τα έργα του βρίθουν από παράξενες διηγήσεις, κάτι που μας προειδοίζει στο ότι ταλανιζόταν από μια αμφιγνωμία αποδοχής και απόρριψης. Συνήθως προσπαθεί να κρατήσει το θέμα μέσα σε «λογικά πλαίσια», διατηρώντας μια μέση οδό, όπου το υπερφυσικό με το πραγματικό συνδέονται και απλώς ξεφεύγουν από τα όρια ορισμένοι δεισιδαίμονες, αγαθοί

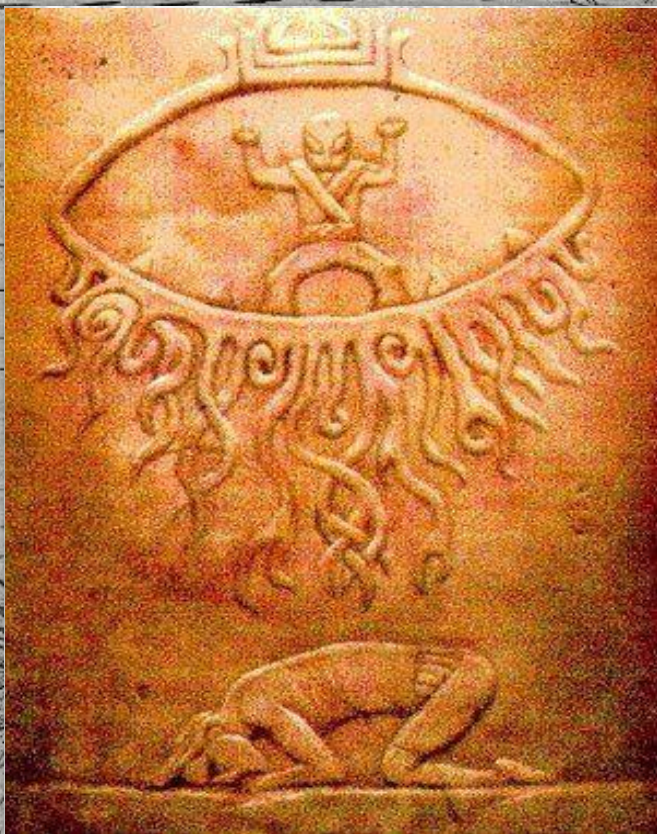
και αμόρφωτοι άνθρωποι. Το υπόβαθρο της φιλοσοφίας του Πλάτωνα που υπάρχει στον Πλούταρχο, μαζί με την Δελφική ιερατική του ιδιότητα, αντιπαλεύουν με την λογική και τον πραγματισμό που τον χαρακτηρίζουν ως ερευνητή και συγγραφέα. Έτσι, όπως στο παραπάνω απόσπασμα, ενώ θέλει να αγγίξει την αιτία και την λύση του ζητήματος, γράφει δηλαδή ότι τους εξουσίαζε με τον φόβο και την δεισιδαιμονία, συνήθως δεν είναι απόλυτα απορριπτικός, κρατώντας ένα ποσοστό συμμετοχής του άορατου και του υπερφυσικού στις

ιστορίες του. Στον βίο του Ποπλικόλα γράφει: «Όταν νύχτωσε και έγινε ησυχία στα στρατόπεδα, λένε ότι σείστηκε το άλσος και μέσα απ' αυτό έπεσε μεγάλη φωνή, η οποία είπε ότι οι Τυρρηνοί έχασαν στην μάχη όσους και οι Ρωμαίοι, αλλά κι έναν παραπάνω. Η φωνή ήταν θεϊκή γιατί μόλις μίλησε αμέσως με θάρρος έβγαλαν μεγάλους αλαλαγμούς, ενώ οι Τυρρηνοί φοβισμένοι και ταραγμένοι έφυγαν από το στρατόπεδο και οι περισσότεροι διασκορπίστηκαν (...) Οι νεκροί μετρήθηκαν και βρέθηκαν έντεκα χιλιάδες τριακόσιοι οι αντίπαλοι και οι Ρωμαίοι μ' έναν λιγότερο». Στο ίδιο περιστατικό αναφέρεται και ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεύς στο πέμπτο βιβλίο της Ρωμαϊκής Αρχαιολογίας του: «Μεγάλη ήταν η δυσθυμία των Ρωμαίων και η απόγνωση τους για την κατάσταση μετά τον θάνατο του αρχηγού τους. Πολλοί μάλιστα σκέφτονταν ότι ήταν καλύτερο να φύγουν και να παρατήσουν το παράπηγμα πριν ξημερώσει. Αυτά λοιπόν συλλογίζονταν και συζητούσαν αναμεταξύ τους όταν κατά την πρώτη σκοπιά μέσα από το δάσος που δίπλα του είχανε στρατοπεδεύσει ακούστηκε φωνή που απευθυνόταν και στους δυο στρατούς και ήταν τόσο δυνατή ώστε να την ακούσουν όλοι. Αυτή ήταν είτε του ήρωα στον οποίο ήταν αφιερωμένος ο ναός είτε του ονομαζόμενου Φαύνου. Γιατί σ' αυτόν (τον Φαύνο) οι Ρωμαίοι αποδίδουν όσα έχουν σχέση με τον πανικό και τα φαντάσματα που εμφανίζονται με διάφορες όψεις στους ανθρώπους και προκαλούν φόβο. Ή τις φωνές των δαιμόνων που ταραίζουν την ακοή τους, λένε ότι είναι έργο αυτού του θεού. Η φωνή του δαίμονα έλεγε στους Ρωμαίους να έχουν θάρρος σαν να είχανε νικήσει, καθώς οι εχθροί είχαν έναν παραπάνω νεκρό. Λένε ακόμη ότι ο Βαλέριος απ' αυτή την φωνή πήρε θάρρος και κατά τη νύχτα ε-

πιτέθηκε στον προμαχώνα των Τυρρηνών και αφού σκότωσε πολλούς, έδιωξε τους υπόλοιπους κυριεύοντας το στρατόπεδο». Εδώ ο Διονύσιος μας εξηγεί το φαινόμενο μέσω του θεολογικού του υπόβαθρου, δηλαδή ότι οι φωνές από το πουθενά οφείλονταν συνήθως σε δαίμονες και άλλα υπερφυσικά πλάσματα. Μας γνωστοποιεί μάλιστα ότι οι Ρωμαίοι θεωρούσαν ότι όλα τα παράξενα φαινόμενα προέρχονταν από τον Φαύνο, ρωμαϊκό θεό της υπαίθρου. Όσο για τον Διονύσιο τον Αλικαρνασσεά πρέπει να γνωρίζετε ότι μέσα από το έργο του γίνεται φανερό ότι ήταν ένας θεοσεβούμενος άνθρωπος, που δεν απόρριπτε το υπερφυσικό, χωρίς ωστόσο να γίνεται ακραίος. Αλλά ας αφήσουμε τα φαντάσματα και τις φωνές από το πουθενά για να περάσουμε σ' ένα πιο «σύγχρονο» θέμα: τα αγνώστου ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα. Το δυστυχές στις περιγραφές του Πλούταρχου που αναφέρονται σε ΑΤΙΑ είναι ότι δεν κάνει κανέναν σχολιασμό για το φαινόμενο, όπως συνηθίζει σε άλλες περιπτώσεις, με αποτέλεσμα να είναι δύσκολη η εξήγηση του γεγονότος που καταγράφει. Μια καταγραφή ΑΤΙΑ κάνει στον βίο του Λεύκολλου. Το περιστατικό συνέβη στην Φρυγία, στην Μικρά Ασία, μεταξύ δυο αντίπαλων στρατοπέδων, των Ρωμαίων του Λεύκολλου από την μια και από την άλλη του Μάριου, ενός αποστάτη Ρωμαίου στρατηγού των στρατευμάτων του Μιθριδάτη. «Ξαφνικά ο αέρας άνοιξε και φάνηκε ότι κατέβαινε ένα τεράστιο φλογοειδές σώμα στο μέσο των στρατοπέδων. Το σχήμα του έμοιαζε με πιθάρι και είχε χρώμα ασημί που έμοιαζε πυρακτωμένο. Αυτή η εμφάνιση έκανε τις δυο πλευρές να φοβηθούν και να διαχωριστούν. Αυτό λένε ότι έγινε στην Φρυγία κοντά στις ονομαζόμενες Οτρές». Τι ήταν αυτό που είδανε οι στρατιώτες των δυο αντίπαλων στρατών και άφησαν την μάχη τρέχοντας ο καθένας προς την πλευρά του κατατρομαγμένος; Η περιγραφή δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τις σύγχρονες για τους ιπτάμενους δίσκους, ωστόσο δεν μπορούμε να την εκλάβουμε σαν τέτοια, γιατί περισσότερο θυμίζει πτώση μετεωρίτη. Στον βίο του Καίσαρα ο Πλούταρχος κάνει λόγο για τα σημάδια που φάνηκαν και προμήνυαν ένα μεγάλο κακό, την δολοφονία του μεγάλου Ρωμαίου στρατηγού: «Λένε ότι φάνηκαν σημεία θαυμαστά και φαντάσματα. Φώτα που βρίσκονταν στον ουρανό και χτύποι διαφορετικοί κατά την νύχτα, που α-

κούγονταν από παντού, αλλά και πουλιά ήμερα που κατέβαιναν στην αγορά, που ίσως δεν αξίζει να τα μνημονεύσουμε για ένα τόσο μεγάλο πάθημα. Ο Στράβων ο φιλόσοφος εξιστορεί ότι φάνηκαν πολλοί άνθρωποι που ήταν διάπυροι και επιτίθονταν και ο βοηθός ενός στρατιώτη από το χέρι του έβγαλε πολλή φλόγα και όσοι τον

έβλεπαν νόμιζαν ότι καιγόταν, όταν όμως έσβησε δεν είχε πάθει κανένα κακό ο άνθρωπος». Φώτα στον ουρανό και άνθρωποι που έβγαζαν φωτιά, που καίγονταν αλλά δεν καιγόταν! Όλα αυτά δοκιμάζουν την λογική μας. Τα απορρίπτουμε λέγοντας ότι είναι φαντασίες ή αφήνουμε ένα παραθυράκι στην αλήθεια που ίσως κρύβουν; Αλλά ας συνεχίσουμε και με άλλες διηγήσεις. Στο βίο του Μάρκελλου ο Πλούταρχος εξιστορεί τον πόλεμο των Ρωμαίων με την Κέλτικη φυλή των Ινσόμβρων και αναφέρει τα εξής: «Όταν οι ύπατοι Φλαμίνιος και Φούριος εκστράτευσαν με μεγάλη δύναμη κατά των Ινσόμβρων, το ποτάμι στην περιοχή Πικηνίδα φάνηκε ότι έρεε αίμα, ειπώθηκε μάλιστα ότι στην πόλη Αρίμινο φάνηκαν τρία φεγγάρια». Δηλαδή τρεις φωτεινοί δίσκοι, μάλιστα όχι οριζόντιοι, αλλά κάθετοι... Σ' ένα άρθρο είναι αδύνατο να αναφερθούν όλα τα παράξενα και θαυμαστά που κατέγραψαν οι αρχαίοι Έλληνες, αλλά για να μην σας αφήσω παραπονεμένους αντί επιλόγου θα σας δώσω μια ακόμα διήγηση αλλόκοτου φαινομένου. Γράφει λοιπόν ο Πλούταρχος στη βιογραφία του βασιλιά Πύρρου τι έγινε λίγο πριν εκείνος σκοτωθεί: «Μέγα σημάδι έγινε στον Πύρρο. Τα κεφάλια των θυσιασμένων βοδιών που κείτονταν κομμένα, έβγαλαν τις γλώσσες τους και ρουφούσαν το αίμα τους».

Το βιβλίο του Αντώνη Αντωνιάδη «Παράξενες Διηγήσεις Αρχαίων Ελλήνων» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Άλλωστε.

UNLOCKING THE TRUTH PROJECT

Κάντε την δική σας έρευνα, διαβάστε, ερευνήστε, και κατακτήστε την γνώση που χρειάζεται για να ελευθερωθεί ο νους σας από τον συμβατικό τρόπο σκέψης που μας έχουν διδάξει

website
unlockingthetruthproject.blogspot.gr

Magazine
<https://issuu.com/erenzw>

Θέλεις να αποκτήσεις δωρεάν τα τεύχη του ηλεκτρονικού μας περιοδικού για τον υπολογιστή σου, ή να εκτυπώσεις τα τεύχη μας ώστε να τα φυλάξεις στην βιβλιοθήκη σου και να τα «ανακαλέσεις» όταν θα σου χρειαστεί για οποιονδήποτε λόγο; Επισκέψου την ιστοσελίδα του Unlocking the Truth και κατέβασε δωρεάν όποιο τεύχος επιθυμείς από την παρακάτω διεύθυνση:

unlockingthetruthproject.blogspot.com

Στείλε μας τη δική σου παραφυσική εμπειρία.

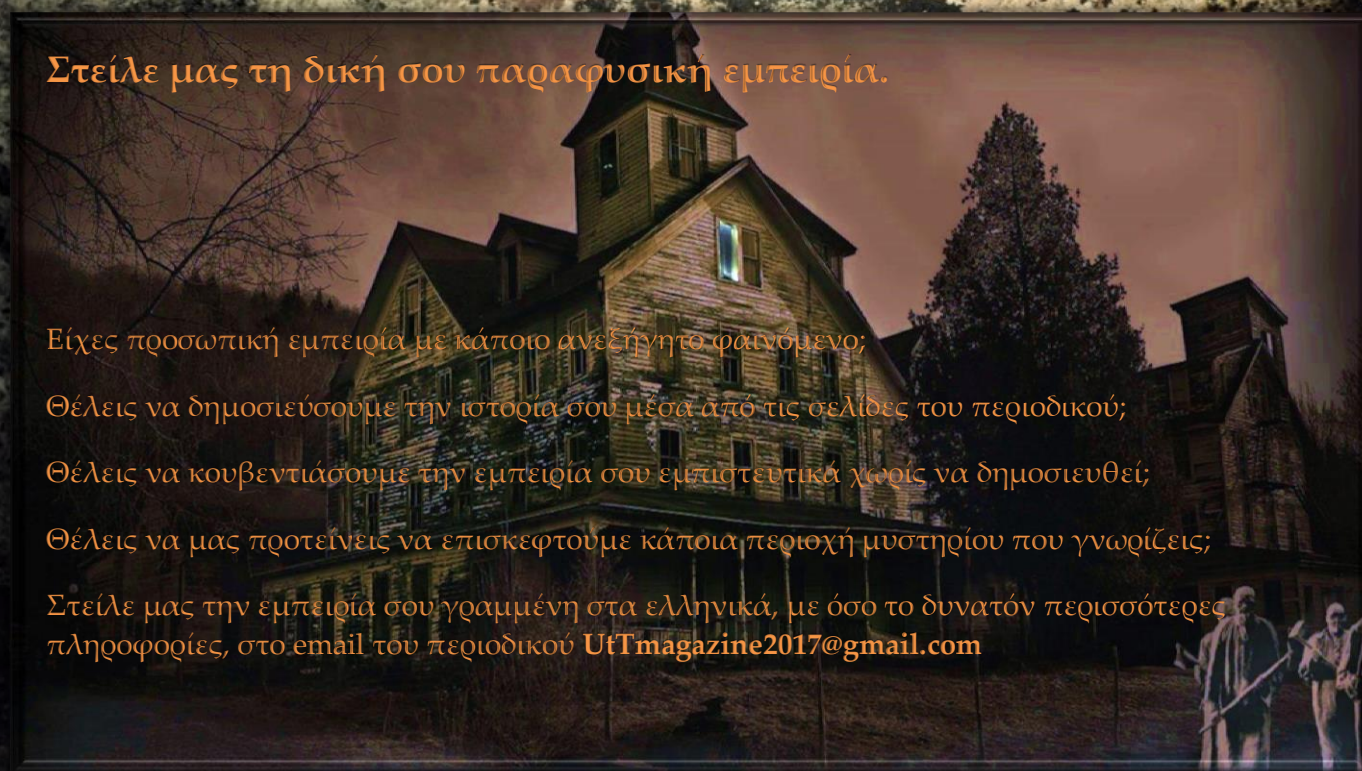
Είχες προσωπική εμπειρία με κάποιο ανεξήγητο φαινόμενο;

Θέλεις να δημοσιεύσουμε την ιστορία σου μέσα από τις σελίδες του περιοδικού;

Θέλεις να κουβεντιάσουμε την εμπειρία σου εμπιστευτικά χωρίς να δημοσιευθεί;

Θέλεις να μας προτείνεις να επισκεφτούμε κάποια περιοχή μυστηρίου που γνωρίζεις;

Στείλε μας την εμπειρία σου γραμμένη στα ελληνικά, με όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες, στο email του περιοδικού UfTmagazine2017@gmail.com

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΙΔΗΣ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΕ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΩΝ ΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γράφουν Δημήτρα Καλλινίκου
Νίκος Αποστολόπουλος

Ένας ρομαντικός ταξιδευτής του αγνώστου

Ο Σωκράτης Αικατερινίδης ήταν μία προσωπικότητα που στιγματίσε τον χώρο της έρευνας των ΑΤΙΑ στην Ελλάδα. Το όνομα του είναι συνδεδεμένο με το σπουδαιότερο ίσως περιστατικό ΑΤΙΑ στην χώρα μας, αυτό της Αταλάντης το 1991. Για όσους έζησαν την δεκαετία του 1990 θα θυμούνται ότι ήταν μια εποχή που μετά το συμβάν της Αταλάντης γιγαντώθηκε στην Ελλάδα το ενδιαφέρον περί ΑΤΙΑ και εξωγήινων επισκεπτών. Την ίδια περίοδο η ελληνική τηλεόραση άρχισε να κατακλύζεται από εκπομπές που ολοένα και αφιέρωναν χρόνο στο φαινόμενο των ΑΤΙΑ, στην πιθανότητα εξωγήινης ζωής αλλά και σε πληθώρα άλλων παραφυ-

σικών θεμάτων. Παρουσιαστές όπως ο Γιάννης Βούρος, η Τζούλη Πιτσούλη, η Νανά Παλαιτσάκη, η Άννα Δρούζα και πολλοί άλλοι καλούσαν τους ερευνητές του χώρου να δώσουν απαντήσεις. Μέσα στην δεκαετία των 1990s νέοι αλλά και παλαιότεροι ερευνητές συναντήθηκαν όχι μόνο στις τηλεοπτικές εκπομπές αλλά και στα έντυπα περιοδικά μυστηρίου και έρευνας που εκδίδονταν τότε το ένα μετά το άλλο. Σε αυτή την εποχή κυκλοφορεί το «Εξωγήινα Όντα στην Ελλάδα», το πρώτο από τα τρία βιβλία του Σωκράτη Αικατερινίδη, και αφήνει το δικό του ξεχωριστό στίγμα στον χώρο της έρευνας των ΑΤΙΑ στην Ελλάδα.

Ο Σωκράτης Αικατερινίδης γεννήθηκε στις 20 Μαΐου 1941 στην Νεάπολη του νομού Λασιθίου Κρήτης όπου και έζησε την παιδική του ηλικία. Μετά το σχολείο μετακόμισε στην Αθήνα όπου φοίτησε στην Νομική σχολή ως το 4ο έτος όμως δεν πήρε το πτυχίο του αφού παράλληλα με τις σπουδές εργαζόταν και ως πωλητής ταμειακών μηχανών κάτι που τελικά του άρεσε πολύ ενώ ήταν και χρηματικά αποδοτικό. Μετά από λίγα χρόνια άνοιξε την δική του επιχείρηση με αντικείμενο τους γενικούς εξοπλισμούς καταστημάτων. Μια παράξενη εμπειρία ήταν η αφορμή να γίνει ένας από τους γνωστότερους ερευνητές των ΑΤΙΑ στην Ελλάδα. Αφιέρωσε την ζωή του ως το τέλος στην έρευνα, αντιμετώπισε με σοβαρότητα το μυστήριο των ΑΤΙΑ και εξερεύνησε με σχολαστικότητα την οποιαδήποτε μαρτυρία ακόμα κι αν έπρεπε να διανύσει χιλιόμετρα εκτός Αττικής. Ο Αικατερινίδης ήταν ένας από τους πιο μεθοδικούς και εργατικούς μελετητές του φαινομένου. Πάντα φιλοπερίεργος, πάντα έτοιμος κατέστρωνε τα σχέδια του για την επόμενη έρευνα για να αναζητήσει το άγνωστο, το αλλόκοτο, το θαυμαστό. Είχε συγκεντρώσει ένα τεράστιο αρχείο από εμπειρίες μαρτύρων από όλη την Ελλάδα. Έδωσε το στίγμα του στον χώρο του Αγνωστού, παρακινώντας τους επόμενους ερευνητές και οδηγώντας τους σε νέους δρόμους. Ήταν ένας άνθρωπος σεμνός, χαμηλών τόνων, γλυκύτατος, πολυμαθής και τολμηρός, αλλά και ταλαιπωρημένος από προβλήματα υγείας. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ήταν ιδιαίτερα μοναχικός, έχοντας λιγοστούς αλλά καλούς φίλους. Πέθανε στις 24 Δεκέμβρη 2005 στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Ο Αικατερινίδης ήταν από νεαρός γνώστης του φαινομένου των ΑΤΙΑ όμως ποτέ δεν είχε ασχοληθεί μεθοδικά. Αυτό ανατράπηκε στα τέλη Αυγούστου του 1969 όπου έγινε ο ίδιος μάρτυρας ενός περιέργου συμβάντος. Λίγο μετά τα μεσάνυχτα κι ενώ βρισκόταν στον εξωτερικό χώρο του σπιτιού του παρατήρησε ένα τεράστιο φωτεινό αντικείμενο να διασχίζει τον ορίζοντα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Το γεγονός

Η φράση που θα μπορούσε να περιγράψει λιτά, αλλά αντιπροσωπευτικά, τον Σωκράτη Αικατερινίδη ήταν «ένας καλός άνθρωπος». Διέθετε έμφυτη καλοσύνη, ευγένεια και σεμνότητα.

Τον πρωτογνώρισα γύρω στα 1981-82 όταν ιδρύθηκε η ομάδα έρευνας «Σείριος» κι ο Σωκράτης παραχώρησε μια ισόγεια αποθήκη που διέθετε στην οδό Κολοκυνθούς, όπου μαζευόμασταν κάθε Κυριακή και συζητούσαμε διάφορα θέματα έρευνας, οργανώναμε εξομήσεις κλπ. Ο ίδιος εξέδιδε το περιοδικό Αστρική Επαφή-UFO -το οποίο «έμπαινε» μονίμως μέσα οικονομικά –ποιος ξέρει πόσα χρήματα ξόδεψε ο Σωκράτης, φλεγόμενος από το μεράκι της έρευνας των ΑΤΙΑ... Ήταν τόσο ενθουσιώδης που μερικές φορές έβγαινε έξω στην οδό Κολοκυνθούς και κοιτούσε μισοαστεία-μισοσοβαρά μπας και μας παρακολουθούσε κάποιος... Μαυροντυμένος Άνθρωπος από καμιά γωνία! Η αλήθεια είναι πως στις πρώτες μαζώξεις είχαμε διακριτική παρακολούθηση από ανθρώπους της Ασφάλειας προφανώς –η εποχή ήταν διαφορετική τότε. Μια άλλη φορά ήμασταν έξω με τον Σωκράτη και το Δημήτρη Κουτσούκη (άλλο πρωτοπόρο ερευνητή) και βλέπαμε την ολόλαμπρη Αφροδίτη στον ουρανό. Ο Σωκράτης αναφωνεί εκστασιασμένος: «Πω πω, τι UFO είναι αυτό βρε Κουτσούκη!». «Τι λες βρε Σωκράτη», του λέει ο άλλος, «η Αφροδίτη είναι». «UFO είναι, Κουτσούκη, δεν τα ξέρεις καλά», εννοώντας προφανώς ότι θα μπορούσε να αποτελέσει ένα πολύ ωραίο ΑΤΙΑ. Ο Σωκράτης ήταν ένα μεγάλο παιδί, με την καλή έννοια. Μακάρι να υπήρχαν περισσότερα τέτοια μεγάλα παιδιά. Ακούραστος ερευνητής, μάζεψε στοιχεία μέχρι το θάνατό του. Τον είχα χάσει επί χρόνια και τον είδα τελευταία φορά το Νοέμβριο του 2002 σε μια εκδήλωση στη Στοά του Βιβλίου. Μιλήσαμε αρκετά. Δυστυχώς δεν τον ξαναείδα ποτέ ξανά...

Θανάσης Βέμπος

υπήρξε για εκείνον τόσο συγκλονιστικό που έμεινε στο μπαλκόνι του ως το πρωί διαισθανόμενος πως από εκείνη την βραδιά θα άλλαζε η ζωή του. Το περιστατικό στάθηκε η αφορμή για να ξεκινήσει να ερευνά εφημερίδες και περιοδικά της εποχής. Από το 1985 αποφάσισε να γράψει άρθρα σε εκλαϊκευμένα περιοδικά ξεκινώντας από το Ανεξήγητο αλλά και σε περιοδικά γενικού περιεχομένου όπως το Κλικ, το Ρομάντσο, ο Ταχυδρόμος, ο Οικογενειακός Θησαυρός και άλλα. Ο Σωκράτης Αικατερινίδης αφιέρωσε τον

λιγοστό ελεύθερο χρόνο του για να προσπαθήσει να λύσει το παράξενο μυστήριο των θεάσεων ΑΤΙΑ αλλά και των απαγωγών και της επαφής με αλλοκοσμικά όντα. Όπως και άλλοι ερευνητές της εποχής του αντιμετώπισε τον χλευασμό και την εχθρότητα των στενόμυαλων και εκείνων που αρνούνταν την ύπαρξη του φαινομένου. Αρθρογραφόυσε ασταμάτητα στον Τύπο επί σειρά ετών και μιλούσε για όσα ερευνούσε καλεσμένος στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση. Ήταν αναζητητής του αγνώστου, και σε διαρκή ανησυχία για θέματα ανεξήγητα ή επιμελώς κρυμμένα. Υπήρξε πρωτοπόρος και θαρραλέος στον τομέα της αναζήτησης, σε βαθμό που θυσίαζε την οικογενειακή του γαλήνη και την προσωπική του ησυχία στον βωμό της έρευνας. Όλη αυτή η προσπάθεια τον παρακίνησε να οραματιστεί την δημιουργία ενός περιοδικού που θα ήταν αποκλειστικά αφιερωμένο στην αναφορά περιστατικών UFO και εξωγήινων. Το περιοδικό αυτό ήταν η «Αστρική Επαφή- UFO» στο οποίο ειδικός σύμβουλος ήταν μεταξύ άλλων και ο Γιώργος Μπαλάνος.

(Ρόζυ Μιχικιάν, Προσωπική φίλη του Σ. Αικατερινίδη κ' ερευνήτρια)

Τι να πεις, και τι να θυμηθείς για έναν άνθρωπο που έταξε πάνω απ' όλα την ζωή του στον μοναχισμό για χάρη της έρευνας που πίστευε και αγαπούσε. Λάτρης του μεταφυσικού και της εξωγήινης έρευνας είχα την τύχη να τον γνωρίσω για μόλις δύο χρόνια, μέσω του κ. Ποδότα. Τον έζησα από πολύ κοντά μια κι έμενα κι εγώ στον Βύρωνα. Είχε μια ψυχή γεμάτη καλοσύνη, που ήθελε πάντα να βοηθά τους νέους-ες, που ήθελαν σοβαρά ν' ασχοληθούν με την έρευνα, δίνοντας τους τις ανεκτίμητες συμβουλές, βγαλμένες μέσα από τις εμπειρίες του. Πάντα όμως επισήμανε πως: «Αυτό το μονοπάτι είναι μοναχικό και δύσκολο. Επίσης, πολυέξοδο. Γι' αλλού θα ξεκινήσετε και αλλού θα σας πηγαίνει.» «Πάντα να στηρίζετε αποκλειστικά στις δικές σας δυνάμεις και ειδικά στο οικονομικό κομμάτι.» «Θα πρέπει να υπηρετείται την αλήθεια. Να είστε υπεύθυνοι και να σέβεστε την έρευνα. Πάντα να έχετε μαζί σας κι άλλο ένα πρόσωπο, ως μάρτυρα, για την επιβεβαίωση τυχόν ευρημάτων ή θεάσεων.» «Η ταπεινότητα είναι αρετή. Όχι φαντασιώσεις.» «Μην ντραπείτε, σε περίπτωση αδυναμίας σας, να ζητήσετε την βοήθεια εμπειρων ερευνητών γιατί αλλιώς μπορεί να πέσετε σε παγίδες.» «Ότι μάθετε ως γνώση, να τις μοιράζεστε σε όσους επιθυμούν, διότι η γνώση πρέπει να διαδίδεται.» «Το σύμπαν μας μιλά. Μίλα σε όσους επιθυμούν να το ακούσουν.» Ο Σωκράτης ήταν ο πατέρας που τόλμησε και ίδρυσε επίσημα την ομάδα εξωγήινης έρευνας, εκδίδοντας κι ένα περιοδικό παράλληλα. Μόνο σεβασμό και εκτίμηση στην μνήμη του. Έσβησε ένα χειμωνιάτικο πρωινό, σ' ένα μοναχικό θάλαμο του νοσοκομείου Ευαγγελισμού, αφήνοντας μας ένα μεγάλο κενό. Στις καρδιές μας όμως, θα' ναι πάντα χαραγμένη με αγάπη η μορφή του, του πατέρα της έρευνας, Σωκράτη! Με σεβασμό και εκτίμηση.

Εκδόθηκε τον Μάρτη του 1981 και στάθηκε αφορμή να έρθει σε επαφή με άλλους ερευνητές. Η «Αστρική Επαφή- UFO» έκλεισε τον κύκλο της μετά από 23 τεύχη και ήταν ένα από τα πρώτα περιοδικά μυστηρίου εκείνη την εποχή. Συνεργάστηκε με πολλούς γνωστούς ερευνητές του χώρου της αναζήτησης όπως ο Θανάσης Βέμπος, ο Δημήτρης Κουτσούκης, ο Μακης Ποδότας, ο Παναγιώτης Παππάς, ο Λευτέρης Σαραγάς, ο Γιώργος Καρποδίνης και πολλοί άλλοι. Το 1981 ιδρύθηκε η ομάδα «Σείριος», της οποίας τα μέλη συ-

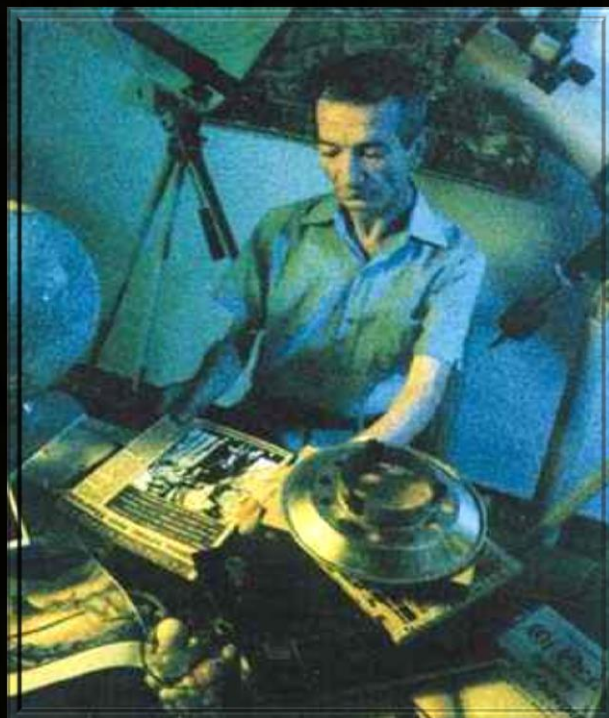

ναντιόντουσαν σε εβδομαδιαία βάση σε μια αποθήκη που διέθετε ο ίδιος και από την οποία πέρασαν σπουδαίοι ερευνητές του χώρου. Το 1996 εκδίδει το πρώτο του βιβλίο «Εξωγήινα Όντα στην Ελλάδα» στο οποίο αναφερόταν σε θεάσεις ΑΤΙΑ, στις κατηγορίες των εξωγήινων όντων, σε συμβάντα που αποδείκνυαν την διαχρονικότητα του φαινομένου, αλλά και σε σημαντικούς Έλληνες και ξένους ερευνητές. Έπειτα ακολούθησαν άλλα δύο βιβλία με τον ίδιο τίτλο (1996, 1999) ενώ λόγω των προβλημάτων υγείας δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει το τέταρτο, που θα ήταν αφιερωμένο στις εξωγήινες απαγωγές. Ο Αικατερινίδης θεωρούσε καθήκον του να παρέχει όποια στοιχεία ή γνώσεις είχε ώστε να βοηθήσει ιδίως νεαρά άτομα στον δύσβατο δρόμο της έρευνας. Πάντα έλεγε: «Για να καταλήξει κάποιος να γίνει σωστός Αναζητητής και Ερευνητής, πρέπει πάνω απ' όλα να σέβεται τον εαυτό του! Να έχει πίστη σ' αυτό που κάνει, καθώς και πάθος και θάρρος, μα πάνω απ' όλα Καθαρό Μυαλό! Να είναι ταπεινός και, ει δυνατόν, αφανής...» «Πολλές φορές θα κληθεί κάποιος» έλεγε «να απαρνηθεί και τον εαυτό του ακόμα, να κληθεί να κάνει υπέρβαση. Κάτι που οι περισσότεροι δεν γνωρίζετε, είναι ότι ο δρόμος του σωστού ερευνητή, συχνά οδηγεί στη μοναξιά. Αυτόν λοιπόν τον δρόμο για να τον διαβεί, θα πρέπει να γνωρίζει κανείς ότι είναι σπαρμένος με αγκάθια, κι αν δεν το καταλαβαίνει αυτό, κινδυνεύει να πληγωθεί και να πονέσει...»

Ήμουν δώδεκα ετών όταν κατάλαβα πως οι απόψεις μου ενοχλούσαν τους γύρω μου. Οι άλλοι μιλούσαν και πίστευαν σ' αυτό που έβλεπαν και μόνο, και εγώ μιλούσα γι' αυτά που δεν έβλεπαν. Αστρικά σώματα (ψυχή), άγνωστους γαλαξίες και πολιτισμούς, και για την καταγωγή του ανθρώπινου είδους και δη των Ελλήνων από κάπου εκεί ψηλά. Οι μόνοι πιστοί θιασώτες μου οι γονείς μου. Οι άλλοι με χλεύαζαν, με λιδωρούσαν, με θεωρούσαν γραφικό. Όσπου και εγώ ένα βράδυ ανακάλυψα πως υπήρχαν κι άλλοι εκτός από μένα. Γνώρισα από μια φίλη το Σύλλογο Ερεύνης Σύμπαντος και Εξωγήινων Πολιτισμών (ΣΕΣΕΠ). Το «αστροδρόμιο» τους έδρευε Πατησίων 216, μέχρι που μας εξαφάνισαν. Άλλωστε αυτό δε γίνεται με όσους αντιδρούν στο υπό κατασκευήν κατεστημένο; Πριν απ' αυτό όμως είχα γνωρίσει το πρώτο περιοδικό στο χώρο. «Αστρική Επαφή - UFO». Δημιουργός, Σωκράτης Αικατερινίδης, ο πρώτος διδάξας. Ήταν ο υπέρ ήρωας των παιδικών χρόνων μου. Αν ζούσε σήμερα θα γελούσε μαζί μου που τον θεωρούσα έτσι. Το όνειρό μου να τον γνωρίσω ολοκληρώθηκε το βράδυ εκείνο

που γνώρισα και τον Σύλλογο. Το πλήρωμα του карабиού' καπετάνιος (ιδρυτής) Γιώργος Καρποδίνης, Μάκης Ποδότας, Ίων Πανίδης, Παναγιώτης Παππάς, Κώστας Γεωργονάς, Λευτέρης Σαραγάς, Θανάσης Βέμπος και τόσοι άλλοι. Έψαχνα ανάμεσα τους τον Σωκράτη, ώσπου το βράδυ αργά που ξεκίνησα να φύγω για την Γλυφάδα που διαμένω, ο Γιώργος ο Καρποδίνης μου σύστησε τον υπερ ήρωα μου. «Χαίρω πολύ, Σωκράτης Αικατερινίδης» μου συστήθηκε. «Μήπως μπορείς να με πάρεις μαζί σου μέχρι τον Βύρωνα που μένω;» με ρώτησε. Και εγώ τον πήρα συνεπιβάτη στο δικό μου αστροσκάφος. Από τότε μέχρι και την «αναχώρηση» του για τους τόπους που λάτρευε, ήταν ο φίλος μου, ο πατέρας μου, ο «Άγιος» μου. Απλός, συμπονετικός, ευαίσθητος, αληθινός. Ένα μεγάλο παιδί. Χωρίς κακίες, μίσση και ψεύτικες ελπίδες. Οι ελπίδες του σε μας έλεγαν για τα συμπαντικά αδέρφια που μας περιμένουν εκεί ψηλά. Αυτός στάθηκε τυχερός. Ήδη τους γνώρισε, αφού «ταξίδεψε». Συνοδοιπόρος στη ζωή του η γιαγιά Αγάπη η καλή Κρητικιά μάνα. Θυμάμαι τα λόγια του όταν πήγαινα σπίτι. Κιουταχείας, στο Βύρωνα. «Μαμά, φτιάξε ένα καφέ στο Γιάννη, ήρθε για να διαβάσουμε». Κι εκείνη όλο χαρά έτρεχε να τον φτιάξει. Αγαπημένη μάνα. Ανθρώπινη η κυρία Αγάπη. Είμαι πολύ τυχερός που ταξίδεψα και ταξιδεύω μ' αυτούς τους ανθρώπους στη ζωή. Γιώργο, Μάκη, Ίωνα, Παναγιώτη, Θανάση, Λευτέρη, Κώστα, σας αγαπώ από τα βάθη της ψυχής μου. Η ζωή μου έγινε καλύτερη μαζί σας. Και συ, Σωκράτη μου, καλή αντάμωση, όλοι μαζί από κει που' ρθαμε. Στην αιώνια πατρίδα των Ελλήνων. «ΕΣΣΕΤΑΙ ΗΜΑΡ»

Γιάννης Μανιάς, Ερευνητής

Θυμηθείτε το Περλ Χάρμπορ!

"Remember Pearl Harbor!"

Γράφει ο συγγραφέας Έρικ Σμυρναίος

Βρισκόμαστε στις 7 Δεκεμβρίου του έτους 1939 (ακριβώς δύο χρόνια πριν την Ιαπωνική επίθεση κατά της Αμερικανικής Ναυτικής, Στρατιωτικής και Αεροπορικής Βάσης του Περλ Χάρμπορ). Η ώρα είναι οκτώ το πρωί και οι φιλήσυχοι κάτοικοι της ράθυμης πόλης του Owensville στην Indiana των Η.Π.Α. ετοιμάζονται να πάνε στις δουλειές τους. Ωστόσο, οι πρώτοι μαθητές που περπατάνε προς το σχολείο της πόλης βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα παράξενο θέαμα: Μπροστά στην είσοδο του κτιρίου, επάνω στο πεζοδρόμιο, γραμμένη με μεγάλα λευκά γράμματα από κιμωλία, απλώνεται η εξής αινιγματική επιγραφή: «Θυμηθείτε το Περλ Χάρμπορ!» ("Remember Pearl Harbor!") Εκείνες τις μέρες, κανείς δεν μπορούσε να κατανοήσει τη πραγματική σημασία εκείνου του αλλόκοτου μηνύματος ή το λόγο που θα είχε κάποιος να το γράψει...

Βρισκόμαστε στις 7 Δεκεμβρίου του έτους 1939 ημέρα Πέμπτη. Η ώρα είναι οκτώ το πρωί και οι φιλήσυχοι κάτοικοι της ράθυμης πόλης του Owensville στην Indiana των Η.Π.Α ετοιμάζονται να πάνε στις δουλειές τους. Η όψη της πόλης είναι ειδυ-

λιακή: Θυμίζει τις περιγραφές των επαρχιακών κωμοπόλεων της Αμερικής του μεσοπολέμου που μας έχουν αφήσει ταλαντούχοι συγγραφείς όπως ο Ray Bradbury: Ξύλινα σπίτια, δώροφα τα περισσότερα, με σκιερές βεράντες να στολίζουν τις προσόψεις τους, καλοκουρεμένες πρασιές και ασπροβαμμένους φράχτες. Δεντροστοιχίες, όμορφα δημοτικά κτίρια, ένα δημαρχείο, μια βιβλιοθήκη, μια εκκλησία προτεσταντικής αισθητικής με γωνιώδη στέγη και ένα μικρό καμπαναριό. Μεγάλοι δρόμοι με λίγα -ακόμα- αυτοκίνητα και πλατείες με ξύλινα κιόσκια όπου τις Κυριακές παίζει μια μπάντα, μπροστά σε σειρές από αναδιπλούμενες καρέκλες που έχει στήσει ο Δήμος για το κοινό. Και φυσικά ένα ηλιόλουστο γήπεδο του Μπέιζ-μπολ. Ωστόσο, οι πρώτοι μαθητές που περπατάνε προς το σχολείο της πόλης βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα παράξενο θέαμα: Μπροστά στην είσοδο του κτιρίου, επάνω στο πεζοδρόμιο, γραμμένη με μεγάλα λευκά γράμματα από κιμωλία, απλώνεται η εξής αινιγματική επιγραφή: «Θυμηθείτε το Περλ Χάρμπορ!» ("Remember Pearl Harbor!"). Εκείνες τις μέρες, κανείς δεν μπορούσε να κατανοήσει τη πραγματική σημασία εκείνου του αλλόκοτου μηνύματος ή το λόγο που θα είχε κάποιος να το γράψει, και μάλιστα επάνω σ' ένα πολυσύχναστο πεζοδρόμιο. Έπρεπε να περάσουν δυο ολόκληρα χρόνια για να αποκαλυφθεί η πραγματική του σημασία, όταν οι Ιαπωνικές αεροπορικές δυνάμεις καταστρέψανε αιφνιδιαστικά το μεγαλύτερο μέρος του Αμερικανικού στόλου του Ειρηνικού και υποχρέωσαν τις απρόθυμες ΗΠΑ να εμπλακούν στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ωστόσο, αυτή η καταπληκτική ιστορία θα μπορούσε να μην είναι τίποτα περισσότερο από ένας γοητευτικός αστικός μύθος. Η αλήθεια είναι ότι κανείς μέχρι τώρα δεν έχει καταφέρει να εντοπίσει την αρχική της πηγή. Η πιο παλιά σχετική αναφορά που έχει εντοπιστεί, αφορά ένα άρθρο κάποιας εφημερίδας στο Bridgport του Connecticut, με ημερομηνία 30 Ιουνίου 1957. Σύμφωνα με το κείμενο του παραπάνω άρθρου, η ανεξήγητη εκείνη φράση ανακαλύφθηκε στο έδαφος κάπου «στις αρχές του 1939» και «είχε ήδη συζητηθεί πολύ.» Το άρθρο του 1957 καταλαμβάνει την έκταση μιας και μόνο παραγράφου, και μάλλον από εκεί προήλθε και η σχετική ιστορία που εμφανίστηκε στο δημοφιλές περιοδικό FATE το Νοέμβριο του 1957, σε μια ακόμα πιο σύντομη και

τηλεγραφική μορφή. Η εν λόγω ιστορία έκανε την εμφάνισή της σε μια σελίδα του περιοδικού όπου φιγουράριζαν αποκόμματα από εφημερίδες τα οποία έστελναν αναγνώστες. Δυστυχώς όμως δεν δηλωνόταν πάντα ποιοι ήταν εκείνοι που έστε-

λναν τα συγκεκριμένα αποκόμματα και από ποια εφημερίδα προέρχονταν αυτά. Όσον αφορά το άρθρο για την επίμαχη φράση για παράδειγμα, η ακριβής του προέλευση δεν γίνεται καθόλου σαφής. Στο συγκεκριμένο τεύχος του FATE δεν διευκρινίζεται καν ότι η παράξενη φράση βρέθηκε «νωρίς το 1939.» Αντίθετα, σημειώνεται απλά ότι το γεγονός έλαβε χώρα δύο χρόνια προτού σημειωθεί η επίθεση στο Pearl Harbor. Ήταν σε μια μεταγενέστερη αναπαραγωγή της ιστορίας όπου εμφανίζεται η ακριβής ημερομηνία (7 Δεκεμβρίου) η οποία ενδεχομένως προστέθηκε για να γίνει ακόμα πιο εμφανής η προφητική φύση της αινιγματικής επιγραφής.

Τι είναι όμως το περιοδικό FATE και πόσο αξιόλογες είναι οι πηγές του; Καταρχήν, πρόκειται για το μακροβιότερο περιοδικό του είδους του στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Η ύλη του προέρχεται από-κλειστικά και μόνο απ' τον κόσμο των ψυχικών ερευνών και των παραφυσικών φαινομένων. Ιδρύθηκε το 1948 από δυο τολμηρούς και ενθουσιώδεις τύπους, τον Curtis Fuller και τον Raymond A. Palmer, τον συντάκτη του περιοδικού Amazing Stories, στον οποίο σχεδόν όλοι οι συγγραφείς της λεγόμενης «χρυσής» περιόδου της επιστημονικής φαντασίας χρωστάνε τη δημοσίευση πολλών από τα πρώτα τους έργα: Ονόματα που έμελλαν να γίνουν μεγάλα και τρανά, όπως του Arthur C. Clarke και του Isaac Asimov έκαναν τα πρώτα εκδοτικά τους βήματα στις σελίδες του και συνάρπασαν το αναγνωστικό του κοινό. Το περιοδικό FATE από την άλλη, πλασάρεται

ακόμα και σήμερα ως το «καλύτερο έντυπο που αφορά το παραφυσικό,» παρουσιάζει τις απόψεις ειδικών πάνω στα θέματα που πραγματεύεται καθώς και προσωπικές εμπειρίες αναγνωστών που έχουν να κάνουν με φαντάσματα, ψυχικές ικανότητες, Ιπτάμενους Δίσκους, στοιχειώματα, εμφανίσεις ανεξήγητων πλασμάτων, εναλλακτική ιατρική, μαντεία, πίστη στη μεταθανάτια ζωή, φορτεανικά φαινόμενα, προφητικά όνειρα, τηλεπάθεια, ψυχική αρχαιολογία, οιωνούς θανάτου κτλ. Η διαχρονική πολιτική των συντακτών του είναι να μην ασχολούνται τόσο πολύ με την αξιοπιστία των πηγών απ' όπου αντλούν το υλικό τους, όσο με την παρουσίαση του εν λόγω υλικού το οποίο συχνά έχει λειτουργήσει ως ανατρεπτική θρυαλλίδα που έχει μεταβάλει την Συναινετική πραγματικότητα της εποχής του. Για παράδειγμα στις σελίδες του παραπάνω περιοδικού προβλήθηκε για πρώτη φορά εκτεταμένα η αλλόκοτη εμπειρία του ερασιτέχνη πιλότου Kenneth Arnold στις 24 Ιουνίου του 1947, η οποία εγκαινίασε επίσημα την εποχή «των Ιπτάμενων Δίσκων» και της «Ufo-λογίας» στο Αμερικανικό και ύστερα στο παγκόσμιο συλλογικό ασυνείδητο. Βασισμένοι λοιπόν σε όλα τα παραπάνω δεδομένα θα μπορούσαμε να απορρίψουμε την ιστορία της αινιγματικής επιγραφής του 1939, ως έναν ακόμα αστικό μύθο που προσπαθεί να στολίζει με μια δυσοίωνη νότα «μεταφυσικού» τη συνταρακτική καταστροφή στο Pearl Harbor. Μιλάμε για ένα γεγονός που αφύπνισε βιαιότατα την Αμερικανική Κοινή Γνώμη και την έφερε αντιμέτωπη με την απειλή του Παγκόσμιου Πολέμου που είχε ήδη ρημάξει την Ευρώπη. Το μοναδικό ανάλογο συμβάν που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει κανείς για να συγκρίνει μαζί του τον αντίκτυπο που είχε στον συλλογικό ψυχισμό των Αμερικανών ήταν η επίθεση στους Δίδυμους Πύργους της Νέας Υόρκης της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001.

Θα μπορούσε όμως να συμβαίνει και κάτι άλλο. Υπάρχουν βλέπετε κάποια συστατικά της όλης ιστορίας που δεν «δένουν» αν τις δει κάποιος με ένα καθαρά «ορθολογιστικό» πρίσμα. Για παράδειγμα, το 1939, όπως και το 1957 όπου καταγράφεται για πρώτη φορά επίσημα εκείνο το παράξενο περιστατικό, οι βανδαλισμοί δημόσιας περιουσίας και ιδιαίτερα τα γκράφιτι ήταν κάτι το πολύ σπάνιο. Επίσης, ο λόγος για τον οποίο δεν υπάρχει ούτε μια φωτογραφία της επιγραφής θα μπορούσε να είναι ότι

αν και έγινε αντιληπτή από 800 περίπου ανθρώπους στις 8 το πρωί της 7ης Δεκεμβρίου 1939, πολύ γρήγορα έσβησε εξαιτίας μια πολύ δυνατής βροχής που ξέσπασε λίγο αργότερα. Φυσικά, δεν ήταν λίγοι εκείνοι που βιάστηκαν να υιοθετήσουν την θεωρία του ανθρώπου φάντασμα/χρονοταξιδιώτη που έγραψε εκείνη τη δυσοίωνη προειδοποίηση σε μια απόπειρα να προειδοποιήσει το Αμερικανικό κοινό για την επίθεση των Γιαπωνέζων που θα συνέβαινε δυο χρόνια αργότερα. Ακόμα όμως και αν ήταν έτσι τα πράγματα, για ποιο λόγο να γράψει το μήνυμά του σ' ένα πεζοδρόμιο έξω από ένα σχολείο μιας άσημης επαρχιακής πολιχνής; Γιατί να μην επιλέξει ένα πιο νευραλγικό σημείο, κάπου έξω απ' το Λευκό Οίκο για παράδειγμα, όπου πολλοί περισσότεροι άνθρωποι θα το διάβαζαν, ενδεχομένως και μέλη της Αμερικανικής κυβέρνησης; Ίσως λοιπόν όλη αυτή η ιστορία δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μια απλή σύμπτωση. Στο κάτω-κάτω της γραφής, το Pearl Harbor ήταν μια Αμερικανική βάση του πολεμικού ναυτικού από το 1898 και είναι πολύ πιθανό πολλοί άνθρωποι να γνωρίζουν την ύπαρξή της. Αλλά και πάλι, γιατί να το γράψει κανείς; Δεν μοιάζει με αστείο ή φάρσα και δεν σήμαινε κάτι στην εποχή που γράφτηκε. Στην πραγματικότητα, οι κάτοικοι του Owensville ξέχασαν εντελώς το όλο συμβάν μέχρι μετά από δυο χρόνια, όταν ανακάλυψαν την πραγματική του σημασία. Τότε δηλαδή που οι Αμερικανοί στρατιώτες ορμούσαν στο μέτωπο του Ειρηνικού κραυγάζοντας «Θυμηθείτε το Περλ Χάρμπορ» Μάλιστα, λέγεται ότι η συγκεκριμένη φράση επινοήθηκε για πρώτη φορά από τον λοχία Lewis Preston Harris-το 1941.

Ίσως όμως να κρύβεται και κάτι άλλο, πιο παράξενο πίσω από όλα αυτά: Ζούμε σε μια εποχή που για πρώτη φορά καταγράφεται, αποθηκεύεται και κυκλοφορεί ένας απίστευτα μεγάλος αριθμός δεδομένων. Κάποιοι που ξέρει πώς να συσχετίσει και να επεξεργαστεί αυτόν το κατακλυσμό των πληροφοριών είναι σε θέση να διακρίνει μοτίβα, μορφο-

REMEMBER

PEARL HARBOR

December 7, 1941

διατάξεις αν θέλετε, που αναδύονται μέσα απ' αυτόν τον ωκεανό των αμέτρητων πληροφοριών σαν τους κυματισμούς που προκαλούν οι κινήσεις δυνάμεων που κινούνται κάτω από την επιφάνεια των υδάτων. Έχει διατυπωθεί για παράδειγμα – από τους σύγχρονους θεωρητικούς της κβαντικής φυσικής- ότι συνταρακτικά γεγονότα προκαλούν αναταράξεις που επηρεάζουν όχι μόνο το μέλλον αλλά και το παρελθόν μιας συγκεκριμένης κατάστασης. Αυτό σημαίνει για παράδειγμα, ότι μια μελλοντική παγκόσμια καταστροφή που μπορεί να χτυπήσει τον πλανήτη μας, θα προκαλέσει ομόκεντρους κύκλους φαινομένων που θα επεκταθούν και στο μέλλον αλλά και στο παρελθόν και θα εκδηλωθούν ενδεχομένως ως προφητικά όνειρα και δηλώσεις, παράδοξες συμπτώσεις «με νόημα» δηλαδή Συγχρονικότητες, ή ξεκάθαρες προειδοποιήσεις.

Η αιφνιδιαστική επίθεση στο Pearl Harbor λειτούργησε ως ένα ισχυρότατο σοκ που άλλαξε για πάντα τον τρόπο που το Αμερικανικό Έθνος αντιλαμβανόταν τον εαυτό του, τον υπόλοιπο κόσμο και τη θέση του μέσα σε αυτόν. Πυροδότησε μια αλληλουχία γεγονότων που άλλαξε την ανθρωπότητα για πάντα. Οδήγησε στην παραγωγή και τη ρίψη των πρώτων Ατομικών Βομβών σε άμαχο πληθυσμό, στην εποχή του Ψυχρού Πολέμου, στην κούρσα των Εξοπλισμών και στην παρανοϊκή Ισορροπία του Τρόμου. Θα ήταν λοιπόν τόσο αδιανόητο να υποψιαστεί κάποιος ότι εκείνη η παράξενη επιγραφή στο πεζοδρόμιο μιας ήσυχης κωμόπολης, ένα πρωινό του 1939, ήταν κάτι

σαν χωροχρονικό απόνερο, μια πρό-ένδειξη των συγκλονιστικών αλλαγών που έβραζαν πίσω από τον ορίζοντα των γεγονότων των φιλήσυχων κατοίκων της; Σε κάθε περίπτωση, καλό θα ήταν κάθε φορά που περιπλανιέστε στους οικείους δρόμους της γειτονιάς σας, να ρίχνετε και μια ματιά στα γκράφιτι που απλώνονται στους τοίχους των κτιρίων της. Προσέξτε τα πιο ασυνήθιστα από αυτά και καταγράψτε τι σας λένε. Ποτέ δεν ξέρετε τι μπορεί να σημαίνουν σε λίγα χρόνια από σήμερα.

1)https://en.wikipedia.org/wiki/Remember_Pearl_Harbor

-2)<http://anomalyinfo.com/Stories/1939-remember-pearl-harbor>

-3)<http://giorcardo1394.blogspot.com/2014/08/the-mystery-of-remember-pearl-harbor.html>

-4)«Οι Άμμοι του Χρόνου» Συγγραφέας: Γιώργος Μπαλάνος, Εκδόσεις «Locus-7.»

-5)«Νήματα Νοήματος» Συγγραφέας Θανάσης Βέμπος Εκδόσεις «Άλλωστε.»

Ο Έρικ Σμυρναίος είναι κατά το ήμισυ Έλληνας και κατά το ήμισυ Φιλανδός, και γεννήθηκε στην Αγγλία το 1970, όπου και σπούδασε Νομικά. Από το 1993 ζει και εργάζεται στην Ελλάδα όπου, στον ελεύθερο χρόνο του, αρέσκεται να γράφει διηγήματα και μυθιστορήματα που κινούνται στο χώρο του φανταστικού. Παρά το ότι η μητρική του γλώσσα δεν είναι τα ελληνικά, τα έργα του είναι γραμμένα σε αυτή τη γλώσσα, την οποία ο ίδιος θεωρεί “την τελειότερα όλων των γλωσσών”. Κατά τα άλλα, του αρέσει ο κινηματογράφος φαντασίας, με ιδιαίτερη προτίμηση στο είδος του μεταφυσικού θρίλερ και της επιστημονικής φαντασίας, το διάβασμα, οι πεζοπορίες στα συναρπαστικά ελληνικά βουνά και η εξερεύνηση μυστηριακών τόπων, κατά προτίμηση κατά τη διάρκεια της νύχτας. Φιλοδοξεί μια μέρα να πατήσει το πόδι του στον πλανήτη Άρη, αν κι έχει αποδεχτεί πλέον το γεγονός ότι ένα τέτοιο ενδεχόμενο είναι μάλλον απίθανο. Τα επτά βιβλία του Συγγραφέα: α) Η Κυρά Της Πόλης β) Δεσμοί Αίματος γ) Η Εκδίκηση της Κασσάνδρας δ) Κθούλου φτου(γκν) ε) ΧΑΣΤΟΥΡΙτσάκι Gate ζ) Και Ζήσανε Αυτοί Καλά η) Τα Μυστικά της Λέσχης των Ξωτικών.

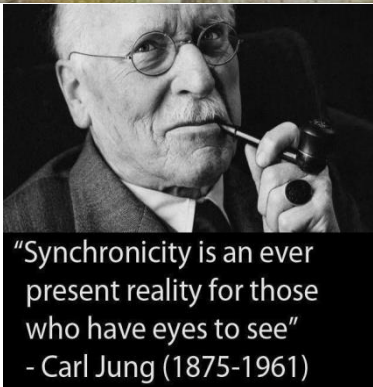
ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ποιοί τύποι προσωπικότητας και ποιες καταστάσεις
τις προσελκύουν;

Όταν περίεργα γεγονότα και αντιστοιχίες επαναλαμβάνονται καμιά φορά σε
καθημερινή βάση κάνοντας μας να αμφισβητούμε και την ίδια μας τη λογική

Γράφει ο Φοίβος Καλφόπουλος

Μέσα στη χαοτική δομή του σύμπαντος, η ενέργεια του ανάλαφρου πεταρίσματος μίας πεταλούδας μπορεί να μεταμορφωθεί σε επικίνδυνη θύελλα μας λένε οι μαθηματικοί του κλάδου της χαολογίας. Κι όμως σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο, περίεργα γεγονότα και αντιστοιχίες επαναλαμβάνονται καμιά φορά σε καθημερινή βάση κάνοντας μας να αμφισβητούμε και την ίδια μας τη λογική. Οι συμπτώσεις δεν είναι τίποτα άλλο παρά στατιστικές πιθανότητες. Όμως εντυπωσιαζόμαστε εύκολα από αυτές. Γνωρίζουμε έναν ωραίο εκπρόσωπο του αντίθετου φύλλου και μαθαίνουμε πως έχουμε γενέθλια την ίδια ημερομηνία. Η πλειοψηφία, ειδικότερα των γυναικών θα θεωρήσει το συγκεκριμένο γεγονός ως υπόδειξη από το σύμπαν πως ο άντρας είναι σταλμένος για αυτήν. Ωστόσο η στατιστική λέει πως σε μία ομάδα 18 ατόμων, υπάρχει 50% πιθανότητα τρεις εξ αυτών να έχουν γενέθλια την ίδια μέρα. Άρα τι γίνεται; Όλες οι συμπτώσεις δεν είναι παρά διακυμάνσεις των στατιστικών πιθανοτήτων; Όχι, υπάρχει ένα συγκεκριμένος τύπος συμπτώσεων που φαί-

"Synchronicity is an ever present reality for those who have eyes to see"
- Carl Jung (1875-1961)

νεται να κλείνει προκλητικά το μάτι. Εάν παραπονεθείς σε έναν/μία φίλο/η σου πως ποτέ δεν έχεις γνωρίσει άτομο που να μοιράζεστε την ίδια ημέρα γενεθλίων και την άλλη μέρα γνωρίσεις τέτοιο άτομο τότε μιλάμε για καραμπινάτη συγχρονικότητα. Προσωπικά μου έχει συμβεί να συζητάω με φίλους ένα βράδυ πως ποτέ δεν έχω βρει χαρτονόμισμα στο δρόμο και το επόμενο πρωί βρίσκομαι να μαζεύω από

το έδαφος ένα χαρτονόμισμα των 20ευρώ έξω από γνωστό εμπορικό κέντρο. Όσο και να θέλω να το αποδώσω στους νόμους της στατιστικής, δεν μπορεί να φύγει η βασανιστική σκέψη από το μυαλό μου, πως τα γεγονότα δεν συνδέονται μόνο αιτιοκρατικά αλλά και εννοιολογικά. Το να συναντάμε συνέχεια έναν αριθμό ή να ακούμε συνέχεια το τραγούδι που σκεπτόμαστε μπορούν να εξηγηθούν από τους νόμους της στατιστικής και την ψυχολογική αρχή της επιλεκτικής προσοχής. Εμάς μας ενδιαφέρουν οι ακόμα πιο προκλητικές συμπτώσεις οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις έρχονται κατά κύματα. Όπως αυτή του θεμελιωτή του όρου της συγχρονικότητας,

του Ελβετού ψυχολόγου Καρλ Γιουνγκ: «Αυτές τις ημέρες μελετούσα επισημασμένα το σύμβολο του ψαριού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία. Κανείς δε γνώριζε για την έρευνά μου ακόμη. Σήμερα για γεύμα είχαμε ψάρι. Ένας φίλος μου ανέφερε το έθιμο με το απριλιάτικο ψάρι. Το πρωί παρατήρησα τυχαία μια επι-

γραφή που έλεγε «Est homo totus medius piscis ab imo». Το απόγευμα ένας ασθενής μου έδειξε κάποιες πολύ όμορφες εικόνες ψαριών που είχε ζωγραφίσει. Το βράδυ μου έδειξαν ένα κέντημα που απεικόνιζε ιχθυόμορφα τέρατα. Μια ασθενής μου διηγήθηκε ένα όνειρό της, στο οποίο καθόταν στην όχθη μιας λίμνης και ένα ψάρι κούμπησε μέχρι τα πόδια της. Άκουσα στο ραδιόφωνο μια διαφήμιση για ψαροκονσέρβες, τη στιγμή που έβλεπα την ίδια διαφήμιση σε ένα περιοδικό. Γνώρισα έναν κηπουρό, ο οποίος είχε στο μπράτσο του ένα τατουάζ με μια γοργόνα. Ένα αυτοκίνητο με ψάρια, έμεινε από λάστιχο στο δρόμο μπροστά στο σπίτι. Είδα μια γάτα που κρατούσε ένα ψάρι στο στόμα της. Κάτι πολύ περίεργο συμβαίνει...».

Η συγχρονιστική διαδρομή της πληροφορίας

Στην εποχή της υπερπληροφόρησης την οποία βιώνουμε όλο και περισσότερο στο πετσί μας, είναι απολύτως λογικό πολλές διαδρομές πληροφορίας να συμπίπτουν στο γραμμικό άξονα του χρόνου. Την ώρα που βλέπετε ένα ντοκιμαντέρ για ένα συγκεκριμένο θέμα κάποιος φίλος σας, σας στέλνει ως προτεινόμενο το ίδιο ντοκιμαντέρ σε μήνυμα στο Facebook ή τη βιογραφία κάποιου διάσημου φιλόσοφου την ώρα που βλέπετε ή διαβάζετε για αυτόν... Θα αναφερθώ σε ένα προσωπικό παράδειγμα: Πριν περίπου ένα χρόνο ενδιαφερόμουν αρκετά για τους αρχαίους πολιτισμούς της Μεσοποταμίας. Ξέρετε, Αιγύπτιους, Σουμερίους και Βαβυλώνιους. Έχω στείλει λοιπόν ένα ερώτημα που με ταλαιπωρούσε σε τρία διαφορετικά άτομα που υποψιάζομαι πως έχουν αρκετές γνώσεις πάνω στο θέμα. Είναι αργά το βράδυ γύρω στις 01:00 και παρακολουθώ ένα ντοκιμαντέρ στο Youtube για το συγκεκριμένο θέμα. Την ερώτηση την έχω στείλει το απόγευμα και δεν μου έχει απαντήσει κανείς τους, την ώρα όμως που βάζω το ντοκιμαντέρ μου απαντάν και οι τρεις την ίδια χρονική στιγμή. Κανένα πρόβλημα μέχρι εδώ. Στις 01:30 βλέπω μία κόκκινη ειδοποίηση στο Youtube. Πρόκειται για μία απάντηση σε ένα ξεχασμένο σχόλιο μου σε κάποιο βίντεο κλιπ ξένου συγκροτήματος που είχα κάνει πριν κάποια χρόνια. Ο τύπος που άφησε το αινιγματικό κατά τα άλλα σχόλιο, είχε το ψευδώνυμο Βαβυλώνιος... Στιγμιαία ένιωσα όλη την εικονική πρα-

γματικότητα του διαδικτύου να συγχρονίζεται με το περιεχόμενο του ντοκιμαντέρ αλλά και γενικότερα με το περιεχόμενο του μυαλού μου. Αν συμβαίνουν και σε εσάς παρόμοια περιστατικά λοιπόν, τι μπορεί να σημαίνουν όλα αυτά; Βαδίζουμε αργά και σταθερά προς τη τά-

φρο της παράνοιας; Όχι, για αρχή σημαίνει πως υπάρχει μία ζεστή σχέση με τα συγχρονικά φαινόμενα...

Ποιοί τύποι προσωπικότητας και ποιές κατάσταςεις προσελκύουν τις συγχρονικότητες;

Μελετώντας τους ερευνητές του φαινομένου της συγχρονικότητας και των περιστατικών που έχουν συλλέξει μπορούμε να κατηγοριοποιήσουμε κάποιους παράγοντες ως ελκυστές συγχρονικότητας

Δημιουργικότητα

Επαγγέλματα που συνδέονται με τη δημιουργικότητα ή γενικότερα άνθρωποι που είναι δημιουργικοί παρουσιάζουν περισσότερες περιπτώσεις συγχρονιστικών γεγονότων. Συγγραφείς, επιστήμονες και ηθοποιοί είναι πολύ πιθανό να συναντήσουν κάποιο περιεχόμενο από το νέο βιβλίο τους, την έρευνα τους ή στοιχεία από το νέο ρόλο τους ενσωματωμένα σε μία καινούρια γνωριμία που μόλις έκαναν. Αυτό δεν συμβαίνει γιατί πρόκειται για ξεχωριστές περιπτώσεις ανθρώπων, απλώς έρχονται αντιμέτωποι με περισσότερες πληροφορίες καθώς και σε πολλές περιπτώσεις είναι αρκετά παθιασμένοι με το αντικείμενο της δουλειάς τους. Η συγχρονικότητα ακολουθεί τη δημιουργικότητα. Εάν είστε οπαδοί της μονοτονίας και κάθε μέρα σας είναι ακόμα ένα προσκύνημα στον ιερό βωμό της συνήθειας μην περιμένετε να εμ-

φανιστούν προκλητικές συγχρονικότητες στη ζωή σας.

Ταξίδια

Η κίνηση με μέσα μεταφοράς έξω από τα συνηθισμένα πλαίσια πραγματικότητας αποτελεί μαγνήτη συγχρονικών φαινομένων. Οι τυχαίες συναντήσεις που μπορούν να πραγματοποιηθούν σε τρένα, πλοία και αεροπλάνα καμιά φορά μπορούν να κρύβουν πλούσιο συμβολικό περιεχόμενο. Διασχίζοντας τα γεωγραφικά όρια διασχίζουμε και τα ψυχολογικά όρια ακροβατώντας σε καινούριες νοητικές και συναισθηματικές ατμόσφαιρες που αρκετές φορές κρύβουν απροσδόκητα συγχρονικά γεγονότα.

Προσευχή

Πως συνδέεται το θέμα της συγχρονικότητας με την προσευχή; Πολλές φορές αυτό που ζητάμε στην προσευχή μπορεί να εμφανιστεί με αλλόκοτους και πλάγιους τρόπους στα γεγονότα της ζωής. Αν η διαδικασία της προσευχής δεν έφερνε αποτελέσματα οι άνθρωποι θα την είχαν εγκαταλείψει προ αιώνων. Δεν ισχυρίζομαι ότι φέρνει αποτελέσματα, που φέρνει, αλλά κυρίως πως ενδυναμώνει ψυχολογικά τους ανθρώπους. Όπως θα έχετε παρατηρήσει μέχρι στιγμής υπάρχει ένας κοινός παράγοντας σε αυτές τις κατηγορίες και δεν είναι άλλος από αυτόν της ισχυρής συναισθηματικής σύνδεσης. Ένα στοιχείο που μας οδηγεί στον επόμενο παράγοντα που αποτελεί αδιαμφισβήτητο το μεγαλύτερο ελκυστή συγχρονικοτήτων.

Θάνατος

Ένας από τους μεγαλύτερους μαγνήτες συγχρονικοτήτων είναι ο θάνατος. Δεν υπάρχει άλλο θέμα που να συνδέεται τόσο με ψυχικά γεγονότα όσο ο θάνατος. Φυσικά

και η συγχρονικότητα δεν θα μπορούσε να λείπει από την κατηγορία αυτή. Λίγοι είναι πραγματικά αυτοί που δεν έχουν να διηγηθούν μία ιστορία είτε δικής του προέλευσης είτε κάποιου γνωστού προσώπου τους. Περίεργες συμπτώσεις, συμβολικά γεγονότα, προμηνύματα, όνειρα. Εκατομμύρια διηγήσεις υπάρχουν σχετικά με συγχρονικά γεγονότα και συμπτώσεις που δείχνουν να προμηνύουν το θάνατο κάποιου. Πριν προχωρήσουμε όμως ας δούμε περιπτώσεις όπου μία τυχαία βλάβη της μηχανής, ένα χαλασμένο ξυπνητήρι γλίτωσε ανθρώπους από το θάνατο. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η χορωδία στην εκκλησία της Νεμπράσκα όπου τα μέλη της το καθένα για το δικό του λόγο άργησε να παρευρεθεί στη καθιερωμένη συνάντηση. Στις 1/3/1950, και τα 15 μέλη της χορωδίας της εκκλησίας της Beatrice στη Nebraska, καθυστέρησαν στο ραντεβού που είχαν στις 7:20 για πρόβα. Όλοι είχαν κάποιο σοβαρό αλλά και συνηθισμένο λόγο να αργήσουν. Στις 7:25 η εκκλησία καταστράφηκε από έκρηξη! Τα μέλη της χορωδίας θεώρησαν το γεγονός σαν «Θεϊκή παρέμβαση». Ο Weaver υπολόγισε τις πιθανότητες να συμβεί ένα τέτοιο γεγονός μαζικής καθυστέρησης, σε μία στο εκατομμύριο. Ο Αμερικανός μαθηματικός Ουίλιαμ Κοξ δημοσίευσε την πολύχρονη έρευνα του σχετικά με το αν οι άνθρωποι αποφεύγουν να ταξιδέψουν με τρέινο όταν πρόκειται να γίνει δυστύχημα. Ο Κοξ μάζεψε πληροφορίες απ' όλα τα άτομα που ταξίδευαν με το κάθε τρέινο την ώρα του δυστυχήματος για να τα συγκρίνει με τον αριθμό επιβατών που ταξίδεψαν με το ίδιο τρέινο τις επτά προηγούμενες ημέρες και την 14η, 21, και 28η ημέρα πριν το δυστύχημα. Μετά από αρκετά χρόνια μελέτης στον ίδιο σταθμό, τα αποτελέσματα έδειξαν πως πραγματικά οι άνθρωποι αποφεύγουν τα τρέινα όταν πρόκειται να γίνει δυστύχημα. Στα τρέινα αυτά ταξίδευαν πάντα λιγότεροι επιβάτες απ' όσο θα περίμενε κανείς για το συγκεκριμένο τρέινο την συγκεκριμένη ώρα. Ήταν τόσο μεγάλη η διαφορά ανάμεσα στον αναμενόμενο και στον πραγματικό αριθμό επιβατών ώστε οι πιθανότητες τυχαίας εξήγησης του γεγονότος να μην ξεπερνούν το 1%. Μία άλλη σμίξει του θέματος της συγχρονικότητας με το θάνατο αποτελεί η απώλεια κάποιου αγαπημένου προσώπου. Είμαι σίγουρος πως αρκετοί άνθρωποι έχουν να αναφέρουν περιπτώσεις όπου είδαν στον ύπνο τους κάποιο συγγενή που την επόμενη μέρα πέθανε, ή περίεργες συγκυρίες και συμπτώσεις πήραν σάρκα και οστά το βράδυ πριν το θάνατο. Η λαογραφία είναι παραπάνω από πλούσια σε τέτοιες περιπτώσεις σχετικά με τους οiwονούς θανάτου. Κατά τη διάρκεια συγγραφής αυτού του άρθρου ήρθα αντιμέτωπος με μία προσωπική ιστορία την οποία δεν γνώριζα και έμαθα τυχαία από συζήτηση της μητέρας μου με φίλη της. Έχασα τον πατέρα μου σε αρκετά μικρή ηλικία από πτώση ελικοπτέρου. Το απόγευμα εκείνο λίγες ώρες πριν τη μοιραία πτώση η μητέρα μου πήγε στο θέατρο με φίλους. Ενώ της αρέσει γενικότερα να ντύνεται με έντονα χρώματα και δεν φοράει ποτέ μαύρου χρώματος ρούχα, για πρώτη φορά στη ζωή της, της ήρθε η παρόρμηση να

ντυθεί στα μαύρα και έτσι και έπραξε. Λίγες ώρες αργότερα ήταν μία χήρα που πενθούσε το χαμό του άντρα της.

Γιατί συναντάω συνέχεια το ίδιο νούμερο; Είναι συγχρονικότητα;

Πρόκειται για ένα γεγονός που έχει αναπτυχθεί ολόκληρη νεομυθολογία κυρίως γύρω από ανθρώπους που συναντάν συνέχεια τα ίδια νούμερα και συγκεκριμένα την ώρα 11:11 ή 22:22. Εάν δεν σας ικανοποιεί η ερμηνεία της επιλεκτικής προσοχής τότε απλά σκεφτείτε το ενδεχόμενο της εκπαίδευσης/προγραμματισμού του ασυνείδητου. Έχετε ένα σπουδαίο ραντεβού και βάζετε το ξυπνητήρι μισή ώρα νωρίτερα από την ώρα που ξυπνάτε συνήθως, ας πούμε στις 07:00. Ως δια μαγείας ανοίγετε τα μάτια σας στις 06:59 και προς έκπληξη σας ακούτε μερικά δευτερόλεπτα αργότερα το ξυπνητήρι σας. Μπορεί ο νους της εγρήγορσης να κοιμάται αλλά το ασυνείδητο επαγρυπνεί για να σας ξυπνήσει λίγα δευτερόλεπτα πριν. Παρομοίως λοιπόν όταν το εκπαιδεύεται να αναζητά συγκεκριμένα νούμερα θα στρέψει το βλέμμα σας σε αυτά στην ώρα που τα συγκεκριμένα νούμερα εμφανίζονται στην οθόνη του εκάστοτε ρολογιού.

Η συγχρονικότητα της συγχρονικότητας

Όσοι παθιάζουν με το φαινόμενο της συγχρονικότητας δημιουργούν ένα αυτό-επιβεβαιωτικό φαινόμενο με αποτέλεσμα τριγύρω τους να συσσωρεύονται σωρηδόν συγχρονιστικά γεγονότα. Είναι σαν να σκάβει κανείς στον ιστό της πραγματικότητας δημιουργώντας έτσι πηγάδια γεγονότων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα πέρα από τον Καρλ Γιούνγκ είναι και ο έτερος διάσημος ερευνητής της συγχρονικότητας και βραβευμένος με Νόμπελ φυσικός, Βόλφραγκ Πάουλι. Όπου πήγαινε πυροδοτούσε αυτόματα συγχρονιστικά γεγονότα, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί και φαινόμενο με το όνομα του το λεγόμενο Pauli Effect.

Κλείνοντας

Με τι έχουμε να κάνουμε λοιπόν εδώ; Με μια μεταμοντέρνα εγκεφαλική περιπέτεια ή την ανάγκη για αναζή-

τηση υψηλών νοημάτων σε ένα κόσμο χαμηλής πνευματικότητας και περιορισμένου διανοητικού περιεχομένου; Όσοι είναι περισσότερο μυημένοι στην κοσμοθέαση του εσωτερισμού κάνουν λόγο πως η συγχρονικότητα αποτελεί τη μυστική αρχιτεκτονική της πραγματικότητας, πως παίζει το ρόλο τη ρευστής κόλλας που κυλάει ανάμεσα στις δυο διαφορετικές σφαίρες δημιουργίας, αυτή του νου και της ύλης. Μία ανάσα κοσμικής κατεργαριάς σε ένα κόσμο που έχει το κεφάλι σκυμμένο δουλικά μπροστά στο παντοδύναμο βασίλειο της αιτιοκρατίας και ορκίζεται τυφλή υποταγή στην αρχόντισσά του, τη λογική. Ο Γιούνγκ έλεγε πως η συνείδηση δεν μπορεί να υπάρξει μόνη της και πως έχει ανάγκη την αναζωογονητική πνοή του ασυνείδητου. Η γλώσσα της σύμπτωσης λοιπόν είναι η γλώσσα του μύθου, μία γλώσσα που γεφυρώνει το κενό μεταξύ του ασυνείδητου και της εγρήγορσης, μία γλώσσα που μιλάει για τη σημαντικότητα τόσο των γεγονότων που διαδραματίζονται μέσα στον εγκέφαλο όσο και μέσα στον ευρύτερο κόσμο, σε όσα συμβαίνουν έξω από τον εγκέφαλο μας στη καθημερινή ζωή. Η συγχρονικότητα πρέπει να ειδωθεί μέσα από το πρίσμα του συνδυαστικού μύθου που γεφυρώνει το κόσμο των αρχέτυπων με τον καθημερινό υλικό κόσμο. Δεν πρέπει να ειδωθεί ως τυχαιότητα ή στατιστική ανωμαλία. Όπως τα καταφέρνει και ο μύθος έτσι και η συγχρονικότητα γεφυρώνει το κενό μεταξύ του φαντασιακού και της εγρήγορσης. Είναι λογικό οι περισσότεροι σκεπτικιστές να βγάζουν σπυριά με τις εξηγήσεις της συγχρονικότητας. Παρακάμπτει τη γραμμικότητα του χρόνου, παρακάμπτει την αιτιοκρατία, ισχυρίζεται την ύπαρξη ανεξήγητων μηχανισμών. Χαλάει τη βόλεψη τους και το σταθερό τους κοσμοείδωλο. Γεγονότα που κινούνται στα ομιχλώδη όρια μεταξύ της εσωτερικής ψυχολογικής πραγματικότητας και της εξωτερικής. Η ζωή βρίσκεται στα κινούμενα νερά. Στα ακίνητα νερά συνήθως ευδοκιμούν παθογόνες μορφές ζωής. Τι πάει να πει αυτό; Ανακατέψτε τη τράπουλα, αλλάξτε συνήθειες, πειραματιστείτε με χόμπι, αποδεχτείτε την πρόκληση να σκέφτεστε και να δράσετε δημιουργικά και πλήρως απαγκιστρωμένοι από κάθε παγωμένη μορφή συνήθειας. Ακολουθείστε τη ροή της δημιουργικής πληροφορίας και αποκωδικοποιείστε ώριμα τις επιδράσεις των συγχρονικών γεγονότων.

Γραμμένες Πέτρες

Ήταν οι άνθρωποι της Νεολιθικής εποχής κάτοχοι «υψηλής γνώσης»;
Αποτελούν οι Γραμμένες Πέτρες ένα παγκόσμιο παλαιολιθικό κώδικα επικοινωνίας;
Μήπως είναι αποτέλεσμα διδαχής ανώτερων διανοιών, ακόμα και κληρονομιά από
διαστημικούς επισκέπτες της Γης;
Γιατί είναι οι δημιουργοί τους και ποια η σημασία ύπαρξής τους;
Γιες είναι οι θρησκευτικές και φιλοσοφικές ιδέες πίσω από αυτή τη διάδοση των
πετρογλυφικών;

Έρευνα Νίκος Αποστολόπουλος

Το γεγονός ότι οι βραχογραφίες αποτελούν παγκόσμιο φαινόμενο, και εμφανίζουν μεγάλες ομοιότητες μεταξύ τους, σημαίνει ότι υπήρχε συγκεκριμένος σκοπός για την κατασκευή τους.

Οι πέτρες με τους περίεργους σχηματισμούς σε μορφή κούπας και δακτυλιδιού –κατά την ξένη ορολογία Cup Marks- που συναντάμε σε πολλά μέρη του κόσμου, ανάμεσα τους και την Ελλάδα, είναι σίγουρα ένα φαινόμενο πολύ γνωστό στην Ευρώπη, και στην πραγματικότητα οι περισσότερες έρευνες φαίνεται να είναι συγκεντρωμένες στο ευρωπαϊκό περιβάλλον. Αυτές οι αρχαίες πέτρες έχουν δημιουργηθεί από την αυγή του χρόνου. Εμφανίζονται σχεδόν σε κάθε ήπειρο, και έχουν καθολικά χαρακτηριστικά στην εμφάνιση τους και στον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκαν. Με τόσες πολλές

πέτρες σε παγκόσμια κλίμακα, και με τόσους πολλούς ανθρώπους να γνωρίζουν γι' αυτές, θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί ότι ο σημερινός αρχαιολόγος θα ήξερε τι είναι και τι σήμαιναν για τον αρχαίο άνθρωπο. Δυστυχώς παρόλο που τα αντικείμενα αυτά αναφέρονται και τεχνικά περιγράφονται στα αρχαιολογικά περιοδικά, αγνοούνται αρκετά από την άποψη της σχέσης τους με τον πολιτισμό. Δεν περιλαμβάνονται σε εθνογραφικές μελέτες, ούτε σε καμία λεπτομερή μελέτη. Το θλιβερό γεγονός είναι ότι η τρέχουσα επιστήμη δεν έχει δυστυχώς τίποτα παραπάνω να επιδείξει εκτός από τις θεωρίες και τις υποθέσεις!

Σε ένα βραχώδες ακρωτήριο κοντά στο Ferry House στο Totaig της Σκωτίας υπάρχει είναι μια ενδιαφέρουσα ομάδα 23 μεγάλων cup marks, ως επί το πλείστον ημισφαιρικών και περίπου 6 ιντσών σε διάμετρο, σκαλισμένα σε ασβεστολιθικό βράχο.

Βράχος με κούλοττες και δακτυλίδια στην Φιλανδία

Co. Mayo Ιρλανδία

Χαρακτηριστικό παράδειγμα βράχου διακοσμημένου με πέτρινες κούλοττες στο Kilmartin της Σκωτίας.

Βράχος με κούλοττες (cup marks) που ανακαλύφθηκε τα τελευταία χρόνια στη Νήσο του Μαν, στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Δακτυλίδια και κούλοττες στην Ελβετία

Επίπεδος βράχος με κούλοττες στην Ιταλία

Βράχος στο Turkan του Αζερμπαϊτζάν

Αινίγματα της Λίθινης Εποχής

Οι σχηματισμοί αυτοί αποτελούνται από μια κούλοττα, όχι μεγαλύτερη από μερικά εκατοστά, η οποία αναπτύσσεται προς τα επάνω δηλαδή προς την εξωτερική επιφάνεια του βράχου και συνήθως περιβάλλεται από ομόκεντρους κύκλους, οι οποίοι είναι επίσης χαραγμένοι στην πέτρα αυτή. Στους περισσότερους αυτούς σχηματισμούς συναντάμε επί-σης και την παρουσία ενός αυλακιού ή διαφορετικά μιας υδρορροής θα μπορούσαμε να πούμε η οποία ξεκινάει από το κέντρο αυτών των κυκλικών σχηματισμών και επεκτείνεται προς το εξωτερικό του σχήματος σε πλήρη ευθεία. Είναι αδύνατον να έχουμε μια σαφή άποψη για αυτές τις μυστηριώδεις σημάνσεις που εμφανίζονται σε διαφορετικές περιοχές, σε διαφορετικές χρονικές στιγμές, μεταξύ διαφορετικών ανθρώπων και σε διαφορετικές θρησκευτικές παραδόσεις, αλλά και τόσο περίεργα παρόμοιες, είτε βρέθηκαν στην Αγγλία, την Ιρλανδία, τη Σκωτία, την Κεντρική Ευρώπη και την Ελλάδα, είτε βρέθη-

καν στην Ινδία, την Αυστραλία ή την Νότια Αμερική. Δεν μπορώ να σκεφτώ ότι αυτά τα κύπελλα και οι δακτύλιοι είναι μόνο τυχαία πανομοιότυπα σε όλο τον κόσμο αλλά ίσως κάποτε είχαν μια κοινή προέλευση και κοινό συμβολισμό. Αυτό που γνωρίζουμε είναι ότι οι κούπες στα βράχια έχουν χρονολογηθεί 100.000 χρόνια πριν και μερικά από αυτά 700.000 χρόνια! Η χρήση τους από ομάδες Νεάντερταλ έχει καθιερωθεί. Τέτοια σημάδια είναι ίσως τα μακρύτερα συνεχώς δημιουργημένα σύμβολα στον κόσμο. Και εδώ γεννιούνται πολλά ερωτήματα τα οποία χρειάζονται συγκεκριμένες απαντήσεις: Ποιοι είναι οι δημιουργοί τους και ποια η σημασία ύπαρξής τους; Με τι συνδέονται; Ποιες είναι οι θρησκευτικές και φιλοσοφικές ιδέες πίσω από αυτή τη διάδοση των πετρογλυφικών; Αν είναι απλά διακοσμητικά είναι φυσικά ενδιαφέρουσα, και μερικά από αυτά χωρίς αμφιβολία μπορεί να χαρακτηριστούν ως πραγματικά έργα τέχνης, αλλά είναι πιθανό να υπάρχει ένα βαθύτερο νόημα που να συνδέεται με την ύπαρξη τους και η απάντηση να μην είναι τόσο απλοϊκή όπως:

«η ύπαρξη των λίθων αυτών σχετίζεται με κάποιο άλλο τομέα των αρχαίων πολιτισμών». Από διάφορες μελέτες, ο σκοπός των κοιλοτήτων μπορεί να ταξινομηθεί σε διάφορες πιθανές σημασίες όπως:

- Το νερό που συλλέγεται από τα κύπελλα έχει θεραπευτικές ιδιότητες. Οι σημαντικότεροι πολιτισμοί γεννήθηκαν κοντά στο νερό, και ιδιαίτερα στη Μεσόγειο το νερό έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των πολιτισμών, ενώ αποτέλεσε και στοιχείο έμπνευσης, καθώς οι αρχαίοι το θεοποίησαν και το λάτρεψαν. Στην λαογραφία τις παραδόσεις και τους θρύλους όλου του κόσμου, συναντάμε το νερό που συλλέγεται σε κύπελλα για τις ισχυρές θεραπευτικές ιδιότητές του. Στην Ιρλανδία και την Αγγλία το νερό που συλλέγεται σε μεγάλες πέτρινες λεκάνες πιστεύεται ότι θεραπεύει τη στειρότητα, καθώς και τους ρευματισμούς, τα κονδυλώματα και το πονόλαιμο. Οι οφθαλμικές παθήσεις ειδικότερα συνεχίζουν να αντιμετωπίζονται με το νερό μέσω μεθόδων μεταφοράς. Όσοι πάσχουν από οφθαλμικές παθήσεις τρίβουν το προσβεβλημένο μάτι με ένα κέρμα αφού πρώτα έχει βυθιστεί στο νερό, κι έπειτα το κέρμα τοποθετείται ξανά στην πέτρινη λεκάνη του βράχου μόνιμα όπου η ασθένεια παραμένει πίσω. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι τα κύπελλα δεν είναι πάντα σκαλισμένα έτσι ώστε να μπορούν να συλλέγουν νερό.

- Προσφορές προς τους θεούς, τα πνεύματα και τους προγόνους, αφημένες μέσα στα κύπελλα αυτά.

- Τα κύπελλα απεικονίζουν τους αστερισμούς και τον ήλιο – μέρος των αστρικών και ηλιακών λατρειών ή ευθυγραμμίζονται οι πέτρες που σημειώνονται με κύπελλα σε αστρονομικά γεγονότα, όπως οι ισημερίες. Μια πέτρα στον ποταμό Κουμπάν στην περιοχή του Β. Καυκάσου της Ρωσίας φαίνεται να παρουσιάζει τον αστερισμό των Ιχθύων, ενώ σε πέτρες σε άλλες περιοχές της ίδιας ρωσικής περιοχής απεικονίζουν επίσης τον ίδιο αστερισμό. Στην ανατολική Ρωσία έχουν παρατηρηθεί άλλοι αστερισμοί, όπως οι Πλειάδες, ο Καρκίνος και ο Κύκνος.

- Κύπελλα εμφανίζονται περιστασιακά σε επιφάνειες βράχων που παράγουν ασυνήθιστους ήχους όταν χτυπηθούν – πρόκειται για λυοφόνες – αρχαία μουσικά όργανα (Σουηδία – Σκωτία).

- Τα κύπελλα έχουν συμβολική αξία και συνδέονται με τα

«μάτια των θεοτήτων», την μετάβαση στον Άλλον Κόσμο, και άλλα μυθολογικά θέματα. Μια πέτρα που βρίσκεται στο Roseville της Καλιφόρνιας, σε μια αρχαία περιοχή του χωριού Maidu, λέγεται ότι υπήρξε είσοδος από τους Σαμάνους για τον άλλο κόσμο. Αφού είχαν φτάσει σε κατάσταση έκστασης, μεταφέρονταν και ταξίδευαν μέσω της κούπας στον κόσμο του πνεύματος για να μάθουν νέες τεχνικές θεραπείας τις οποίες εφαρμόζαν στους ανθρώπους όταν επέστρεφαν.

- Τα κύπελλα ήταν διακοσμητικά στοιχεία (για παράδειγμα, ο ναός στην Μάλτα).

- Ίσως τα κύπελλα να έχουν κρυπτογραφημένα στοιχεία στα χαρακτηριστικά τους (μέγεθος, βάθος και σχετική θέση), η σημασία των οποίων είναι ασαφές για εμάς ακόμα.

- Ορισμένες πέτρες χρησιμοποιήθηκαν για παιχνίδια, που θυμίζουν περισσότερο μαντεία.

Ενώ οι ερευνητές σίγουρα δεν μπορούν να διακρίνουν τη λογική πίσω από τη δημιουργία τους, τουλάχιστον στην Μεγάλη Βρετανία φαίνεται να αποτελούσαν ένα σημαντικό μέρος των τελετουργιών θανάτου και του συμβολισμού των νεκροταφείων. Οι αστρονομικές ευθυγραμμίσεις πιθανότατα ήταν επίσης μέρος των τελετουργικών που συνδέονταν με την αποχώρηση του πνεύματος μετά τον θάνατο, ίσως ως οδηγός για τη μετά θάνατον ζωή. Ομοίως, κάποιες πέτρες στην Εσθονία θεωρήθηκαν περάσματα μέσα από τα οποία οι νεκρές ψυχές μπήκαν στον άλλο κόσμο.

Τα προϊστορικά βραχογραφήματα του νομού Λάρισας

Ο ερευνητής και γλύπτης Στέλιος Παπανικολάου είναι αναμφισβήτητα πρωτοπόρος στην έρευνα των Θεσσαλικών βράχων με τις «Κοιλοτήτες», των «Γραμμένων Πετρών», όπως τις αποκαλεί, έναν από τους τύπους δηλαδή των προϊστορικών βραχογραφημάτων, για τις οποίες καμιά προηγούμενη σχετική ανακοίνωση δεν έχει γίνει. Αποκαλεί τη δραστηριότητα αυτή «Ιερή Γαιονική Πετρογλυφική», η οποία και υποδηλώνει, κατά την άποψη του, ότι οι άνθρωποι της Νεολιθικής εποχής ήταν κάτοχοι «υψηλής γνώσης». Είχαν αναπτύξει ένα «κωδικοποιημένο σύστημα σήμανσης», με στόχο τη χαρτογράφηση βασικών στοιχείων του περιβάλλοντος (πηγές ενέργειας, ποτάμια, γεωλογικά ρήγματα, μαγνητικά πεδία, πηγές αρνητικής

ενέργειας κτλ), πρακτική που καθόριζε με αρμονικό τρόπο τη σχέση τους με την τροφοδότρα «Μάνα Γη». Το γεγονός ότι οι βραχογραφίες αποτελούν παγκόσμιο φαινόμενο, και εμφανίζουν μεγάλες ομοιότητες μεταξύ τους, Προϊστορικοί βράχοι με κοιλοτήτες από την ευρύτερη περιοχή του νομού Λάρισας.

σημαίνει ότι υπήρχε συγκεκριμένος σκοπός για την κατάσκευή τους, και οδήγησαν τον Στέλιο Παπανικολάου στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για μια ειδική πνευματική δραστηριότητα προϊστορικών ανθρώπων με κοινά πολιτισμικά γνωρίσματα. Φωτογράφησε αυτές τις πέτρες, σημείωσε τις γεωγραφικές συντεταγμένες και τα υψόμετρα των θέσεων, σε μια τοπογραφική διασπορά στις περιοχές Ελασσόνας, των Δήμων Μακρυχωρίου, Νέσσωνος, Λακέρειας, Αγιάς, Κιλελέρ, του νομού Λάρισας, άλλοτε σε σημεία αραιά και σκόρπια, άλλοτε πυκνότερα όπως γύρω από την περιοχή Συκουρίου – Όσσα – Χειμάδι – Μαρμαρίνη, και περιέλαβε όλο το υλικό που συγκέντρωσε στο βιβλίο του «600 “Γραμμένες Πέτρες”: Δίαυλοι Αρχέγονης Γνώσης» (Εκδ. Έλλη). Από το 2005 που εκδόθηκε το βιβλίο μέχρι σήμερα, ο αριθμός των «Γραμμένων Πετρών» που έχουν ανακαλυφθεί, πάντα από τον Στέλιο Παπανικολάου, έχει φτάσει τον αριθμό των 3500! Τα σημάδια αυτά εμφανίζονται άλλοτε μεμονωμένα, άλλοτε σε ομάδες, κάποτε ανά τρία ή και σε συμμετρικές τριάδες, τετράδες, πεντάδες κ.λπ. και συχνά αναπτύσσονται γύρω από μια μεγαλύτερη κεντρική κοιλότητα σε ομόκεντρους δορυφορικούς κύκλους, ενώ συνδυάζονται ακόμα με διάφορα σπειροειδή και οφιοειδή χαράγματα (ακιδογραφήματα). Μετά από σχεδόν δύο δεκαετίες έρευνας, ο Στέλιος Παπανικολάου έχει καταλήξει σε συγκεκριμένα συμπεράσματα, που είναι τα ακόλουθα:

- Αυτή η πνευματική δραστηριότητα των «Γραμμένων Πετρών» την οποία θεωρεί αποτέλεσμα διδασχής ανώτερων διανοιών, αποτελεί κωδικοποιημένο σύστημα σήμανσης που αφορά στην ακριβέστατη χαρτογράφηση των ενεργειακών δικτύων – γεωδαισία πεδίων – της θαυμαστής και ζωοδότρας «ΓΑΙΑΣ».

- Οι άνθρωποι που έκαναν τις «Γραμμένες Πέτρες» κατοικούσαν σε μόνιμους οικισμούς και ανήκαν σ' ένα παγκόσμιο ΛΙΘΙΚΟ πολιτισμό με κοινές «θρησκευτικές-κοσμολογικές» πεποιθήσεις.

- Οι λεγόμενοι Μεγαλιθικός και Νεολιθικός πολιτισμός, ταυτίζονται.

- Σε κάποια χρονική περίοδο αυτού του πολιτισμού, θα συμβεί ένα πολιτισμικό «ρήγμα», μια νέα «ιδεολογία» θα εμφανιστεί, με αποτέλεσμα η «αρχέγονη γνώση», σταδιακά, να εγκαταλειφθεί, να ξεχαστεί, αλλά όχι και να χαθεί, για το λόγο ότι υπηρετείται σιωπηρά από μία κάστα μυημένων «συντηρητών – θεματοφυλάκων».

- Ο αριθμός των πετρών που βρήκε δεν θεωρεί ότι είναι ο τελικός για τις περιοχές που ερεύνησε. Ασφαλώς και υπάρχουν κι άλλες και οι θέσεις τους είναι προσδιορισμένες με ακρίβεια.

- Οι μεγαλιθικές κατασκευές και τα διάφορα σχετικά πέτρινα συγκροτήματα που υπήρχαν στα πεδινά – ντολμέν, κρόμλεχ, συστοιχίες μενίρς κ.λπ. – καταστράφηκαν λόγω των καλλιεργειών και της οικιστικής ανάπτυξης.

Ο Σ. Παπανικολάου υποστηρίζει ότι η πρωταρχική γνώση – μερος της οποίας μεταδίδεται με τα ευρήματα του στην περιοχή Συκουρίου – δόθηκε στους ανθρώπους από εξελιγμένες διάνοιες, σε εποχές που χάνονται στα βάθη της προϊστορίας. Η εντυπωσιακή προτομή νεολιθικής τουλάχιστον περιόδου (χρονολογημένη γύρω στα 9000-8500 π.Χ.) βρέθηκε από τον ίδιο στην περιοχή με τις «γραμμένες πέτρες» και ομολογουμένως θυμίζει τις απεικονίσεις εξωγήινων όντων, κάνοντας επιτακτική την απαίτηση τουλάχιστον να ξαναδιαβάσουμε την Ιστορία με νέα δεδομένα. Το αριστούργημα αυτό δωρίθηκε από τον Σ. Παπανικολάου, μαζί με άλλα κομμάτια της προσωπικής του συλλογής, το 1992 στο μουσείο της Λάρισας.

Το Δεκέμβριο του 1972 ο Παπανικολάου βρισκόμενος σε Νεολιθικό οικισμό, σε περιοχή του χωριού Όσσα, γειτονικό με το Συκούριο, είχε την τύχη να βρει την αρχαία «πυξίδα Μάα Κούα», όπως την βάπτισε. Η

μία επιφάνεια είναι επίπεδη και η άλλη ελαφρά κωνική, και η διάμετρος του δεν ξεπερνά τα δύο εκατοστά. Ήταν φτιαγμένη από σκούρο καφέ Στεατίτη, ένα πέτρωμα αρκετά μαλακό, που λόγω της εύκολης κατεργασίας, η χρησιμοποίησή του ήταν συνηθισμένη στην κατασκευή κοσμημάτων, σφραγίδων και διαφόρων άλλων μικροαντικειμένων. Στην επίπεδη επιφάνεια υπάρχουν δώδεκα μικρά βαθουλώματα σε περιμετρική διάταξη, που συνδυάζονται μ' ένα ακτινωτό χαραγμένο σχήμα, όμοιο με κύκλο, στο κέντρο του οποίου υπάρχει επίσης ένα μικρό κυκλικό βαθούλωμα.

- Οι σημαντικότεροι Λιθικοί οικισμοί ιδρύθηκαν σε κατάλληλους τόπους που επέδειξαν οι πρωτομυημένοι Γεωμάντιες. Σε κάθε τέτοιο οικισμό, υπήρχε, σε ειδικά διαμορφωμένη Μεγαλιθική εγκατάσταση (ιερό – τελεστήριο) το ανάλογο Μενίρ (τοτέμ – σύμβολο της Μυστηριώδους ΑΡΧΗΣ-ΓΑΙΑΣ), όπως είναι αυτό που βρέθηκε το Μάιο του 1958 στη περιοχή

Μοναδικό εύρημα Μενίρ, νεολιθικής περιόδου με ανθρωπόμορφο χάραγμα. Βρίσκεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Λάρισας. Το Μενίρ (μακριά πέτρα), είναι πέτρινη κατασκευή, για την ακρίβεια μακρόστενος ογκόλιθος, τοποθετημένος όρθια, που συνήθως συναντάται σε μέρη αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Τα Μενίρ έχουν θεωρηθεί ως τα τοτέμ του αρχαϊκού πολιτισμού. Είναι διασκορπισμένα σε όλο τον κόσμο, ακόμη και

την Ελλάδα. Πολλές φορές είναι τοποθετημένα στη σειρά αποτελώντας μυστηριακές γραμμές. Η πλειοψηφία των μνημείων βρίσκονται στην βορειοανατολική ακτογραμμή της χερσονήσου της Βρετάνης στην Γαλλία. Εκεί βρίσκεται και το πιο διάσημο μέρος λόγω του πλήθους και του μεγέθους των μενίρ που έχουν βρεθεί, το Καρνάκ.

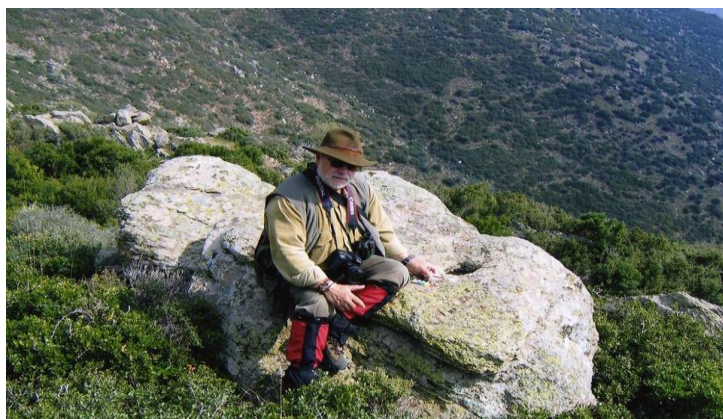
«ΣΟΥΦΛΙ ΜΑΓΟΥΛΑ – (Νεολιθικός οικισμός κοντά στην Λάρισα)

- Το κεντρικό «μυητικό τελεστήριο» ή «αρχέγονη αρχειακή κιβωτός» υπήρχε σε περιοχή του «Δώτιου πεδίου», η έκταση του οποίου ταυτιζόταν με την έκταση των περιοχών του σημερινού Δήμου Νέσσωνος. Τα δε «δρώμενα» και «συμβαίνοντα» σ' αυτό το πεδίο, ήταν εξαιρετικής αλλά και καθοριστικής σημασίας, όχι μόνο για τη Θεσσαλία και την υπόλοιπη Ελλάδα αλλά και περιοχών των Βαλκανίων και της Μ. Ασίας.

Επίλογος

Τι ήταν αυτό που κατά την διάρκεια χιλιάδων ετών σε όλο τον κόσμο δημιούργησε την ανάγκη στην ανθρωπότητα να παράγει τα ίδια πανομοιότυπα σύμβολα με τον ίδιο τρόπο; Υπήρχε μια κοινή θρησκεία – μια παγκόσμια θρησκεία εκείνη την εποχή; Μια ευρέως διαδεδομένη παγκόσμια θρησκεία αναγνωρισμένη σε όλο τον κόσμο σε τόσο διαφορετικές

πολιτιστικές και γεωλογικές συνθήκες; Είναι αυτές οι ομοιότητες καθαρά αποτέλεσμα του είδους της ζωής που ζούσαν εκείνη την εποχή, των διαθέσιμων τεχνολογιών και των κοινών ελπίδων, φόβων και αναγκών που παρήγαγαν μια κοινώς κατανοητή συμβολική απάντηση; Έχει μεταφερθεί αυτή η παράδοση από το ανθρωπινό μυαλό, από τόπο σε τόπο, αφού οι πρώτοι πρόγονοι μας άρχισαν να εξερευνούν τον κόσμο και να εξαπλώνονται στη σφαίρα του; Όλα αυτά είναι ερωτήματα που παραμένουν αναπάντητα. Επί του παρόντος, ο σκοπός και η σημασία των κυπέλλων και των δακτυλικών σημάτων παραμένει ασαφής. Έχουν προταθεί πολλές θεωρίες αλλά δεν έχει προκύψει συγκεκριμένη εικόνα. Σκοπός αυτού του μικρού άρθρου είναι να θέσει ερωτήσεις με την ελπίδα ότι θα αναληφθεί μελλοντική εργασία που θα παρέχει πιο οριστικές πληροφορίες για αυτά τα συναρπαστικά αντικείμενα που μπορεί να χρονολογούνται ακόμα και από το 700.000π.Χ.

Ο Στέλιος Παπανικολάου γεννήθηκε στην Λάρισα το 1945. Είναι γλύπτης. Έργα του υπάρχουν σε πινακοθήκες, μουσεία, ιδρύματα, δημόσιους χώρους και ιδιωτικές συλλογές της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έκανε θεωρητικές σπουδές στην ιστορία της τέχνης και των θρησκειών. Το συγγραφικό του έργο περιλαμβάνει μελέτες τέχνης, αρχαιολογίας, εθνογραφίας, δοκίμια και λογοτεχνία. Έχει διεξάγει έρευνες με θέματα που αφορούν την ψυχολογία, την πρωτόγονη τέχνη και τις διάφορες δοξασίες και αντιλήψεις των πρωτόγονων κοινωνιών. Από τον Οκτώβριο του 2002 μέχρι και σήμερα, με μία μικρή χρονική διακοπή, έχει αναζητήσει και ανακαλύψει στα ανατολικά του νομού Λάρισας, τους πέτρινους σχηματισμούς με τα περίτεχνα γραφήματα στην επιφάνεια τους.

Πως Μπορώ να Συμμετέχω στο Unlocking the Truth

Το Unlocking the Truth σας δίνει το βήμα.

Αν θέλεις να εκφράξεις μέσα από τις λέξεις και έχεις όρεξη, μεράκι, και επιθυμείς να γίνεις κομμάτι μας, μπορείς τώρα να έχεις το δικό σου χώρο για να καταθέσεις με το προσωπικό σου άρθρο, σκέψεις και προβληματισμούς που ενδιαφέρουν το κοινό, με σεβασμό στη νοημοσύνη, την αντίθετη άποψη, την ελεύθερη σκέψη, και την ευαισθησία του αναγνώστη.

Το περιοδικό θα φροντίσει για την αυτούσια δημοσίευσή του.

Μπορείς επίσης να στείλεις φωτογραφίες που θες να περιλαμβάνει το άρθρο σου.

Απαραίτητες προϋποθέσεις:

- Το κείμενο να μην ξεπερνάει τους 1500 χαρακτήρες.
- Να αποτελεί πρωτότυπο κείμενο.
- Να είναι γραμμένο στα ελληνικά.
- Να υπάγεται στη θεματολογία και το ύφος του περιοδικού.
- Να περιλαμβάνεται βιβλιογραφία με τις έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές.
- Να μην χρησιμοποιήσετε το βήμα που σας δίνει το Unlock the Truth για να κάνετε κάποιο είδος απροκάλυπτης προπαγάνδας για το συγκεκριμένο περιοδικό, πίστη ή σύστημα που υποστηρίζετε.

Διατηρούμε το δικαίωμα να μην δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, αν δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις ή αν κρίνουμε ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να το κάνουμε αυτό (παραβίαση νόμων, σοβαρά αρνητικά συναισθήματα σε κάποιες ομάδες ανθρώπων οι οποίοι θίγονται σημαντικά από το άρθρο σας κ.α.)

Στείλτε το άρθρο, την εργασία ή την μελέτη σας στο e-mail του περιοδικού UtTmagazine2017@mail.com

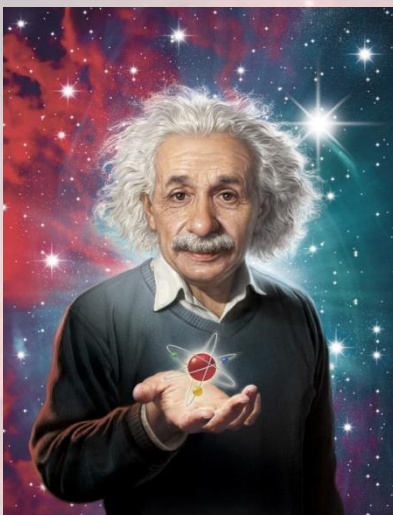

Η ΑΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

...γράφει ο Χαράλαμπος Κουτσιαούτης, ερευνητής εξωγήινης επισκεψιμότητας & UFOs.

Τελικά τι είναι το Σύμπαν; Πολλά έχουν ειπωθεί και ακόμα περισσότερα έχουν γραφτεί, χωρίς κοινή παραδοχή αλλά σε μία κοινή νόηση ανά τους αιώνες. Και κάπου εκεί αναρωτιέμαι, μήπως ήδη γνωρίζουμε την ιστορία του Σύμπαντος και δεν χρειάζεται να πάμε στα πέρατα του Διαστήματος για να την μάθουμε. Μήπως η ιστορία, δηλαδή η πορεία στο χρόνο, αυτού του τεράστιου οικοδομήματος είναι αποθηκευμένη υποατομικά μέσα στην αθάνατη ύλη του σε μορφή πληροφορίας και απλά χρειάζεται να ξεκλειδώσουμε το νου μας για να αντιληφθούμε ότι υφίσταται μια επαναλαμβανόμενη διαδικασία, που δημιουργεί ξανά και ξανά Σύμπαντα από τα ίδια υλικά και τις ίδιες οδηγίες, μέσα από συνεχή Big Bank και Big Crunch (συμβάντα Μεγάλων Εκρήξεων και Μεγάλων Συνθλίψεων); Και πως γίνεται να γνωρίζουμε την επανάληψή του; Μήπως τα πράγματα είναι πιο απλά απ' ό,τι νομίζουμε και τα τελευταία ταξίδια στο χώρο απλά μας επιβεβαιώνουν αυτά που ειπώθηκαν από χαρισματικές προσωπικότητες ανά τους αιώνες, που κατάφεραν να αντλήσουν αυτές τις αποθηκευμένες πληροφορίες από την αθάνατη ύλη υποατομικών σωματιδίων της κυτταρικής δομής του ανθρώ-

πινου εγκεφάλου τους; Μήπως... το σύνολο των άυλων πληροφοριών που δημιουργούν δομές, οργανική ύλη, κτλ., εμπεριέχονται στις κυψέλες μνήμης μας και ορισμένοι χαρισματικοί άνθρωποι εγκεφαλοι καταφέρνουν να διαβάσουν την επαναλαμβανόμενη ιστορία του Σύμπαντος σε όλο το χωροχρονικό του ταξίδι; Ψυχικές άυλες πληροφορίες που εκφράζονται εν κατάκλειδι καλλιτεχνικά από τους νευρώνες των ανθρώπινων εγκεφάλων (με ζωγραφική, με γραφή και επιστήμη) και δημιουργούν πολιτισμούς ανά τους αιώνες;... Είναι λογικό να σας μπέρδεψα με την τετραδιάστατη οπτική ενός θέματος που σας έχει διδαχθεί τριςδιάστατα έως τώρα. Ίσως να ξεκίνησα και απότομα, ή ανάποδα. Κάποιοι

θα μπορούσαν να πουν ότι αυτά που έγραψα έως τώρα θα μπορούσαν να ήταν ο επίλογος αυτών που θα αναγνώσετε μετά, και μπορεί να έχουν δίκιο. Πάντως, το μόνο σίγουρο είναι ότι στις επόμενες σελίδες δεν σκοπεύω να σας κατάρθω ένα ακόμα άρθρο μου με τη γνωστή σύνηθες δομή ενός άρθρου, αλλά την εν μέρει αποδεδειγμένη πεποίθησή μου για την ύπαρξη ενός άυλου manual οδηγίων μιας ανώτερης νοημοσύνης που συνθέτει το δυσκολότερο χωροχρονικό παζλ που έχει ποτέ φτιαχτεί... και ξαναφτιαχτεί... και ξαναφτιαχτεί... Οδηγίες μιας ανώτερης νοημοσύνης που βρίσκονται κάπου μέσα στο κάθε άτομο του Σύμπαντος, αλληλεπιδρούν με τις δημιουργίες τους, και αφομοιώνονται στους πολύπλοκους ανθρώπινους εγκεφάλους μας σαν **νόηση*** που μετατρέπεται σε γνώση, ανά τους αιώνες: «Οι βασικοί νόμοι του Σύμπαντος είναι απλοί, αλλά επειδή οι αισθήσεις μας είναι περιορισμένες, δεν μπορούμε να τους συλλάβουμε. Υπάρχει ένα μοτίβο στη Δημιουργία.», «Μου αρέσει να βιώνω το σύμπαν ως ένα αρμονικό σύνολο. Κάθε κύτταρο έχει ζωή. Η ύλη επίσης έχει ζωή: είναι ενέργεια στερεοποιημένη. Τα σώματά μας είναι σαν φυλακές, και ανυπομονώ

***Νόση** είναι η δυνατότητα που έχουμε να αφομοιώσουμε και να επεξεργαζόμαστε τα δεδομένα που προέρχονται από διαφορετικές διαδρομές (αντίληψη, εμπειρία, πεποιθήσεις...) για να τις μετατρέψουμε σε γνώση.

***Το Παράδοξο**, πρακτικά στη φιλοσοφική και την επιστημονική σκέψη, εκθέτει τα θεμελιακά λάθη μας στην κατανόηση μιας κατάστασης εκ της οποίας προκύπτουν στο τέλος τα λογικά αδιέξοδα σε επιμέρους ζητήματα (παράδοξα, παρα+δοξείν, λάθος νομιζόμενο).

***Παρατηρήσιμο Σύμπαν** είναι ο συμπαντικός χώρος που αποτελείται από ύλη και ενέργεια που μπορούμε να ανιχνεύουμε από τη Γη, ακόμα και ότι έχει πλέον χαθεί αλλά το φως του έρχεται ακόμα στη Γη. Δεν ανήκουν στο παρατηρήσιμο Σύμπαν τα υπάρχοντα μέρη του που είναι υπερβολικά μακριά και το αρχικό φως που εξέπεμψαν δεν έχει φτάσει ακόμα στη Γη ή τα μέρη που απομακρύνονται από εμάς με μεγαλύτερη ταχύτητα από αυτή του φωτός και το φως τους δεν θα μας φτάσει ποτέ.

να απελευθερωθώ», **ανέφερε σε ομιλία του ο Άλμπερτ Άινσταϊν, τον 20ο αιώνα μ.Χ.** «Τα άπειρα σε αριθμό και σε σχήμα άτομα στροβιλίζονται στο άπειρο, όπως η σκόνη στον αέρα και, καθώς συνωθούνται, σχηματίζουν απείρους Κόσμους, σ' ένα από τους οποίους ανήκει και η Γαία.», «...Από αυτά δημιουργούνται άπειροι Κόσμοι, που διαλύονται πάλι σ' αυτά τα στοιχεία», **έγραψε ο Δημόκριτος στον Μέγα Διάκοσμο, τον 5ο αιώνα π.Χ.** «Καί εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους», **ὅπως αποτυπώθηκε η στιγμή της Μεγάλης Έκρηξης (Big Bang) στα κεφάλαια της Γένεσης, το 16ο αιώνα π.Χ..**

ΤΟ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ*.

Το 1927, ο Βέλγος Ρωμαιοκαθολικός ιερέας, καθηγητής της Φυσικής, αστρονόμος, κοσμολόγος και μαθηματικός, Ζωρζ Λεμαίτρ, εισήγαγε την κοσμολογική θεωρία σύμφωνα με την οποία το Σύμπαν δημιουργήθηκε από μια υπερβολικά πυκνή και θερμή κατάσταση, πριν από περίπου 13,798 δισεκατομμύρια χρόνια σε σφαιρική απόσταση 46-47 δισεκατομμυρίων ετών φωτός από εμάς σε οποιαδήποτε κατεύθυνση. Η θεωρία αυτή για τη δημιουργία του Σύμπαντος είναι η πιο διαδεδομένη σήμερα στην επιστημονική κοινότητα, χωρίς όμως να έχει αποδειχθεί, αφού η ανθρωπότητα έχει καταφέρει να δει με την σημερινή τεχνολογία μέσα στο Σύμπαν (άρα και

μέσα στο παρελθόν) μέχρι και τη μικροκυματική ακτινοβολία υπόβαθρου που εκπέμφθηκε την περίοδο του διαχωρισμού των φωτονίων, που εκτιμάται ότι συνέβη περίπου 380.000 χρόνια μετά από μια πιθανή μεγάλη έκρηξη (the Big Bang theory). Εφόσον, λοιπόν, το **παρατηρήσιμο Σύμπαν*** είναι χτισμένο σε εικόνα του παρελθόντος, δηλαδή από φως που έρχεται στα μάτια μας από τα 380.000 πρώτα χρόνια της δημιουργίας του Σύμπαντος έως και σήμερα, τότε η αρχή, το παρόν και το μέλλον αυτού του οικοδομήματος είναι μη παρατηρησιακό, όμως καλά στηριγμένο πάνω σε νόμους που διέπουν την δομή και την παρατηρήσιμη εξέλιξη του (όπως τον δεύτερο νόμο της θερμοδυναμικής, την θεωρία της σχετικότητας, κ.α.) Νόμους και θεωρίες που προκύπτουν από την εγκεφαλική διέγερση ανώτερων εγκεφάλων που ίσως κατάφεραν να τα αντλήσουν από υποατομικές πληροφορίες του συμπαντικού manual που όλοι εμπεριέχουμε στις δομές μας...

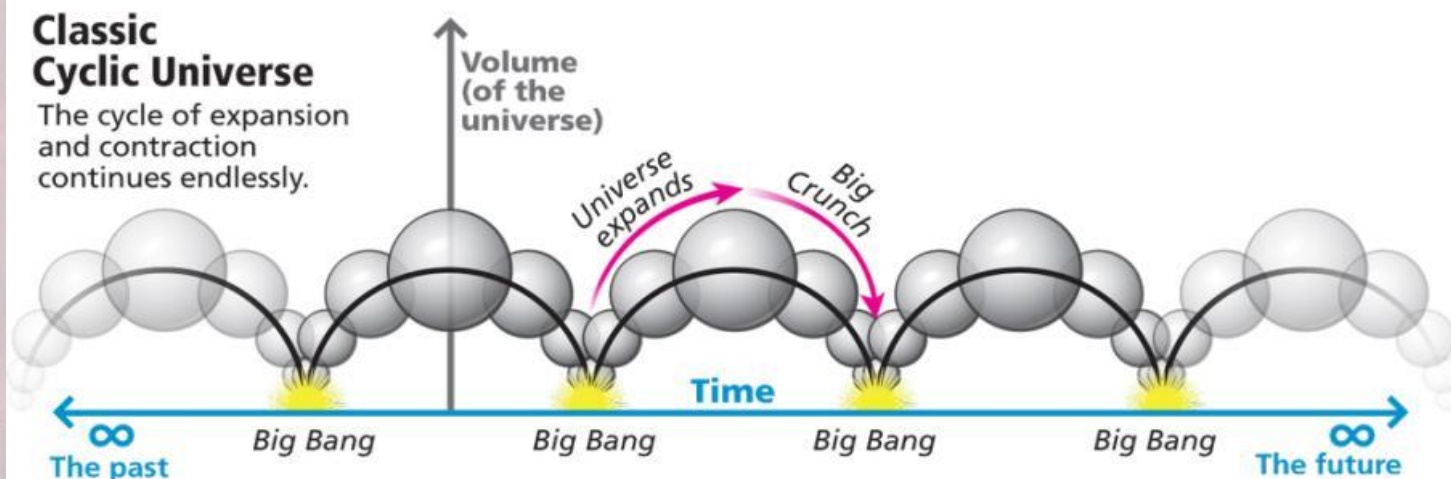
1 - ΤΑ ΥΠΟΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ.

Τον τελευταίο αιώνα, η επιστήμη που ασχολείται με τα πεδία της μη παρατηρήσιμης αρχής του Σύμπαντος, του θεωρητικού παρόντος του Σύμπαντος και του μαθηματικού μέλλοντός του, ονομάζεται Κοσμολογία. Όλες αυτές οι προβλέψεις σχετικά με το μέλλον της Γης, του Ηλιακού Συστήματος και του Σύμπαντος, εντάσσονται στο πεδίο της Κοσμοθεωρίας και γράφονται σε χρονολογικούς καταλόγους του μακρινού μέλλοντος. Παρότι οι επιστημονικές προβλέψεις του 21ου αιώνα (που διανύουμε) για τα μελλοντικά γεγονότα δεν μπορούν να είναι ποτέ βέβαιες σε απόλυτο βαθμό, η παρούσα αντίληψη της έρευνας των διαφόρων επιστημονικών πεδίων επιτρέπει την σε γενικά πλαίσια πρόβλεψη αρκετών μελλοντικών γεγονότων, που θα βρείτε πολύ ενδιαφέροντα να τα γνωρίζετε...

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν σε αυτή την ενότητα ένα θεωρητικό ταξίδι στο μέλλον, ένα ταξίδι όμως που μας θεμελιώνουν δεκάδες εξισώσεις και νόμοι της φυσικής, και μας προσκαλούν στην πιθανότερη πραγματικότητα που θα συμβεί σε λίγα χιλιάδες, εκατομμύρια, ή τετράκις εκατομμύρια χρόνια από τώρα... ή συνέβη πριν το δικό μας Big Bang...

Classic Cyclic Universe

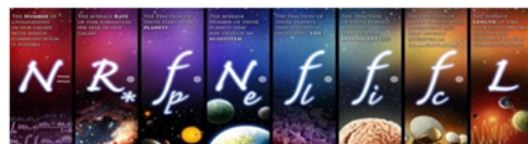
The cycle of expansion and contraction continues endlessly.

1.2 - ΤΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΝΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

Το 2100 μ.Χ., ο Μίτσιο Κάκου, διακεκριμένος Αμερικανο-ιαπωνας καθηγητής θεωρητικής φυσικής, εκτίμησε ότι το πιθανότερο «είναι να εντοπίσουμε έως τότε έναν εξωγήινο πολιτισμό, ακούγοντας τις ραδιοεπικοινωνίες του». Το 12.000 μ.Χ., οι πιθανότητες εξαφάνισης της ανθρωπότητας φτάνουν το 95% έως αυτό το χρονικό σημείο, σύμφωνα με τις απαισιόδοξες παραμέτρους στην εξίσωση του «επιχειρήματος της ημέρας της κρίσης*». Το 50.000 μ.Χ., η Γη επιστρέφει πίσω στην εποχή των παγετώνων, ανεξάρτητα από την επίδραση της ανθρωπογενούς κλιματικής αλλαγής. Το 100.000 μ.Χ., συμπληρώνεται ο απαιτούμενος χρόνος για την γαιοπλασία του πλανήτη Άρη ώστε να διαθέτει ατμόσφαιρα πλούσια σε οξυγόνο, χρησιμοποιώντας μόνο φυτά και με ήλιο, ξεκινώντας από σήμερα. Τα 1 εκ. έτη είναι ο εκτιμώμενος ελάχιστος χρόνος βάσει του οποίου η ανθρωπότητα θα μπορούσε να εποίκισι τον Γαλαξία και να είναι σε θέση να εκμεταλλευτεί όλη την ενέργεια του, σε περίπτωση όπου θα διαθέτει δυνατότητα διαστημικών πτήσεων με ταχύτητα εφάμιλλη του 10% της ταχύτητας του φωτός. Χωρίς συντήρηση, μετά από 1 εκ. έτη, οι πυραμίδες της Γκίζας θα διαβρωθούν έως τον βαθμό όπου θα είναι μη αναγνωρίσιμες. Αν η ζωή σταματούσε σήμερα στη Γη, αυτό θα ήταν και το τελευταίο κτίσμα που θα έδειχνε την ύπαρξη του νοήμονα πολιτισμού μας, τότε. Στα 2 εκ. έτη, τα σπονδυλωτά είδη τα οποία είναι διαχωρισμένα για τόσο καιρό θα εμφανίσουν «αλλοπάτρια ειδογένεση». Δηλαδή εάν η ανθρωπότητα είναι διασκορπισμένη σε απομονωμένες διαστημικές αποικίες, ως φυσική διαδικασία λόγω των απομονωμένων περιβαλλόντων θα δημιουργηθεί μια τεράστια ποικιλία ανθρωπίνων ειδών με εμφανείς διαφοροποιήσεις μεταξύ τους. Στα 7,8 εκ. έτη, η πιθανότητα εξαφάνισης της ανθρωπότητας φτάνει στο 95%, σύμφωνα με τις πιο αισιόδοξες παραμέτρους στην εξίσωση του «επιχειρήματος της ημέρας της κρίσης». Στα 10 εκ. έτη, είναι ο εκτιμώμενος χρόνος για το 6ο γεγονός μαζικού αφανισμού (εμείς σήμερα ζούμε στην 5η επανέκκλιση της ζωής στη Γη). Ακόμη και χωρίς να συμβεί κάποια μαζική εξαφάνιση, έως την εποχή αυτή τα περισσότερα είδη που ζουν στην σημερινή εποχή θα έχουν εξαφανιστεί, ενώ πολλά θα έχουν ανελιχτεί σε νέες μορφές ζωής. Στα 100 εκ. έτη ορίζεται η μέγιστη διάρκεια ζωής των τεχνολογικών πολιτισμών, σύμφωνα με την εξίσωση του Φρανκ Ντρέγκ. Η εξίσωση του Ντρέγκ είναι φυσική εξίσωση που χρησιμοποιείται ως μέσο εκτίμησης για τον αριθμό των πιθανών εξωγήινων πολιτισμών στον Γαλαξία. Αποτελεί χρονικό ορόσημο της αστροβιολογίας. Επίσης, στα 100 εκ. έτη μ.Χ. η Γη θα έχει πιθανότατα χτυ-

***Επιχείρημα της ημέρας της κρίσης** είναι το πιθανόπλευρο επιχείρημα που ισχυρίζεται ότι προβλέπει τον αριθμό των μελλοντικών μελών του ανθρωπίνου είδους και δίνει μια εκτίμηση του συνολικού αριθμού των ανθρώπων που έχουν γεννηθεί μέχρι στιγμής.

ΕΞΙΣΩΣΗ DRAKE

$$N = R \cdot f_p \cdot N_e \cdot f_L \cdot f_i \cdot f_c \cdot L$$

N= αριθμός εξωγήινων πολιτισμών στον Γαλαξία.

R= εκτιμώμενος αριθμός σχηματισμού νέων άστρων στον Γαλαξία.

f_p= κλάσμα ή ποσοστό αυτών των άστρων με πλανήτες στις τροχιές τους.

N_e= μέσος αριθμός αυτών των πλανητών με δυνατότητα να φέρουν και να φιλοξενήσουν ζωή όπως την ξέρουμε.

f_L= ποσοστό αυτών των πλανητών που έχουν αναπτύξει πραγματικά τη ζωή.

f_i= ποσοστό αυτών των πλανητών που έχουν αναπτύξει οι κάτοικοι τους νοημοσύνη.

f_c= ποσοστό αυτών των πολιτισμών που έχουν αναπτύξει ηλεκτρομαγνητική τεχνολογία που εκπέμπει ακτινοβολία.

L= ποσοστό αυτών των πολιτισμών που συνεχίζουν να εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητικά σήματα στο διάστημα.

Αυτός ο παράγοντας είναι εξαιρετικά εξαρτώμενος από την διάρκεια ζωής ενός πολιτισμού που μπορεί να επικοινωνεί με ηλεκτρομαγνητικά σήματα.

πηθεί από αστεροειδή ο οποίος θα είναι παρόμοιου μεγέθους με αυτόν που προκάλεσε την εξαφάνιση των δεινοσαύρων 65 εκατομμύρια έτη πριν, εάν δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί τεχνική αποφυγής πρόσκρουσης με τον αστεροειδή. Στα 600 εκ. έτη, η αυξανόμενη λαμπρότητα του Ήλιου αρχίζει να αποσυντονίζει τον κύκλο ζωής με βάση τον άνθρακα και το πυριτικό άλας, κάνοντας το 99% των φυτών τα οποία χρησιμοποιούν φωτοσύνθεση να πεθάνουν. Στα 1 δισ. έτη η εκτιμώμενη διάρκεια ζωής των 2 χρυσών δίσκων του Βόγιατζερ τελειώνει, καθώς οι πληροφορίες που είναι αποθηκευμένες σε αυτούς είναι μη προσβάσιμες πλέον από τον πιθανό εξωγήινο πολιτισμό που θα τις εντοπίσει. Στα 2,8 δισ. έτη, η μέση θερμοκρασία επιφανείας της Γης, ακόμη και στους πόλους, φτάνει στους 149 βαθμούς Κελσίου. Αυτό θα είναι και το τέλος και των πιο ανθεκτικών μονοκύτταρων οργανισμών πάνω της. Δηλαδή, τελειώνει και επίσημα η ζωή στη Γη. Στα 4 δισ. έτη, ο γαλαξίας της Ανδρομέδας θα έχει συγκρουστεί με τον Γαλαξία μας, δημιουργώντας έναν νέο γαλαξία. Οι πλανήτες του Ηλιακού συστήματος δεν αναμένεται να επηρεαστούν σημαντικά από την σύγκρουση αυτή. Στα 7,9 δισ. έτη, με την κορύφωση της μετατροπής του Ήλιου σε ερυθρό γίγαντα κατά το διάγραμμα Χέρτζσπρουγγ-Ράσελ, και την μεγέθυνση του κατά 256 φορές σε σχέση με την σημερινή εποχή, ο Ερμής και η Αφροδίτη με βεβαιότητα, πολύ πιθανώς η Γη, και πιθανώς και ο Άρης, θα καταστραφούν. Κατά την περίοδο αυτή, είναι πιθανό πως ο Τιτάνας, δορυφόρος του Κρόνου, θα αποκτήσει θερμοκρασία επιφανείας κατάλληλη για την υποστήριξη της ζωής. Στα 100 δισ. έτη, η διαστολή του σύμπαντος κάνει όλους τους γαλαξίες πέρα από την τοπική ομάδα των 47 γαλαξιών του πρώην Γαλαξία μας να μην είναι πλέον ορατοί στο παρατηρήσιμο σύμπαν. Στο 1 τρις. έτη, η ανίχνευση της Μεγάλης Έκρη-

ξης γίνεται αδύνατη από τον γαλαξία μας. Στα 100 τρις. έτη, ο σχηματισμός αστέρων θα σταματήσει σε όλους τους γαλαξίες καθώς εξαντλούνται τα νέφη αερίων τα οποία είναι αναγκαία για την δημιουργία των άστρων. Στα 10–100 τετράκις εκ. έτη, όλα τα εναπομείναντα αστέρια εξαντλούν τα καύσιμα τους και πεθαίνουν. Το σύμπαν είναι σχεδόν νεκρό. Έως τα 30 δωδεκάκις εκ. έτη (3×10^{43}), εάν τα πρωτόνια δεν αποσυντεθούν, θα ξεκινήσει η περίοδος όπου οι μαύρες τρύπες θα είναι τα μοναδικά ουράνια αντικείμενα στο σχεδόν νεκρό σύμπαν. Έως τα $1,7 \times 10^{106}$ έτη, όλα τα φυσικά αντικείμενα θα έχουν αποσυντεθεί σε υποατομικά σωματίδια. Έως τα $10^{10^{10^{56}}}$ έτη, μέσω κβαντικών μεταλλαγών και του **φαινομένου της σήραγγας***, θα δημιουργηθεί μια νέα Μεγάλη Έκρηξη. Ένα νέο σύμπαν θα δημιουργηθεί στη θέση του δικού μας και όλα θα επανεκκινηθούν ξανά...

2. ΤΟ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ

Η κοσμολογία είναι κλάδος της αστροφυσικής που εξετάζει το πώς και γιατί γεννήθηκε το Σύμπαν (ή οποιοσδήποτε σχηματισμός το περικλείει), τι υπήρχε ενδεχομένως πριν από αυτό, την εξέλιξή του μέχρι την κατάληξή του και το αν θα υπάρχει τέτοια. Η κοσμολογία έγινε βαθμιαία πειραματική και παρατηρησιακή επιστήμη, αφού πρώτα πέρασε από πολλά στάδια ανά τους αιώνες.

2.1 – Η ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ

Η Κοσμολογία των αρχαίων Ελλήνων ήταν η πρώτη που βασίστηκε σε επιστημονική μέθοδο και μελετούσε τον κόσμο με δεδομένα της φύσης. Έναν από τους πρώτους κοσμολόγους και από τους σημαντικότερους μπορούμε να ονομάσουμε τον Δημόκριτο (460 π.Χ.- 370 π.Χ.) που ήταν προσωκρατικός φιλόσοφος, γεννηθείς στα Άβδηρα της Θράκης. Πίστευε ότι η ύλη αποτελούνταν από αδιάσπαστα, αόρατα στοιχεία, τα άτομα. Επίσης ήταν ο πρώτος που αντιλήφθηκε ότι ο Γαλαξίας είναι το φως από μακρινά αστέρια. Ήταν ανάμεσα στους πρώτους που ανέφεραν ότι το σύμπαν έχει και άλλους «κόσμους» και μάλιστα ορισμένους κατοικημένους. Επίσης, ξεκαθάριζε ότι το κενό δεν ταυτίζεται με το τίποτα (μη ον), είναι δηλαδή κάτι το υπαρκτό. Δάσκαλος του Δημόκριτου ήταν ο Λεύκιππος, Έλληνας φιλόσοφος του 5ου αι. π.Χ. από τα Άβδηρα ή την Μίλητο, εισηγητής της ατομικής θεωρίας. Όπως αναφέρει ο Διογένης Λαέρτιος, ο Λεύκιππος και ο Δημόκριτος υποστηρίζουν πως οι συγκρούσεις των ατόμων δημιουργούν νέα σώματα αλλά και νέους Κόσμους. Στον Αριστοτέλη διαβάζουμε, πως ο Λεύκιππος και ο Δημόκριτος υποστηρίζουν, ότι τα στοιχεία είναι το πλήρες και το κενό, αποκαλώντας τα αντίστοιχα *ὄν* και *μη ὄν*. Το *ὄν* είναι γεμάτο και στερεό, το *μη ὄν* άδειο και αραιό.

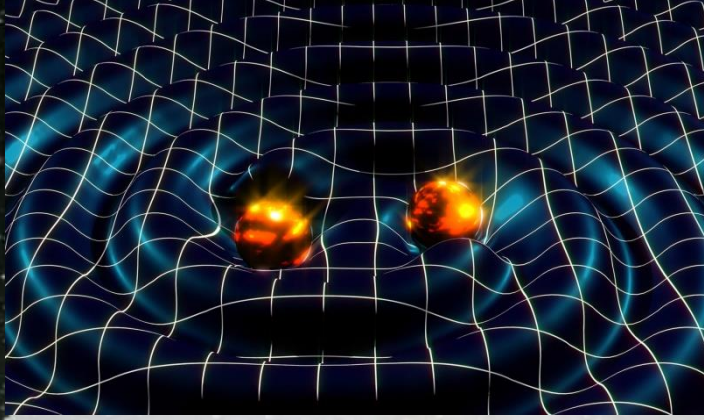
2.2. – ΚΟΙΤΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.

Σήμερα, στην επιστήμη της Κοσμολογίας, η Μεγάλη έκρηξη (Big Bang) είναι η επικρατέστερη θεωρεία εκκί-

***Φαινόμενο της σήραγγας** μια κατεξοχήν κβαντική διαδικασία, η οποία επιτρέπει στα σωματίδια του μικρόκοσμου ανεξαρτήτου ενέργειας να «διεισδύουν» διαμέσου φραγμάτων δυναμικής ενέργειας, που είναι ενεργειακά απαγορευμένες για τα κλασικά σωματίδια. (Σκεφτείτε τα σαν φαντάσματα που περνούν μέσα από τοίχο.)

νησης του Σύμπαντος, όταν το σύμπαν ήταν ένας υποατομικός μικρόκοσμος. Πώς όμως φτάσαμε σε αυτό το συμπέρασμα; Φυσικά, κοιτώντας στο βάθος του ουρανού εδώ και αιώνες... Η ανθρωπότητα μπορούσε ανέκαθεν να δει με γυμνό μάτι, τη Σελήνη, πολλούς πλανήτες του Ηλιακού μας συστήματος, αλλά και αρκετούς πλανήτες του Γαλαξία μας. Όμως για χιλιάδες χρόνια δεν μπορούσε να αντιληφθεί το μακρύτερο αντικείμενο που μπορούσε να δει με γυμνό οφθαλμό που δεν είναι άλλος από τον γείτονα γαλαξία της Ανδρομέδας, που βρίσκεται σε βάθος 2,5 εκατομμυρίων ετών φωτός. Η πρώτη βεβαιωμένη μνεία του Γαλαξία της Ανδρομέδας γίνεται από τον Πέρση συγγραφέα Abdal Rahman Abual Husain, πιο γνωστό ως Αλ Σούφι (Al Sufi), σε ένα χάρτη του έτους 964. Στη δεκαετία του 1920 ο αστρονόμος Edwin Hubble, χρησιμοποιώντας το ισχυρότερο τηλεσκόπιο της εποχής του, ανακάλυψε κι άλλους γαλαξίες, αποδεικνύοντας μάλιστα ότι αυτοί απομακρύνονται από εμάς με ταχύτητες ανάλογες της απόστασής τους. Αυτή ήταν η πρώτη, τεκμηριωμένη απόδειξη ότι το παρατηρήσιμο Σύμπαν διαστέλλεται. Προς τιμήν, λοιπόν, του Edwin Hubble και των παρατηρήσεων του για την δομή του Σύμπαντος, το διαστημικό τηλεσκόπιο Hubble, που τέθηκε σε τροχιά γύρω από τη Γη τον Απρίλιο του 1990, «συνεχίζει το έργο του» 100 χρόνια αργότερα. Το τηλεσκόπιο, ύστερα από την τελευταία του αναβάθμιση, μπόρεσε και κοίταξε ακόμα πιο μακριά, έως και 13 δις χρόνια πριν (περίπου 500 εκατομμύρια χρόνια μετά το Big Bang) και έθεσε θεμελιώδη συμπεράσματα για τον κόσμο μας. Όρισε την ηλικία του σύμπαντος στα 13.7 δις χρόνια, κατέληξε στην ύπαρξη μαύρων τρυπών στο κέντρο των περισσότερων γαλαξιών, παρακολουθεί την γέννηση εξωπλανητών, και πραγματοποιεί παρατηρήσεις πιθανής ύπαρξης ζωής σε άλλα αστρικά συστήματα. Όμως, παρά την τεράστια δύναμη του Hubble, πολλοί περιορισμοί στην κατασκευή του μας εμποδίζουν την εκτενέστερη παρατήρηση. Το Φεβρουάριο του 2003 ο δορυφόρος WMAP που φτιάχτηκε για να μετρήσει την Κοσμική Ακτινοβολία Υποβάθρου έφτιαξε την πιο λεπτομερή εικόνα της Κοσμικής Ακτινοβολίας Υποβάθρου (CMB), την ακτινοβολία που εκπέμφθηκε από το σύμπαν όταν είχαν περάσει 380.000 χρόνια από το Big Bang. Η ακτινοβολία αυτή θεωρείται το αρχαιότερο φως

στον Κόσμο, το οποίο διέρρευσε από το νεογέννητο σύμπαν όταν αυτό ήταν ακόμα μια πυρακτωμένη σφαίρα πλάσματος. Τον Φεβρουάριο του 2016 ανακοινώθηκε από τους επιστήμονες η επιτυχής παρατήρηση των βαρυτικών κυμάτων, μια εξέλιξη η οποία χαιρετίστηκε ως η μεγαλύτερη ανακάλυψη του αιώνα καθώς μέσω της παρατήρησης τους μπορεί να μελετηθεί απευθείας η στιγμή της Μεγάλης Έκρηξης, πιθανότατα με την εύρεση μιας διάχυτης ισότροπης ακτινοβολίας που θα πρέπει να είναι ακόμα και σήμερα ανιχνεύσιμη και αδυνατούν να συλλέξουν τα συμβατικά τηλεσκόπια λόγω της μη επαρκούς διασποράς του φωτός. Γεγονός είναι ότι από τα 380.000 έτη φωτός και πριν, δεν έχουμε καταφέρει να δούμε. Εδώ όμως έρχονται κάποιοι χαρισματικοί εγκέφαλοι (Steffen Gielen και Neil Turok) να μας ξαναπουν για την πιθανότητα του Big Bang αλλά και πριν από αυτό για την πιθανότητα μιας κατάρρευσης ενός Big Crunch σε Big Bounce, δηλαδή τη «Μεγάλη Αναπήδηση» που δημιούργησε τη μεγάλη εναρκτήρια έκρηξη του παρόντος συμπαντικού οικοδομήματος από ένα προηγούμενο που τελικά συμπίεστηκε σε ένα μοναδικό στοιχείο, το «πρωταρχικό άτομο», το οποίο διέθεσε ξανά τις ίδιες πληροφορίες για μια νέα αποσυμπίεση του Σύμπαντος. Μια τέτοια Μεγάλη Έκρηξη ως αναπήδηση, απαγορεύεται από την κλασική Γενική Θεωρία της Σχετικότητας του **μακρόκοσμου***, αλλά επιτρέπεται στις θεωρίες της **κβαντικής βαρύτητας*** του **μικρόκοσμου***, δημιουργώντας ακόμα ένα άλλο το επιστημονικό παράδοξο.

***Μακρόκοσμο** ονομάζουμε ότι εκτείνεται από τον άνθρωπο προς το άπειρο σύμπαν ως ένα ενιαίο και οργανικό σύνολο που περιέχει πλανήτες, αστρικά συστήματα, γαλαξίες, σμήνη, μαύρες τρύπες, σκοτεινή ύλη, σκοτεινή ενέργεια κτλ. ***Μικρόκοσμο** ονομάζουμε αυτό που εκτείνεται απ' τον ίδιο τον άνθρωπο ως τα πιο μικρά υποατομικά σωματίδια και συμπεριλαμβάνει τα μόρια, το DNA, το RNA, τα άτομα, τα νετρίνο, τα βαρυόνια, τα κουάρκ, τα λεπτόνια, κτλ.

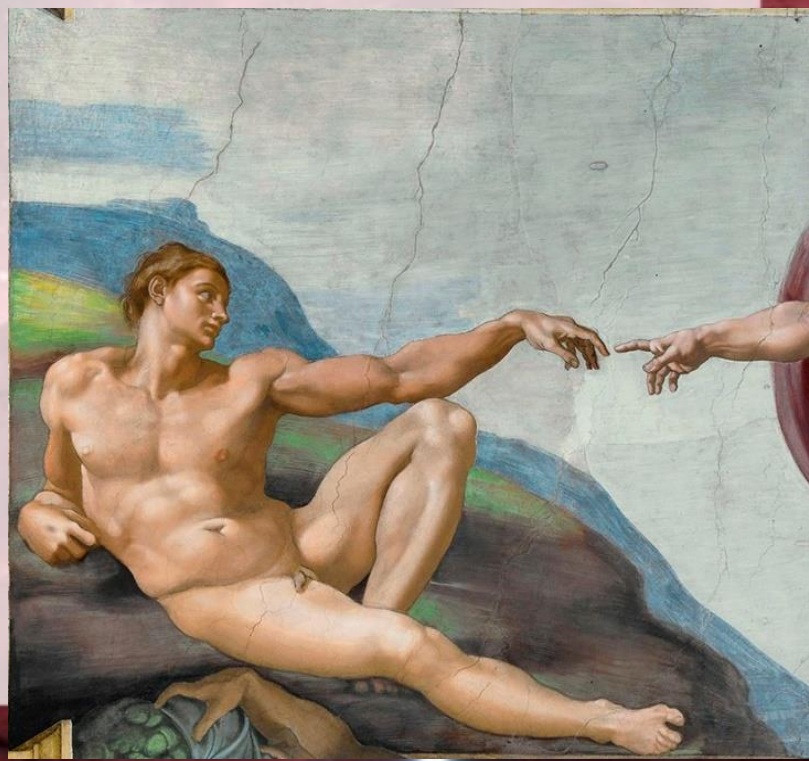
***Η κβαντική βαρύτητα** είναι πεδίο της θεωρητικής φυσικής που επιδιώκει να περιγράψει τη βαρύτητα σύμφωνα με τις αρχές της κβαντικής μηχανικής. Η κβαντική μηχανική είναι αξιωματικά θεμελιωμένη θεωρία της φυσικής που περιγράφει τη συμπεριφορά της ύλης στο μοριακό, ατομικό και υποατομικό επίπεδο και αναπτύχθηκε με σκοπό την ερμηνεία φαινομένων που η Νευτώνια Μηχανική ή Κλασική μηχανική αδυνατούσε να περιγράψει. Η Νευτώνια Μηχανική περιγράφει τον κόσμο γύρω μας, αδυνατεί ωστόσο να περιγράψει φαινόμενα σε μικροσκοπική κλίμακα όπως αυτή του ατόμου και των υποατομικών σωματιδίων ή σε υπερβολικά μεγάλη κλίμακα όπως οι Μαύρες τρύπες.

3. ΤΟ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ.

Το 1514 π.Χ. γράφτηκε σε μερικές δερμάτινες σελίδες δεμένες με σκοινί, ένα κεφάλαιο που περιγράφει την δημιουργία του Σύμπαντος, της Γης και του ανθρώπου. Οι σημερινοί επιστήμονες, φυσικοί και μαθηματικοί που ασχολούνται με την επιστήμη της Κοσμολογίας, δηλαδή τον κλάδο αυτό που προσπαθεί να λύσει τα μυστήρια του σύμπαντος, επαναλαμβάνουν την ίδια ιστορία 3500 χρόνια μετά, χωρίς να ασπάζονται λέξη από αυτό το εύρημα! Αστρονόμοι και ιστορικοί, επίσης, διηγούνται σε γενικό πλαίσιο τη ίδια εξελικτική διαδικασία που αφορά την δημιουργία της Γης και της ζωής πάνω σε αυτή! Το μυστηριώδη αυτό «βιβλίο» -που διασώζεται έως τις μέρες μας- δεν έχει τίτλο, ονομαζόταν για χιλιάδες χρόνια με την πρώτη λέξη που έφερε στο κείμενό του, δηλαδή ως «Μπερεσίθ» («Βεῤῥῆϛ̄» που σημαίνει: εν αρχή), ενώ το πρώτο του κεφάλαιο, που έγραφε για την δημιουργία του Κόσμου με επιστημονική λογική, έγινε γνωστό στην ανθρωπότητα με τη λέξη που ελήφθη από τον 4ο στίχο του δευτέρου Κεφαλαίου του, δηλαδή ως «Γένεσις».

3.1. - Η ΓΕΝΕΣΗ.

Το σύγγραμμα της Γένεσης θεωρείται, από τους θεολόγους, ως το αρχαιότερο συστηματικό ιστορικό βιβλίο Κοσμογονίας καθώς αναφέρεται σε θεμελιώδη γεγονότα που παρατίθενται με μια αλληλουχία ενοτήτων. Στο μεγαλύτερο μέρος του, παρουσιάζεται η προοδευτική δημιουργία του κόσμου με αποκορύφωμα της δημιουργίας: τον άνθρωπο, σε «έξι σάρους» (που σημαίνει: έξι χρονικές περιόδους και όχι ημέρες όπως έχει κακός διατυπωθεί). Τα διάφορα γεγονότα περιγράφονται από την άποψη ενός παρατηρητή, που δεν αναφέρεται σε κανένα σημείο ποιος είναι αυτός, αλλά με μόνη αποκάλυψη τη θέση παρατήρησής του που βρίσκεται στο έδαφος της Γης. Ο παρατηρητής αρχίζει την αφήγησή του απ' τη δημιουργία του χώρου και του χρόνου και προχωράει με τη δημι-

ουργία σε έξι ημέρες του φωτός, του στερεώματος, της ξηράς και της θάλασσας, του φυτικού βασιλείου και των φωστήρων του ουρανού, των ψαριών, των ερπετών και των πτηνών, και τελικά του ανθρώπινου ανδρόγυνου...

3.2. - ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,1-1,5: Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρε το ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.

Στην αρχή, δημιουργήθηκε από το μηδέν το στοιχείο του χώρου και της ύλης (το «πρωταρχικό άτομο» που δημιούργησε το σύμπαν). Η Γη ακόμα δεν υπήρχε και δεν είχε κατασκευαστεί, ενώ το άπειρο σκότος ήταν στη θέση του εδάφους και του υγρού στοιχείου. Τότε άπλετο φως ξεπετάχτηκε από το πουθενά και χωρίστηκε από το σκοτάδι (θεωρίας της Μεγάλης Εκρήξεως). Το φως ονομάστηκε μέρα, το σκοτάδι νύχτα, τα μεσοδιαστήματα ξημέρωμα και σούρουπο (αλληγορική περιγραφή της λειτουργίας του Ηλιακού συστήματος όπως διέπεται από τα βαρυτικά πεδία) και έτσι ολοκληρώθηκε η πρώτη περίοδος της δημιουργίας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,6-1,8: Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. Καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑπο κάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

Τα διάχυτα υλικά του σύμπαντος αφήνουν το χάος της πρωταρχικής τους κατάστασης και αλληλεπιδρούν βαρυτικά, παίρνοντας σχήμα (γενηθῆτω στερέωμα). Τα υλικά ενώνονται δημιουργώντας στερέωμα και διαχωρίζονται σε γη, ουρανό και υγρό στοιχείο. Οι πλανήτες παίρνουν την τελική τους μορφή με την ατμόσφαιρα να περιβάλλει τη γη και με το υγρό στοιχείο μέσα και πάνω σε αυτή. Και έτσι ολοκληρώθηκε (ο Αδαίος μεγαλώνοντας, 4,6 ως 4 δισεκατομμύρια χρόνια πριν) η δεύτερη περίοδος της δημιουργίας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,9-1,13: Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθῆτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗτο σπέρμα αὐτοῦ ἓνα ὑπὸ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗτο σπέρμα αὐτοῦ ἓνα ὑπὸ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

(2,5 δισεκατομμύρια χρόνια πριν το σήμερα στον πλανήτη μας) ο γιγάντιος ωκεανός, η Πανθάλασσα, αποτραβήχτηκε στους πόλους δημιουργώντας τη Ροδινία, μια υπερ-ήπειρο ξηράς πριν την Παγγαία. Εκεί βλάστησαν τα πρώτα μικρά χόρτα που έβγαλαν σπόρους και αναπαράχθηκαν κατά γένος και καθ' ομοιότητα. Με το πέρασμα των αιώνων τα φυτά έγιναν δέντρα και οι σπόροι καρποί, με την αναπαραγωγή τους να συμβαίνει αδιάκοπα κατά γένος και καθ' ομοιότητα. Η χλωρίδα κάλυψε την ξηρά στη Γη, και κάπως έτσι ολοκληρώθηκε η τρίτη περίοδος της δημιουργίας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,14-1,19: Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω σαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστω σαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνιαυτούς· καὶ ἔστω σαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. καὶ ἔθετο αὐτούς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη.

Και ο ουρανός καθάρισε από τα συνεχή νέφη, το ασταθὲ γεωλογικὸ κλίμα και έλαμψαν (φαῦσιν) οι φωτεινοί α-

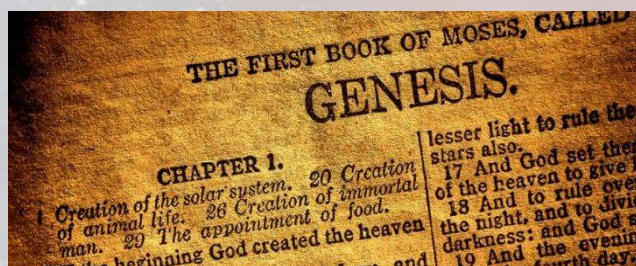

στέρες τον ουρανό της Γης. Το λυκόφως έφυγε και διαχωρίστηκε η μέρα από τη νύχτα. Ο φωτεινός Ήλιος φώτιζε την μέρα και η σελήνη φώτιζε τη νύχτα, δημιουργώντας ένα συνεχές ωφέλιμο φως στο στερέωμα με τον ήλιο τη σελήνη και τα αστέρια να στέλνουν το φως στη Γη. Και έτσι ολοκληρώθηκε η τέταρτη περίοδος της δημιουργίας κατά τις γραφές.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,20-1,23: Καί εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετά ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἔρπετων, ἃ ἐξήγαγετὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν περωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά. καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.

Και βγήκαν από τα ύδατα τα πρώτα αμφίβια σπονδυλωτά. Εμφανίστηκαν και τα πρώτα έντομα (πετεινόν περοτών: πετούμενων με φτερά) να πετούν στους ουρανούς, ενώ τα αμφίβια, εξελίχθηκαν στα πρώτα είδη ερπετών (δεινοσαύρων). Με την πάροδο των χιλιετιών δημιουργήθηκαν (αυξάνεσθε και πληθύνεσθε) αμέτρητα είδη εντόμων και πτηνών, ενώ εμφανίστηκαν τεραστίων διαστάσεων θαλάσσια κήτη και δεινόσαυροι. Η πανίδα κάλυψε κάθε σπιθαμή της ξηράς και της ατμόσφαιρας, και κάπως έτσι συμπληρώθηκε η πέμπτη περίοδος της δημιουργίας κατά τις γραφές.

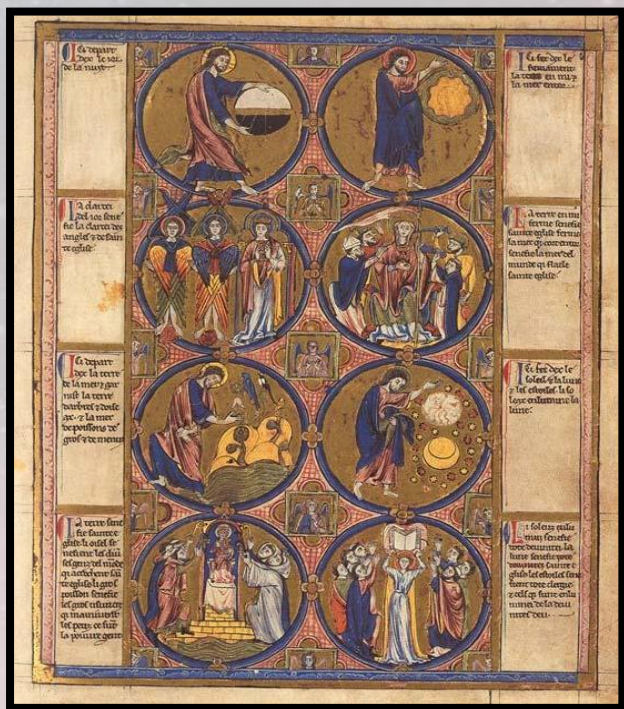
ΓΕΝΕΣΙΣ 1,24-1,31: Καί εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἔρπετά καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσω μὲν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ

καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆ καὶ πάντων τῶν ἔρπετων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ γῆς γῆς. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δεδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῳ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

(Την Ηώκαινο εποχή,) εμφανίζονται τα αρχαϊκά θηλαστικά διαφόρων ειδών, τετράποδα και ερπετά και θηρία της ξηράς, το καθένα κατὰ το είδος του και συνεχίζουν να αναπτύσσονται σε ὅλη τη διάρκεια της περιόδου. Επίσης εμφανίζονται οικογένειες σύγχρονων θηλαστικών, ανάμεσά τους και τα πρωτόγονα κητοειδή. Μέχρι το τέλος της Μειόκαινου εποχής, οι παμφάγοι πρόγονοι των ανθρώπων είχαν διαχωριστεί από τους προγόνους του χιμπατζή για να ακολουθήσουν το δικό τους εξελικτικό μονοπάτι. Εδώ σύμφωνα με την θρησκεία ο άνθρωπος και η γυναίκα αποκτούν την (κατ' εικόνα Θεοῦν και καθ' ὁμοίωσιν) θεϊκή νοημοσύνη και εμφάνιση που τους οδήγησε στον απόλυτο διαχωρισμό από το ζωικό βασίλειο, νοητικά και λειτουργικά. Σύμφωνα με την γνώμη πολλών μελετητῶν ἴσως να υπήρξε και εξωγήινη παρέμβαση από ανώτερα ὄντα στο γονιδίωμα μας (περίπτωση SRGAP2) για ταχύτερη εξέλιξη. Και κάπως έτσι συνεπληρώθει η ἕκτη ἡμέρα της δημιουργίας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2,1-2,7: Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγάσεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι. Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὃ τε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν /... / καὶ

ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐν ἐφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

Σήμερα, σύμφωνα με τη Γένεση, βιώνουμε την έβδομη μέρα της δημιουργίας, που (κατά έναν τρόπο) ολοκληρώθηκε η δημιουργία του Σύμπαντος, του ουρανού και της Γης, και όλου αυτού του στολισμού, της αρμονίας και της λαμπρότητας. /... / Όπως και η ολοκλήρωση του ανθρώπου, με την αθάνατη ψυχή και την ζωντανή υλικό-πνευματική του ύπαρξη...

*Το παρόν κείμενο είναι μία πρωτογενή και αυθεντική δημιουργία του Έλληνα ερευνητή Χαράλαμπου Κουτσιαύτη, στη προσπάθειά του να αιτιολογήσει τις ανεξήγητες εκλάμψεις νόησης που παρατηρούνται στον ανθρώπινο εγκέφαλο ανά τους αιώνες και μέσα από αυτές αποτυπώνεται η πραγματική ιστορία του σύμπαντος σε ένα ορθό χωροχρονικό μοντέλο από τον 16ο αιώνα π.Χ., που έρχεται σε ταύτιση με ότι έχει δει και υπολογίζει ότι «έχει συμβεί - συμβαίνει - και θα συμβεί» η σύγχρονη επιστήμη, χωρίς όμως να ξεχνάει ο ερευνητής τους ψυχολογικούς, ηθικούς και κοινωνικούς παράγοντες που συνέβαλαν όταν γράφονταν οι ιστορίες αυτές. Η θεωρία ότι η ιστορία του Σύμπαντος είναι αποθηκευμένη μέσα στην αθάνατη υποατομική ύλη του σε μορφή πληροφορίας

που δημιουργεί μια επαναλαμβανόμενη διαδικασία, ξανά και ξανά, από τα ίδια υλικά και τις ίδιες οδηγίες, μέσα από συνεχή Big Bounce δεν έχει θεμελιωθεί όμως είναι η μόνη που αποκλείει το επιστημονικό παράδοξο της ασυνέχειας των άλλων εκδοχών (όπως π.χ. του Big Rip «Μεγάλης Θραύσης» ή του Knife-Edge «διαρκώς διαστελλόμενου κενού από συμπαγή άκρη»).

INFO: Ο Χάρης Κουτσιαύτης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978, σπούδασε Ειδικός Μηχανογραφημένου Λογιστηρίου, Ηλεκτρονικός Εγκαταστάσεων και Αυτοματισμού, καθώς και Τεχνικός Οικιακών Υπολογιστικών Συστημάτων. Με τα UFO άρχισε να ασχολείται από την ηλικία των 10 ετών, συλλέγοντας αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών που αφορούσαν τέτοιου είδους συμβάντα. Έπειτα από μία «παράξενη» θέαση που κατέγραψε σε βίντεο το 2009, δημιούργησε τη διαδικτυακή σελίδα της ομάδας UFOs & ALIENS TRUTH (Greek community) και έκτοτε ασχολείται τακτικά με τις εμφανίσεις UFO. Περιστασιακά γράφει στα μεγαλύτερα περιοδικά μυστηρίου της χώρας, έχει εμφανιστεί σε τηλεοπτικές εκπομπές, είναι αρθρογράφος του διεθνή οργανισμού UFO-Hunters.com, ενώ από το 2012 υπογράφει με μία ομάδα νέων ερευνητών το μη κερδοσκοπικό χαράκτρα δωρεάν ηλεκτρονικό περιοδικό eT. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Περιοδικό E.T.

Greece

Το E.T. είναι ένα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ΔΩΡΕΑΝ ηλεκτρονικό τεύχος, που θα επαναλαμβάνεται κάθε εξάμηνο και θα περιλαμβάνει τις σημαντικότερες εμφανίσεις ΑΤΙΑ, αλλά και πολλά άλλα ενδιαφέροντα θέματα εξωγήινης επισκεψιμότητας. Με απώτερο σκοπό την ανάδειξη του φαινομένου και την πληροφόρηση του κόσμου για τα "εξωγήινα" φαινόμενα στη χώρα μας.

Βρείτε μας και στο YouTube, στο link: <http://youtu.be/1-GhTGWv1BI>

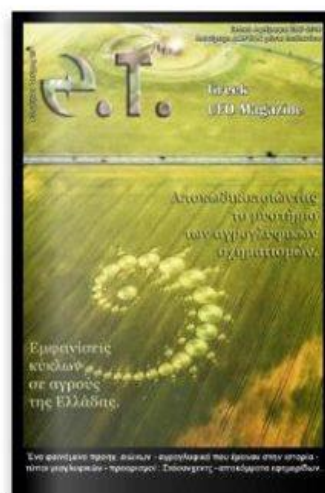
Περιοδικό E.T. (τεύχος 13)

Περιοδικό E.T. (τεύχος 12)

Περιοδικό E.T. (τεύχος 11)

Περιοδικό E.T. (τεύχος 10)

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

Είναι ιστορικά (και ιατρικά) επιβεβαιωμένο ότι υπήρξαν άνθρωποι που έφεραν πάνω στο σώμα τους, επί πολλά χρόνια, τα «στίγματα», τα σαρκικά σημάδια του θείου Πάθους. Είναι από τα πιο σπάνια και ανεξήγητα φαινόμενα που διαρκούν εδώ και αιώνες, ενώ υποτίθεται ότι εμφανίζονται σε λίγους ανθρώπους μετά από κατάσταση βαθιάς θρησκευτικής έκστασης. Η ύπαρξη αυτών των σιγμάτων δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση, ούτε καν από τους άπιστους ή τους κακοπροαίρετους. Κατά καιρούς δίνονται διάφορες ερμηνείες για το φαινόμενο. Άλλοι μιλούν για θαύμα που προκύπτει από μία υπερβάλλουσα θρησκευτικότητα, άλλοι για ψυχαναγκαστικά φαινόμενα του μυαλού. Όπως και να' ναι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι θεωρούν τους εαυτούς τους σιγματικούς, και είναι πεπεισμένοι ότι

βίωσαν το πόνο του Ιησού αφού επιλέχθηκαν για τον σκοπό αυτό. Στην ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, στις 18 Νοεμβρίου 1946, διαβάζουμε για την Αμέλια Νατιβιντάντε, μια χωριατοπούλα από το Πορτογαλικό χωριό Βιλάρ Τσάο, η οποία έχει συγκινήσει ολόκληρη την χώρα με τα υπερφυσικά στίγματα του σταυρού, τα οποία παρουσίασε στο μέτωπο και τα χέρια κατόπιν οράματος. Περισσότεροι από 30.000 άνθρωποι ταξίδεψαν στο χωριό Βίλαρ Τσάο με τα πόδια ή με αυτοκίνητο για να δουν με τα μάτια τους τα στίγματα, και να ακούσουν από το στόμα της το δράμα της. Η Αμέλια έπασχε από μια μακράν ασθένεια την οποία οι γιατροί δεν κατάφεραν να θεραπεύσουν και ευλαβής όπως ήταν «ανέθεσε» την θεραπεία στην θεία δύναμη. Μια μέρα που προσευχόταν με όλη την δύναμη της ψυχής της, είδε ένα φως με την μορφή του Θεανθρώπου να την πλησιάζει και να της λέει ότι εισακούστηκαν οι προσευχές της και θα γίνει καλά. Η οπτασία χάθηκε και η Αμέλια αφού συνήλθε έπειτα από ώρα αισθανόταν εντελώς υγιείς. Αλλά καθώς παρατήρησε τα χέρια της είδε ότι έφεραν το σχήμα του σταυρού ενώ το ίδιο σχήμα έφερε και εις το μέτωπο.

ΑΜΕΛΙΑ ΝΑΤΙΒΙΝΤΑΝΤΕ.
Ή κόρη με τὰ στίγματα τοῦ σταυροῦ.

ΔΙΑ ΓΥΜΝΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΔΙΟΠΤΡΑΣ

**ΕΘΕΛΟΗΧΘΕΣ
ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΣΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ!**

Εΐχε προηγηθῇ «πούρον».- Ἀμφότερα ἐξ-
έπεμπον ἀργυρᾶν ἐκτυφλωτικὴν λάμπιν

ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Σύμφωνα με την εφημερίδα ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ της 12 Νοεμβρίου 1954, Ιπτάμενος Δίσκος αλλά και ιπτάμενο αντικείμενο σχήματος «πούρου» έγιναν ορατά από τέσσερις Αθηναίους στην περιοχή του Ζωγράφου. Σύμφωνα με το άρθρο «Τέσσερις Αθηναίοι είδαν χθες το απόγευμα εις την συνοικίαν Ζωγράφου ιπτάμενον «πούρον» και δίσκον! Τούτο τουλάχιστον βεβαιώνει εγγράφως ο κ. Νικ. Κοκαβέσης, 19 ετών, φοιτητής φαρμακευτικής, ο οποίος δια της κατωτέρω παρατιθεμένης επιστολής του περιγράφει το τρίτον εντός 24ώρου εις την πρωτεύουσαν κρούσμα εμφανίσεως μυ-στηριωδών αντικειμένων τα οποία προσφάτως οργώνουν τους αιθέρας, κυρίως της Ευρώπης.» Σύμφωνα με την επιστολή την Πέμπτη 11/11/1954 και ώρα 5:03 μ.μ. ο Κοκαβέσης συνοδευόμενος από τον κ. Ανδρουλάκη Αντώνιο επί της οδού

Κλεοβούλης αντίκρισαν ένα ιπτάμενο «πούρο» σε ύψος περίπου 10 χλμ. Το αντικείμενο κινείτο με κεκτημένη ταχύτητα με πορεία ανατολική. Είχε εκτυφλωτική αργυρόλευκη λάμψη, ενώ πίσω του άφηνε λευκό. Έπειτα από 18 δευτερόλεπτα εμφανίστηκε ο ιπτάμενος δίσκος κινούμενος παλινδρομικός και έχοντας επίσης εκτυφλωτική αργυρόλευκη λάμψη, στο ίδιο περίπου ύψος με το «πούρο». Ο δίσκος δεν άφηνε πίσω του καπνό και εξαφανίστηκε μετά από πέντε δευτερόλεπτα. Και τα δύο δεν έκαναν κανένα θόρυβο. Τις πληροφορίες επιβεβαίωσαν επίσης ο κ. Μαρτζούνης Παναγιώτης και η κ. Αραβαντινού Ελένη, κάτοικοι της οδού Κλεοβούλης οι οποίοι διέθεταν και κιάλια.

Η σύγχρονη λαογραφική έρευνα έχει ανακαλύψει μοτίβα που αποτελούν μετεξελιγμένα παλαιότερα αρχέτυπα. Ένα απ' αυτά είναι οι συναντήσεις με μαυροφόρες παράξενες γριές που κάποιος κάπου κάποτε συνάντησαν και τους προκάλεσαν φόβο, ενώ συνδέθηκαν με δυσοίωνα συμβάντα για τον μάρτυρα ή την περιοχή. Μια από τις πρώτες σχετικά ιστορίες που αναφέρονται στον ελληνικό τύπο την βρίσκουμε στην εφημερίδα Βραδυνή στις 22 Ιουνίου 1950. Στα τέλη της δεκαετίας του 1930, ο αυτοκινητιστής κ. Γεώργιος Γούλιας από την Θεσσαλονίκη έκανε τακτικά δρομολόγια με το ταξί του από την Θεσσαλονίκη στην Κοζάνη. Εκείνα τα χρόνια ο καθένας που διέθετε λίγα χρήματα προτιμούσε να ταξιδεύσει με ταξί παρά με τα σαραβαλιασμένα λεωφορεία, αφού και η οικονομική διαφορά δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλη. Μια μέρα που γύριζε άδειος από την Κοζάνη, μια γριά σε μια στροφή της Καστανιάς του έκανε νόημα να σταματήσει. Ήταν μαυροφορεμένη και στηριζόταν σ' ένα ραβδί. Όταν την είδε από κοντά του έδινε την εντύπωση ζωντανού... σκελετού. Ήταν τόσο αδύνατη που δεν μπορούσε ούτε να μιλήσει. Αυτή τη σκέψη έκανε όταν είδε ότι του απαντούσε στα ερωτήματα του με νοήματα ή με μια φωνή που θαρρούσε πως δεν έβγαινε από μέσα της, αλλά από τα κατάβαθα της γης. Την έβαλε να καθίσει πίσω, και την παρατηρούσε από το καθρεπτάκι. Κάποια στιγμή έγειρε στο κάθισμα κι ο Γούλιας έπαψε να την ρωτά σκεπτόμενος ότι ήταν κουρασμένη και είχε γείρει. Στο πρώτο χωριό που θα έφτανε θα την ξυπνούσε. Πριν διανύσει όμως δέκα χιλιόμετρα, σε μια στροφή, φρενάρισε απότομα για να αποφύγει ένα φορτηγό, και κοιτώντας πίσω διαπίστωσε πως η γριά έλειπε. Ο ταξιτζής φοβήθηκε μήπως είχε πεταχτεί έξω, σταμάτησε κι έψαξε φωνάζοντας, αλλά χωρίς να βρει τίποτα. Μήνες μετά γύριζε πάλι αδειανός από Κοζάνη όταν την ξαναβρήκε στο ίδιο σημείο. Την πήρε και την ρώτησε τι είχε συμβεί. «Τίποτε» απάντησε εκείνη. Μετά από μισή ώρα πάλι εξαφανίστηκε. Ο ταξιτζής κόντευε να τρελαθεί. Άλλοι του έλεγαν πως είχε πάρει κάποια τρελή που πηδούσε από το ταξί ή πως ήταν ο ίδιος τρελός. Άλλα το μυστήριο τρίτωσε. Το μεγάλο Σάββατο του 1940 γύριζε πάλι αδειανός όταν ξαναείδε στο ίδιο σημείο την μυστηριώδη γριούλα. Την πήρε, ασφάλισε τις πόρτες και δεν την έχασε από τα μάτια του. Όταν έφτασε περίπου στο σημείο που την έχασε τις προηγούμενες φορές, τι να δει... «Σιγά, σιγά βλέπω την γριούλα να... εξαυλώνετε, έτσι όπως ήταν καθισμένη στην θέση της. Τα μαύρα της ρούχα γίνονταν λευκά. Η μορφή της νεανική. Μα πάντα με όψη πονεμένη. Μου έφυγε από τον τρόπο μου το τιμόνι από τα χέρια. Λίγο και θα έπεφτα στο γκρεμό. Μόλις σταμάτησα σταυροκοπήθηκα τρέμοντας. Σίγουρα φάντασμα ήταν η γριούλα. Κι άρχισα να προσεύχομαι δυνατά. Οπότε νιώθω μια θερμή πνοή να περνά από κοντά μου κι ακούω ένα τρανταχτό γέλιο, γεμάτο σαρκασμό. Από την ημέρα εκείνη δεν ξανα συνάντησα την επιβάτιδα φάντασμα. Έμαθα όμως ότι στο μέρος που την έβλεπα και την έπαιρνα στο αυτοκίνητο μου, προ ετών είχε σκοτωθεί σε αυτοκινητιστικό ατύχημα μια κοπέλα που γύριζε νύφη στο χωριό της στην Νεάπολη. Όπως ήταν από την εκκλησία με το νυφικό της. Όλοι δε όσοι άκουσαν την ιστορία μου παραδέχτηκαν ότι η γριά ήταν το στοιχείο της.»

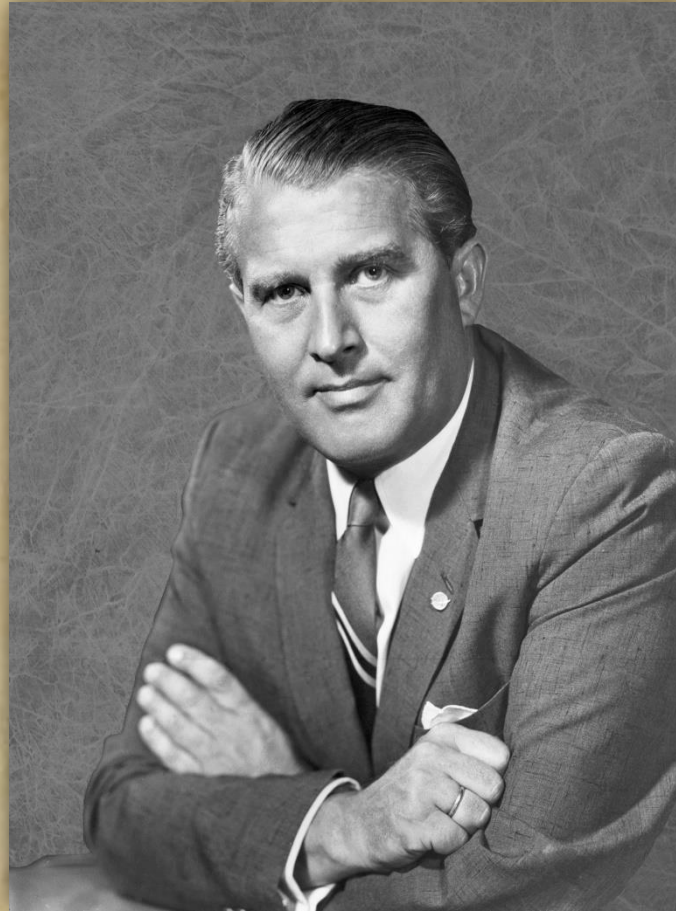
Οι Ιπτάμενοι Δίσκοι αποτελούν ένα μεγάλο αίνιγμα της σύγχρονης εποχής που άρχισε να επισημαίνεται από το 1947 και μετά. Όπως μας πληροφορεί η εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ στις 31 Οκτωβρίου 1954, «Πληθυνόμενοι συνεχώς (οι εμφανίσεις των ΑΤΙΑ), ενώ εγοήτευσαν την φαντασία του μεγάλου κοινού αντιμετώπισαν ισχυρά την χλεύην και την δυσπιστίαν των ειδικών και των σοβαρών ανθρώπων. Αλλά σήμερα αποτελούν πλέον ένα αναμφισβήτητων και μέγα πρόβλημα που απασχολεί

τους πάντας μέχρι βαθμού ώστε η αμερικανική αεροπορία, ως λέγεται, να έχη συγκροτήσει ειδικήν υπηρεσίαν προς ανίχνευσιν, μελέτην και διαλεύκανσιν του.» Σύμφωνα με την εφημερίδα το πρόβλημα των ιπτάμενων δίσκων περιλαμβάνει τρία κυρίως ερωτήματα: α) Είναι αντικείμενα πραγματικά ή δημιουργήματα της ανθρώπινης φαντασίας, προϊόν δηλαδή ομαδικής υποβολής και παρακρούσεως; β) Είναι φυσικά φαινόμενα (μετεωρίτες, φωτεινά φαινόμενα, κλπ.) ή τεχνητά κατασκευάσματα; γ) Είναι έργα ανθρωπίνων χεριών ή προέρχονται από άλλους πλανήτες; Η εφημερίδα απευθύνθηκε στους Έλληνες επιστήμονες και συγκεκριμένα στον καθηγητή ψυχολογίας κ. Κ. Κωνσταντινίδη του πανεπιστημίου Αθηνών, θέτοντας το βασικότερο όλων των ερωτημάτων: Είναι πραγματικότητα οι ιπτάμενοι δίσκοι ή δημιουργήματα της φαντασίας; Και ο κ. Κωνσταντινίδης εξηγεί: «Έχω την γνώμη, ότι δεν ημπορεί να εξηγηθή ως φαινόμενον ομαδικής υποβολής και κατά διαφόρους εποχάς και εις πολλά σημεία της υδρογείου, διαπίστωσις εμφανίσεως τοιούτων αντικείμενων. Συνήθως το φαινόμενον της ομαδικής υποβολής παράγεται εις ομάδα ανθρώπων καταλλήλως υποβαλλομένων αρχικώς υπό άλλου ατόμου.»

Αποφθέγματα μεγάλων προσωπικοτήτων

Ο ήλιος μας είναι ένα από τα 100 δισεκατομμύρια αστέρια στο γαλαξία μας. Ο γαλαξίας μας είναι ένας από τους δισεκατομμύρια γαλαξίες στο σύμπαν. Θα ήταν πολύ τολμηρό να υποθέσουμε ότι είμαστε τα μόνα έμβια όντα σ' αυτήν την τεράστια απεραντοσύνη.

Wernher von Braun, 1912-1977, Γερμανός φυσικός

Ο Wernher Magnus Maximilian Freiherr von Braun (23 Μαρτίου 1912 - 16 Ιουνίου 1977) ήταν Γερμανός και αργότερα αμερικανικός μηχανικός αεροδιαστημικής. Ήταν ο κορυφαίος στην ανάπτυξη της τεχνολογίας πυραύλων στη Γερμανία και πρωτοπόρος της τεχνολογίας πυραύλων και της επιστήμης του διαστήματος στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στις δεκαετίες του '20 και στις αρχές της δεκαετίας του '30, ο von Braun εργάστηκε στο πρόγραμμα ανάπτυξης πυραύλων της Ναζιστικής Γερμανίας. Βοήθησε το σχεδιασμό και την ανάπτυξη του πυραύλου V-2 στο Peenemünde κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Μετά τον πόλεμο, μεταφέρθηκε κρυφά στις Ηνωμένες Πολιτείες, μαζί με περίπου 1.600 άλλους Γερμανούς επιστήμονες, μηχανικούς και τεχνικούς, στο πλαίσιο της επιχείρησης Paperclip. Εργάστηκε για τον στρατό των Ηνωμένων Πολιτειών σε ένα πρόγραμμα βαλλιστικών πυραύλων ενδιάμεσης κλίμακας και ανέπτυξε τις ρουκέτες που ξεκίνησαν τον πρώτο δορυφορικό εξερευνητή των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ
ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΟΥΜΕ
ΣΟΒΑΡΑ
ΜΕ ΤΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ
ΕΞΩΓΗΙΝΗΣ
ΕΠΙΣΚΕΨΙΜΟΤΗΤΑΣ,
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ!

UFOs & ALIENS TRUTH
(Greek community)
www.ufotruth-gr.blogspot.gr

www.ufotruth-gr.blogspot.gr

www.eoersearch.org/projectall

BREAK THE MATRIX

#eoellas

#past_now_future

ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗΚΕ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ 14^Ο ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΤΕΥΧΟΣ 14:

https://issuu.com/greekuforeview/docs/et_magazine_14

ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΥΧΗ:

<https://issuu.com/greekuforeview>

UNLOCKING THE TRUTH

Διαβάστε Τώρα Δωρεάν Όλα τα Προηγούμενα Τεύχη από την Διεύθυνση <http://issuu.com/erenzw>

Τεύχος 1

Απόστολος Χειρδάρης - Ο Διάβολος και η υπόσταση του ανά τις θρησκείες και τις φιλοσοφίες στον κόσμο.

Νίκος Αποστολόπουλος – Εκτόπλασμα: Η φυσική απόδειξη της επικοινωνίας με τους νεκρούς

Θανάσης Βέμπος - Συνέντευξη του εξερευνητή του Αλλόκοσμου

Γιώργος Λεκάκης - Υδάτων παράδοξα

Δήμητρα Καλλινίκου - Λατρεία των άστρων – Ιερά ζώα και συλλογική μνήμη

Δημήτρης Μακριδόπουλος - Υποβρύχιες γεωμετρικές και μεγαλιθικές κατασκευές στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Google Earth

Αποστολόπουλος - Το συμβούλιο των «Εννέα» και τα απόρρητα πειράματα του Puharich

Νίκος

Τεύχος 2

«Ταξίδια Μινωιτών στον Καναδά», του **ερευνητή Αιγαιακών Γραφών Μηνά Τσικριτή**

«Αργώ, μια Χρονοδότρα», του **αστρονόμου/αστροφυσικού Χαρίτων Τομπουλίδη**

«Υπνοσκόπηση: Ο Δρόμος για να Βλέπεις Μέσα σου», **Συνέντευξη του Υπνοθεραπευτή Νάσου Κομιανού**

«Η Προέλευση της Ζωής και η Κατευθυνόμενη Πανσπερμία» της **Δήμητρας Καλλινίκου**

«Η Γένεση του Ανθρωπίνου Είδους κατά την Ελληνική Μυθολογία» της **Ειρήνης Σπανοπούλου**

«Πνευματική Αφύπνιση και Συνειδησιακή Μοναδικότητα» του **Απόστολου Χειρδάρη**

«27ο Διεθνές Συνέδριο UFO» του **Μαθαίου Αικατερινίδη**

«Δράκοι, Μυθικά Πλάσματα ή Πλάσματα μιας άλλης Εποχής;» του **Στάθη Γλιάτη**

Τεύχος 3

Χαρίτων Τομπουλίδης, Αστρονόμος/Αστροφυσικός – Φυσική ή Μεταφυσική;

Παναγιώτα Πρέκα – Παπαδήμα, Αστροφυσικός – Ομήρου Ιλιάς: Αστρονομικά φαινόμενα Αποδιδόμενα σε Θεϊκές Παρεμβάσεις

Μαγική Τοπογραφία των Αθηνών – Συνέντευξη του Βαγγέλη Ζήση

Δήμητρα Καλλινίκου – Μαυροφόρες, Η Θηλυκή Εκδήλωση του Μαύρου

Νίκος Αποστολόπουλος – Οι Δαίμονες της Κρήτης

Έρικ Σμυρναίος – The Mandela Effect

Χαράλαμπος Κουτσιαύτης – Ταξίδι στο Εσωτερικό των Μεγαλύτερων Μυστηρίων του Κόσμου

H

Τεύχος 4

Γιώργος Χαραλαμπίδης – Περί του Εμφαινομένου Προσώπου τω Κύκλω της Σελήνης

Αντώνης Αντωνιάδης – Οι Δαίμονες στην Αρχαία Ελλάδα

Ειρήνη Σπανοπούλου – Όταν οι Ψυχές Επιστρέφουν στον Κόσμο των Ζωντανών

Συνέντευξη – **Γιώργος Ιωαννίδης**

Στελίνα Μαργαριτίδου – Ελένη Κικίδου, Η Τελευταία Μαθήτρια του Άγγελου Τανάγρα

Νίκος Αποστολόπουλος – Τα Κρανία που Ουρλιάζουν

Στάθης Γλιάτης – Γοργόνες – Αποκυήματα της Φαντασίας ή Υπαρκτά Πλάσματα;

Φοίβος Καλφόπουλος – Τα Μυστήρια των Μαθηματικών

Έρικ Σμυρναίος – Εκείνοι που Μιλάνε με τις Φάλαινες

Τεύχος 5

Χαρίτων Τομπουλίδης – Τα Ονόματα των Δορυφόρων των Πλανητών

Σπύρος Ασλάνης – Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας και η Χωροχρονική Επέμβαση στους Περσικούς Πολέμους

Νίκος Αποστολόπουλος – Η Διαχρονική Μαγεία του Πεντελικού Όρους

Έρικ Σμυρναίος – Το Δαιμονισμένο Μοναστήρι της Loudun

Το Στοιχειωμένο Winchester Mystery House – **Συνέντευξη στην Δήμητρα Καλλινίκου**

Ειρήνη Σπανοπούλου – Η Τεχνολογία στα Ινδικά Έπη

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«UNLOCKING THE TRUTH» ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ
ΣΤΙΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

